

בסרטון זה, אספר לכם את סיפורה של הפילוסופיה האנושית הכוללת 2500 שנות היסטוריה פילוסופיות מדהימות. בסוף הסרטון הזה תדעו את כל הבסיס 0:10 רעיונות פילוסופיים, אסכולות וגישות, כמו גם כמה מהפילוסופים המשפיעים ביותר מרחבי העולם.

לסרטון יש 4 חלקים עיקריים וכל אחד עם 2 או 3 חלקים, רק 0:20 כמו פרקים בספרים.

בחלק 1 אענה על השאלה הבסיסית ביותר. מדוע בני האדם הם המין היחיד 0:27 שהמציאו את הפילוסופיה? או מאיפה בעצם באה הפילוסופיה? גם איך 0:32 הפילוסופיה התפתחה ב-2500 השנים האחרונות? ולמה לפילוסופיה יש כל כך הרבה ענפים כאלה 0:38 כמו אונטולוגיה, אפיסטמולוגיה, רציונליזם, אמפיריציזם, הומניזם, תועלתנות, אקזיסטנציאליזם, 0:45 פוסט מודרניזם ועוד?

בחלק 2 אסתכל על המקור וההבדלים בין הפילוסופיה המזרחית לפילוסופיה המערבית. 0:51 מדוע אחד מדגיש רוחניות, ושינוי עצמך, בעוד השני מדגיש רציונליות, 0:58 ומשנה את העולם. אני אסתכל על הענקים היוונים של סוקרטס, אפלטון ואריסטו, 1:04 כמו גם שלושת ענקי הפילוסופיה המזרחית, הבודהה, לאו דזה וקונפוציוס.

בחלק 3, אסתכל על פילוסופיית החיים והציוויליזציה האנושית. האם המטרה 1:13 של הציוויליזציה האנושית כדי לקדם שוויון או תחרות? האם תכלית חיי אדם 1:18 לחפש ידע או אושר? אדון בפילוסופים כמו Sun Tsu, Machiavelli, 1:25 תומאס הובס, ז'אן ז'אק רוסו, וולטייר, ארסמוס, מישל דה מונטן, פרנסיס בייקון, 1:30 מרטין היידגר, מישל פוקו וברטרנד ראסל.

בחלק 4 אתייחס לשאלת הידע והמוטיבציה האנושית. איך נדע את המציאות? 1:39 אדון באסכולות הרציונליזם האירופי מול האמפיריציזם הבריטי והפיוס של קאנט 1:46 מהשניים. לאחר קאנט צצו שתי אסכולות שונות לפילוסופיה כדי להסביר את המוטיבציה האנושית. 1:52 אחד סוציולוגי ואחד פסיכולוגי. הפילוסופיה הסוציולוגית של הגל טענה שיש לנו מוטיבציה 1:58 על ידי כוחות היסטוריים, בעוד שהפילוסופיה הפסיכולוגית של שופנהאואר טענה שיש לנו מוטיבציה 2:04

by a blind subconscious will. So get yourself a strong cup of coffee and some popcorn and let Fiction Beast take you

על ידי רצון תת מודע עיוור. אז תביאו לעצמכם כוס קפה חזק וקצת פופקורן ותנו ל לקחת אתכם 2:11 במסע של איך המוח הענק של הומו סאפיינס הטיל אימה על ליבם הקטנטן. כתוצאה מכך, הם 2:18 המציאו כל מיני חיות מאלים ועד שדים ועד פיות בניסיון לנחם את עצמם ולהסביר את העולם. אבל גם המציאו את הפילוסופיה כדי לענות על 3 שאלות קיומיות עמוקות 2:30 שאלות. למה אני כאן? מאיפה באתי? ולכן אני הולך? לענות לך 2:36 שאלה ראשונה, אתה כאן כי אתה סקרן לגבי פילוסופיה. אז בואו נתחיל.

חלק 1

2:42 **למה פילוסופיה? מהי פילוסופיה?** איך הגענו 2:47 זה? למה אנחנו צריכים את זה? ומה קרה לפילוסופיה היום? ומה עתיד הפילוסופיה? היום אענה על כל השאלות הללו כשאדון בעלייתה ונפילתה של 2:56 הפילוסופיה האנושית. אנו, בני האדם, משתמשים בשלושה כלי נשק ענקיים כדי לנווט בעולם סביבנו. והם 3:03 הכל מובנה בתוכנו. כתוצאה מכך, אנו, בני האדם, החיה המתוחכמת ביותר שיש 3:09 חיה אי פעם על כדור הארץ, וזה לא ייאמן. בפעם הבאה שמישהו מתלונן על העולם 3:15 בהיותו לא הוגן, הזכירו להם את הכלים המדהימים האלה שיש לכל אדם, בעוד לבעלי חיים אחרים 3:20 אין את כולם. מה הם?

כמו כל בעלי החיים, הכלי הראשון והחשוב ביותר הוא האינסטינקט, שרוב הזמן באופן לא מודע 3:32 מעצב את ההתנהגויות שלנו. יש לנו שלושה אינסטינקטים בסיסיים: אוכל, מין וחברה. הראשון שלנו 3:39 והאינסטינקט הכי חשוב הוא הישרדות. בילינו לפחות 8 שעות או 1/3 מהיום שלנו 3:45 עובדים כדי להרוויח לחם. תארו לעצמכם, אם לא היה לנו את האינסטינקט הזה, איך הייתם מניעים את עצמכם לעבוד? או גרוע מכך, איך תניע אחרים לעבוד? הישרדות שלנו 3:55 האינסטינקט חורג מאוכל, אנו נמנעים באופן אינסטינקטיבי מסכנה או מכל דבר שמאיים עלינו 4:02 חיים. האם אתה יודע מה קרה ליצורים שלא היה להם אינסטינקט הישרדות? הם היו צריכים ספר עזרה עצמית כדי להניע את עצמם. 4:09 אחרי שעבדנו 8 שעות, בערבים, אנחנו מבילים שעות בשיטוט בברים במרכז העיר שלנו 4:15 ומסעדות בחיפוש אחר בן זוג או חיזור אחר בן זוג. זה האינסטינקט להתרבות. 4:21 כמובן שכיום אנחנו רודפים אחרי בן זוג למטרות פנאי. הדחף המיני מחווט כל כך חזק 4:28 בנו, במיוחד גברים, שאנחנו ושים את זה למרות העובדה שלרובנו אין תוכנית 4:34 ילדים. הפנדה הענקית עוברת אינסטינקט כי הם נהיו רדומים מכדי לקיים יחסי מין, אז ממשלת סין מוציאה הרבה כסף כדי לייצר עוד פנדות. לדמיון 4:43 אבותינו לא רצו להתרבות. לא היינו כאן. האינסטינקט הבסיסי השלישי שלנו 4:49 מחפש את החברה של בני אדם אחרים. בעוד שלגברים יש דחף מיני חזק יותר, לנשים יש 4:55 דחף חזק יותר לחברה. בלי האינסטינקט הזה, כולנו היינו מסתיימים לבד ואולי 5:01 לעולם לא תהיה ציוויליזציה. בעצם האינסטינקטים שלנו אומרים לך מה לעשות רוב 5:06 זמן, אז אנחנו לא צריכים באמת לחשוב על זה או לסובב את המוח שלנו כדי להניע את עצמנו לעשות את הדברים האלה. אנחנו באופן אינסטינקטיבי מחפשים אוכל, שותף וחברת אחרים, 5:16 המאפשרים למוח המודע שלנו לחסוך אנרגיה על משהו אחר. 5:21 הנשק השני באופן שבו אנו מנוטים בחיים הוא הרגשות שלנו, אשר משתנים מיום ליום 5:29 ומאפשר לנו להבין את עצמנו ואת הסובבים אותנו. הרגשות שלנו נותנים לנו רמזים 5:35 על הסביבה שלנו. בהתאם לזמן ולמקום אנו מרגישים כועסים, עצובים, מפוחדים, מרוצים, שמחים ואקסטטיים. אם האינסטינקטים הם כמו אקלים שנשאר יציב לטווח ארוך, 5:48 הרגשות שלנו הם כמו האם זה מסדיר את חיי היומיום שלנו. הדחפים האינסטינקטיביים שלנו דוחפים 5:54 אותנו לעשות דברים כדי להשיג את מה שאנחנו רוצים, אבל הסביבה שלנו אומרת כן או לא. לדוגמה 6:01 בחיפוש אחר בן זוג, אנחנו רוצים מישהו אבל אותו אדם רוצה מישהו אחר. או גרוע מכך 6:09 הישרדות שלנו מאוימת, הרגשות שלנו מאפשרים לנו להתמודד. אז רגשות מאפשרים לנו לגדול, 6:15 להשתנות ולהסתגל למקום או אדם חדש במקצת במהירות. לרגשות שלנו יש עוצמה להפליא בהנעת אותנו לעשות דברים מיד. רגשות שליליים או חיוביים עוזרים לנו.

6:26

grow and move on and seek a better environment. In fact, one of the reasons humans conquered

לצמוח ולהמשיך הלאה ולחפש סביבה טובה יותר. למעשה, אחת הסיבות שבני אדם כבשו

6:32

the world is because we are not happy where we are for a long time. Apart from seeking food and safety, we are also motivated by boredom. So our emotions give our conscious

העולם נובע מכך שאנחנו לא מאושרים איפה שאנחנו נמצאים במשך זמן רב. מלבד חיפוש אחר מזון ובטיחות, אנו מונעים גם משעמום. אז הרגשות שלנו נותנים את המודע שלנו

6:41 חשוב ליותר זמן פנוי לעשות דברים אחרים. במקום זאת הרגשות שלנו עושים עבורנו את העבודה בהנעה 6:47 לנו לנוע, לצמוח ולשנות. הנשק השלישי, ואולי המתוחכם ביותר שיש לנו, הוא התבונה, שהיא הבסיס 6:56 של מדע וטכנולוגיה המאפשרים לתרבויות לפרוח. זה עושה אותנו שונים מ 7:01 בעלי חיים אחרים, היכולת שלנו לקבל החלטות רציונליות המבוססות על ידע מושכל ו 7:06 סיכון מחושב.

האינסטינקט והרגשות קשורים בנו מלידה אבל רציונליות 7:12 נלמדת בעיקר דרך התנסויות ישירות משלנו, כמו גם ידע שהועבר הלאה 7:17 מהורינו ואבותינו בעל פה או בכתב. למעשה, **ההיגיון שלנו הוא** 7:23 **כל כך חזק שהוא יכול לווסת את האינסטינקטים והרגשות שלנו. למשל, היכולת שלנו** 7:28 **לעכב סיפוקים** מאפשר לנו לוותר על ההנאה הנוכחית שלנו לעתיד ולטווח ארוך 7:34 הנאה. כמובן, לא כל בני האדם נולדו שווים כשמדובר בסיפוק מושהה. 7:40 חלקם רוצים את העוגה שלהם מיד. חלקם יכולים לחכות עוד קצת. אבל רציונליות היא דבר מדהים 7:45 כלי עברנו להסתכל לטווח ארוך, לא רק כאן ועכשיו. היום אנחנו חיים בעולם מודרני, או בעידן הרציונליות. **כל הנוחות הטכנולוגית המודרנית שלנו היא התוצאה** 7:55 **של מדע רציונלי. לסיכום, בני אדם מחוברים לשלושה כלים מדהימים: אינסטינקטים, רגשות ו** 8:03 **היגיון, אבל איפה הפילוסופיה משתלבת בזה?** 8:08 משמעות המילה פילוסופיה ביוונית היא אהבת החוכמה. אז מדע האדם האמיתי הראשון 8:14 הייתה פילוסופיה. למעשה הפילוסופים היו ההוגים הרציונליים הראשונים שהחליפו את הזקנים או הנשים החכמים. הם היו הוגי קריירה, כלומר היו ידועים במחשבותיהם 8:23 וחוכמות. אז **הפילוסופיה בבסיסה היא חשיבה רציונלית מובנית. במילים אחרות,** 8:29 **הבסיס שלו הוא רציונליות.** למה? אנו בני האדם פיתחנו מוח מתוחכם יותר, אולי גילוי האש אפשר 8:37 לבשל את האוכל שלנו, כדי שנוכל לעכל את האוכל שלנו הרבה יותר מהר, כתוצאה מכך היה לנו יותר 8:43 זמן לחשוב. כשאתה עסוק, אין לך זמן לחשוב. למעשה, אני עושה את המחשבות שלי בשירותים, כי אני לא לוקח את הסמארטפון שלי איתי. **אבל המוח הזה,** טוב 8:52 במובנים רבים, **גם בא עם חיסרון. זה אפשר לנו לפתח תודעה חריפה** 8:57 **ומודעות עצמית. ככל שהבנו יותר את הסביבה שלנו ואת הקיום שלנו, כך** 9:03 **יותר התחלנו להרהר ולשאול כמה שאלות קשות.** סיבה אחת, היום אנחנו שולטים בעצמנו 9:09 מוח על ידי שמירה על עצמנו עסוקים או מרותקים למשהו, כמו עבודה או בידור או 9:15 הטלפון החכם שלנו. **עם המוח החושב הזה, הגיעה המודעות ההרסנית מכולן.** 9:20 **מוות.** בעלי חיים אחרים עשויים לדעת את המוות כשזה מגיע אליהם, ולכן הם נמנעים באופן אינסטינקטיבי מסכנות. אבל אנו חיות האדם מכירים את המוות מגיל צעיר. **כחיות רציונליות, אנו לומדים** 9:31 **מהעבר כדי לצפות את העתיד. במילים אחרות, אנו צופים מוות.** למרות 9:36 מנסים לא לחשוב על זה, **יש לנו את הפחד הזה בעורף. אז המוח הזה שלנו הפך חזק מספיק כדי לשאול שאלות חשובות.** למה אנחנו כאן? 9:47 **מהי המציאות וכיצד אנו יודעים אותה.** בני האדם הראשונים לא יכלו להסביר את העולם, החיים, 9:53 **הדברים שמסביבם, במיוחד השמש, האור, עונות השנה, רעמים, אש וכו'. אבל** 9:58 **השאלה החשובה ביותר הייתה מדוע מוות.** זהו הנושא המרכזי של הסיפור האנושי העתיק ביותר ששרד, אפוס גילגמש, שנכתב לפני 4,000-3 שנה, שבו מחפש הגיבור 10:10 אלמוות אך למרבה הצער הוא נכשל. אז כדי לנחם אותו אם הוא בונה עיר כך שאנשים 10:17 יכולו לזכור אותו. **בני אדם אחרים המציאו אלים ודתות כשמיכות ביטחון.** ב 10:22 **למעשה הפחד מהמוות הוא כה חזק בבני אדם שכמעט כל דת האריכה חיים** 10:28 **לחיים שלאחר המוות, כך שהמוות לא יוכל להפחיד אותנו יותר. אפשר לומר שחיי אדם הם** 10:33 **כל כך קצרים שחייבים להיות חיים שלאחר המוות.** עם זאת, היום רוב האנשים לא מאמינים בחיים שלאחר המוות. 10:39 מבחינה פוליטית או מעשית, החברות האנושיות המוקדמות נשלטו על ידי החזקים מביניהם או קבוצה של גברים חזקים. אחר כך בחלוף הזמן, דורות מאוחר יותר, מיתוסים, אגדות 10:49 ונוצרו סיפורים על האנשים החזקים האלה. ככל שחלף הזמן, האגדות הללו ו 10:54 מיתוסים העניקו לאנשים החזקים המוקדמים האלה תפקידים דמויי אלים טיטאניים. כמו שאיטלו קלוינו אמר פעם, 11:00 **סיפורי עם מסופרים ומסופרים כל כך הרבה פעמים עד שהם הופכים כמו חלוקי נחל, חלקים, מבריקים** 11:06 **ומושלמים. כמובן שהאלים הקדומים ביותר היו בדרך כלל תופעות לא אנושיות כמו השמש,** 11:11 **רעם, אור, חושך, אדמה וכן הלאה, אבל עם הזמן הם לבשו צורה אנושית למחצה. מאוחר יותר** 11:17 **הרעיונות הללו הפכו מתוחכמים יותר בצורת דת שסיפרה סיפורים מתוחכמים** 11:22 **על מקור החיים וגם הסביר את המוות דרך החיים שלאחר המוות, תחיית המתים או** 11:28 **גלגול נשמות. אבל פילוסופים ניסו להסביר מבלי להסתמך על אלים ועל-טבעי.** הם 11:34 השתמשו בהיגיון כדי לשאול שתי שאלות חשובות, שהפכו לשני עמודי התווך העיקריים של הפילוסופיה. 11:41 אחת, מה באמת יש שם בחוץ, ושניים, איך אנחנו יודעים את זה. אז האונטולוגיה שואלת מהי המציאות 11:48 ואיזה דברים קיימים או לא קיימים, והאפיסטמולוגיה שואלת איך אנחנו

מכירים את העולם. כך 11:55 הפילוסופיה הפכה לכלי רציונלי עבור בני האדם להבין את העולם, את משמעות החיים וכיצד לנווט בעולם בצורה נכונה. אז פילוסופים מוקדמים למדו את כל המדעים, 12:04 מכוכבים לצפרדעים וכל מה שביניהם. אבל **אם נמקד את זה, שלושת הנושאים העיקריים לפילוסופים היו העולם הפיזי, מקור החיים והמוח האנושי.** 12:15 במילים אחרות, מהו העולם וכיצד הוא פועל? מה החיים ואיך הם פועלים? 12:21 **ומה המוח האנושי ואיך הוא עובד?** אז זכרו **שלושת הנושאים העיקריים הללו משחקים גם את נפילתה של הפילוסופיה עצמה.** 12:29 ככל שחלף הזמן, הפילוסופיה הפכה גדולה מדי ומתוחכמת מדי ולכן היא הולידה דיסציפלינות אחרות. באירופה של המאה ה-15 וה-16 נולד התינוק הראשון. לדוגמה, 12:39 גלילאו, קופרניקוס וניוטון היו חלוצי הפיזיקה, אז פיזיקאים השתלטו על התפקיד 12:45 **של חקר העולם, היקום, הכוכבים, כוכבי הלכת והחומר בכללותו.** עומס גדול 12:51 היה מחוץ לכתפי הפילוסופים עכשיו, אז הם התמקדו יותר במטאפיזיקה, כלומר. 12:57 משמעות החיים ותכונותיו של המוח האנושי. **אולם אז, במאה ה-18 וה-19, נולד תינוק נוסף.** הביולוגיה השתלטה על 13:05 **עבודה של לימודי חיים.** פילוסופים כבר לא היו צריכים לנתח צפרדעים או להבין את 13:10 גוף האדם. ביולוג חשוב היה צ'ארלס דרווין, שתאוריית האבולוציה שלו על ידי הטבע 13:15 הסלקציה חוללה מהפכה בכל מה שידענו על החיים ומקורם. אז פילוסופים 13:21 נותרו להתמקד רק במוח האנושי. אבל למרבה הצער חוטפים את זה גם מהפילוסופים. בסוף המאה ה-19 13:29 ובתחילת המאה ה-20, הפילוסופיה ילדה את תינוקה האחרון. אנחנו קוראים לזה פסיכולוגיה כך 13:36 **השתלט על עבודת חקר המוח האנושי.** שני שמות גדולים הם זיגמונד פרויד וקרל יונג 13:41 **ששניהם ייחסו חשיבות לתת מודע ולא מודע כמוטיבציה גדולה יותר** 13:47 **בהתנהגות אנושית.** אז פילוסופים לא היו צריכים לאבחן יותר את המוח האנושי, 13:53 **במשך מאות שנים פילוסופים עשו את עבודתם של ארבעה אנשים, פיזיקאי, ביולוג, 13:58 פסיכולוג ופילוסוף. עכשיו הם יכלו ליהנות קצת יותר מזמן פנוי ופשוט לשבת על הכיסאות הנוחים שלהם ולהיות פילוסופים.** הרי כולם צריכים לפרוש באיזשהו מקום 14:09 נקודה. אבל פרישה היא תקופה קשה בחייו של כל אחד. בלי דברים לעשות, גם אתה מתמודד 14:14 משבר קיומי, או שאתה מתעצל ונרקב. אז היום הפילוסופים הפכו 14:20 קצת עצלנים בסך הכל. אבל גם הם קצת מנותקים בגלל שפיזיקה, ביולוגיה 14:25 ופסיכולוגיה הפכו להתמחות מדי כך שלפילוסופים אין זמן לההשקיע 14:30 וללמוד את שלושת המקצועות. כמו כן, הם לא רוצים ללכלך את ידיהם בלנתח צפרדעים 14:35 או לבלות שעות בבהייה בטלסקופ כדי לחקור את הכוכבים או לבלות עם חולי נפש. 14:41 **אז השאלה הגדולה היא: מהי מטרת הפילוסופיה כיום? האם זה צריך לאחד את הפיזיקה, 14:46 ביולוגיה ופסיכולוגיה שוב? או שהיא צריכה למצוא לעצמה דרך חדשה.** ניטשה, 14:51 **הראשון שאבחן במלואו את בעיית הפילוסופיה המערבית, החזיר את הפילוסופיה למערה דרך זרתוסטרה שלו שבמקום להתנבא לאל יחיד ולאלוהי שבמקום לאמץ ערכים חברתיים, מספר לנו על סוג חדש של בני אדם, ubermensch האדם החדש אשר דרך יצירותיהם האמנותיות והפילוסופיות, כמו בני האדם הראשונים שיצאות את המערה כדי להשיג חוכמה. ניטשה ביקר את הפילוסופיה על היותה רציונלית מדי, לא נלהבת מספיק. פילוסופיה היא איש זקן שהוליד ילדים מדהימים רבים ועכשיו מרגיש אבוד למטרה למה? זה מאוד פשוט. זה חסר תשוקה. הפילוסופיה התחילה ככלי רציונלי, אבל זו הייתה גם נפילתה. כפי שראינו, מדעים כמו פיזיקה, ביולוגיה השתלטו על הצד הרציונלי של הפילוסופיה והפסיכולוגיה השתלטו על הצד הבלתי רציונלי של הפילוסופיה.**

15:02

tells us about a new type of human, ubermensch who instead of following social values, create

15:31

it was also its downfall. As we saw, sciences like physics, biology took over the rational side of philosophy and psychology took over the irrational side of philosophy to put it

15:41 בצורה גסה מאוד. מה שנשאר? לא הרבה. האם הפילוסופיה נידונה למות ולהעלם לחלוטין? ובכן, לא לגמרי. 15:47 יש לי תשובה. קודם לכן הזכרתי את שלושת כלי הנשק האנושיים הגדולים: אינסטינקטים, רגשות והיגיון. ביולוגיה ו 15:54 הפסיכולוגיה מטפלת ביצר ובלא מודע. הספרות דואגת 15:59 לצד של רגשות אנושיים באמצעות סיפור. והמדע דואג לתבונה. אם כך הפילוסופיה 16:06 בלי כיסא עכשיו? לא בדיוק. הפתרון שלי הוא אינטואיציה אנושית. הנה לך. פילוסופיה חדשה 16:12 צריכה להתבסס על אינטואיציה אנושית. מהי אינטואיציה? בקיצור, האינסטינקטים הם לרוב לא מודעים, ההיגיון הוא בעיקר מודע 16:23 והרגשות נמצאים איפשהו באמצע. איפה האינטואיציה משתלבת? זה איפשהו 16:29 בין אינסטינקט, יסוד הסלע הקשה והתבונה, גג הסלע הקשה מעל ראשך. 16:35 אז האינטואיציה היא זורמת בין שני משטחים מוצקים וגם ממש ליד הרגשות, כלומר 16:42 נדיף יותר ואפילו יותר נוזלי. אינטואיציה היא רובד עמוק יותר מהרציונליות וברמה 16:47 מעל אינסטינקט. אז הפילוסופיה החדשה צריכה להתבסס על אינטואיציה כי יש לה גישה ישירה 16:53 לאינסטינקט אבל גם לתבונה. אז במובן מסוים זה מתאים בין הפסיכולוגיה הלא מודעת לבין מדעים רציונליים מודעים כמו פיזיקה וביולוגיה. מדענים לא 17:03 משתמשים באינטואיציה, אז זה כלי מושלם לפילוסופיה להבין ולהסביר את 17:08 עולמם. למה אינטואיציה? פילוסופיה המבוססת על אינטואיציה יכולה לצייד אותנו בנשק טוב יותר להתמודדות 17:14 עם סבל. רציונליות באמצעות מדעים מספקת לנו ביטחון, תועלת פיזית 17:19 ונוחות באמצעות רפואה וטכנולוגיה, כמו שאב מסורתי יעשה. המדע בונה 17:24 הבית שלך, מייצר מזון ובגדים. רגשות מספקים לך אהבה וטיפול כמו מסורתי 17:30 אמא הייתה, שזה ספרות וסיפורים. אינטואיציה מספקת לך את היכולת לקבל 17:36 תובנות, רעיונות מקוריים, כושר המצאה ויכולת לחבר נקודות כך שתהיה לך א 17:41 מטרה או משימה בחיים או רלוונטיות בחברה. האינטואיציה מהירה, מהירה ונמצאת ברגע 17:47 תובנה או גאונות המאפשרת לחברות להתקדם. למעשה רוב ההמצאות והתגליות 17:53 ניתן לייחס לאינטואיציה, לא לחשיבה רציונלית. התבונה איטית, גם האינסטינקט חד וחריף ורגשות מעיבים על כושר השיפוט שלך.

אבל!!! האינטואיציה היא או פגעת או החטאתה את המטרה.

17:59

rigid and emotions clouds your judgment in the moment, but intuition is hit and miss.

18:04 כאשר הוא פוגע, הוא מעורר אור חדש. אז האם יש פילוסוף שמבסס את הפילוסופיה שלו על אינטואיציה? אני שמח ששאלת. כן שם 18:14 הוא. אנרי ברגסון, פילוסוף צרפתי, טען כי אינטואיציה יכולה להחיות חיים ולתת 18:19 לנו ניצוץ חדש. כפי שטען ניטשה, הפילוסופיה המבוססת על התבונה הפכה מעופשת מדי. עבור ברגסון, 18:26 אינטואיציה היא הדבר הקרוב ביותר לחוויה ישירה של משהו. לדוגמה, אם אתה רוצה להכיר עיר, אתה יכול לקרוא את כל המפות והתצלומים של כל המבנים, 18:35 אבל זה לא יכול להיות טוב כאילו אתה מסתובב ברחובות העיר ההיא. לדוגמה, אתה 18:40 לעולם לעולם לא תעביר במלואו את הטעם של תפוח למי שמעולם לא אכל תפוח. זה 18:46 חוויה אינטואיטיבית היא הקרובה ביותר שאנו בני האדם להתנסות בטעם של תפוח. 18:52 אז האינטואיציה מחזירה אותנו לטבע שלנו, בעוד שההיגיון מרחיק אותנו מהטבע. 18:57 כמובן, ברגסון מפורסם בפילוסופיית הזמן, היצירתיות וההומור שלו. הוא חשב 19:02 אינטואיציה וחיים הולכים ביחד. אנו יודעים שההיגיון מנסה לאלף את האינסטינקטים והרגשות הטבעיים שלנו. 19:08 בצדק, אבל זה יכול גם ללכת רחוק מדי בלאלף אותנו לחיה צייתנית ללא חיוניות. 19:14 הפילוסופיה של ברגסון נקראת ויטליזם כי הוא רצה לשחרר אותנו מה 19:20 שרשרת התבונה.

אז הפילוסופיה התחילה ככלי רציונלי להבנת העולם, החיים והמוח האנושי. 19:28 אחר כך היא נתנה את התפקידים האלה לפיזיקאים, ביולוגים ופסיכולוגים. עכשיו היא כמעט 19:33 הופכת למיותרת ולכן אנו זקוקים לפילוסופיה אינטואיטיבית חדשה. אבל כדי להבין באמת את הפילוסופיה, והיכן היא עומדת היום, אנחנו צריכים להכיר את ההיסטוריה 19:41 של הפילוסופיה, האסכולות השונות, הגישות שלה,

מזרחיות ומערביות, הומניסטים וחיות, 19:47 רציונליסטים ואמפיריציסטים, פילוסופיה חברתית מול פילוסופיה אינדיבידואלית. אז בפרקים הבאים, אעבור על הפילוסופיה האנושית כדי לתת לכם סקירה כללית של כל 2,500 19:56 שנים של פילוסופיה אנושית. עכשיו, אסביר כמה מהמונחים הפילוסופיים הנפוצים מה ההבדל בין 20:03 אונטולוגיה מול אפיסטמולוגיה, פיזיקה מול מטפיזיקה, רציונליזם מול אמפיריזם, הומניזם מול תועלתנות, 20:12 אקזיסטנציאליזם מול פוסטמודרניזם, ועוד. המשך לעקוב. פילוסופיה ב-17 מילים 20:20 **בעבר דנתי בכך שהפילוסופיה בבסיסה עוסקת בשתי שאלות יסוד. מה זה ואיך אנחנו יודעים את זה. שתי השאלות הללו מובילות בתורן לשאלות אחרות, כמו איך 20:30 עלינו לחיות את חיינו.** אז בקטע הזה אסתכל על כמה פילוסופיים חשובים 20:36 מונחים, שאלות וענפים שונים של פילוסופיה. למשל, מה ההבדלים ביניהם 20:41 אונטולוגיה ואפיסטמולוגיה, או בין שכל והיגיון, או בין הומניזם לתועלתנות, 20:48 או בין אקזיסטנציאליזם לפוסטמודרניזם. מהי מטפיזיקה? מה ההבדל 20:53 בין רציונליזם לאמפיריזם? ומהי פנומנולוגיה? והכי חשוב למה אנחנו 20:58 מתחבטת בשאלה הגדולה ביותר כיום בין שוויון לאליטיזם. 21:06 **אונטולוגיה לעומת אפיסטמולוגיה:**

הפילוסופיה המוקדמת התבססה על שתי שאלות עיקריות. מהי המציאות 21:11 שהפכה לאונטולוגיה .. וכיצד אנו מכירים אותה שהיא אפיסטמולוגיה. אז האונטולוגיה שואלת מה זה 21:18 ומה לא, והאפיסטמולוגיה שואלת איך אנחנו יודעים את הדבר שקיים או לא 21:24 קיימים. שאלה לדוגמה, לפי הפילוסופיה האונטולוגית, בני אדם הם בעלי חיים או לא 21:29 אם הם לא חיות, בני האדם הם קדושים ובעלי ערך "אלוהי" 21:35 דבר המקובל המבוסס על אמונתך, כך שרצח בן אדם הוא אחד 21:41 פשעים החמורים ביותר. אז הצו לא תרצח מבוסס על התפיסה האונטולוגית שחיי האדם 21:46 קדושים. אז הפילוסופיה האונטולוגית הולידה מדעים כדי להבין 21:52 העולם, הטבע והביולוגיה האנושית. אריסטו נחשב בדרך כלל לאבי המודרני 21:58 מדעים. אפיסטמולוגיה, לעומת זאת, עוסקת באופן שבו אנו אוספים ידע. דוגמא טובה 22:03 זה איך אנחנו יודעים את מה שאנחנו יודעים. עמנואל קאנט אמר שלעולם לא נוכל לדעת את המציאות כפי שהיא, אבל 22:09 אנחנו יודעים דברים רק ברמה מוגבלת. למה? כי הכל צריך לעבור דרך 22:15 המוח האנושי, שבנוי באופן שמסווג דברים בצורה מסוימת. במילים אחרות אנו, בני האדם, שמים מבנה על העולם המבוסס על האופן שבו פועל המוח האנושי, ולכן 22:26 העולם כשלעצמו אינו ידוע לנו כי איננו יכולים לשלא להשתמש במוח האנושי שלנו. לעולם לא נוכל 22:32 לדעת את הדבר בפני עצמו. מישל פוקו הלך צעד קדימה ואמר שידע הוא כוח, כלומר לאלו שברשותם מדע וטכנולוגיה יש כוח עצום על אחרים. 22:44 הוא אמר שאין מדע חסר פניות או כוח. ידע הוא כלי בידיים 22:50 של החזקים. אדון בזה יותר מאוחר יותר. אז לסיכום, אונטולוגיה היא הפילוסופיה של הקיום, בעוד שהאפיסטמולוגיה היא הפילוסופיה של הידע של הקיום הזה.

23:03 **מטפיזיקה לעומת פיזיקה:** פיזיקה הייתה חלק ממחקרים פילוסופיים עד לפני כמה מאות שנים לפני שהפכה לדיסציפלינה נפרדת. פיזיקה בעיקר מחקר חומר, מהקטן ביותר 23:14 חלקיקים לכווכים הגדולים ביותר. מטפיזיקה, לעומת זאת, היא המחקר של מה שמעבר ל 23:20 עולם פיזי, כמו רעיונות, צורות ונשמה, שקרוב יותר לרעיונות דתיים של אלוהים 23:27 וכן רוחות. מדען יכול לומר שהתודעה האנושית נטועה בחומר והייתה 23:33 לא קיים ללא תאי מוח. מטפיזיקאי, לעומת זאת, עשוי לומר, תודעה 23:38 אינה תלויה בחומר, ויכולה להגיע או מגיע מכוח עליון או שהיקום עצמו מודע. כך 23:44 פיזיקה היא חקר החומר הפיזי בעוד המטאפיזיקה היא חקר הישיות הלא פיזיות.

23:53 **לוגיקה לעומת היגיון או תבונה:** מקורות ההיגיון במתמטיקה. למשל 2+2=4 הוא הגיוני 24:01 כי הוא פועל לפי כלל נוקשה מאוד שנותן לך תשובה אחת. אבל משתמשים גם בהיגיון 24:06 כשפת הפילוסופיה על מנת להעביר רעיונות פילוסופיים. אז ההיגיון הוא הבסיס שעליו מתקיימים ויכוחים פילוסופיים. בלי היגיון, זה מאוד 24:16 קשה לדבר עם אחרים מכיוון שכדי שיתקיים דיון, צריך שיהיו כמה כללים בסיסיים שעליהם מסכימים כל הפילוסופים. אז היגיון הוא שיטת תקשורת 24:28 לטיעונים פילוסופיים. דוגמה טובה היא לודוויג ויטגנשטיין שרצה לעשות 24:33 תקשורת מדויקת ככל האפשר. גם ברטרנד ראסל יישם מתמטיקה לפילוסופיה. 24:40 הגיון והיגיון הולכים לעתים קרובות יד ביד. מכיוון

שהלוגיקה מאוד נוקשה, כמו מחשב או 24:46 משחק שחמט, ויש הטוענים שהוא מגביל את יכולתם של בני אדם לבטא דברים, 24:52 כמו רגשות אנושיים ותשוקה. אז משתמשים בתבונה הגיון ורציונליות שהם קצת יותר סובייקטיביים 24:58 ופחות נוקשים כמו לוגיקה. אז התבונה משמשת לעתים קרובות כדי לשכנע אנשים 25:04 בעוד שהלוגיקה היא בלתי תלויה בתוצאה. במילים אחרות אם מישור משתמש בלוגיקה, התוצאה עשויה 25:09 לא להועיל לטיעון בעוד שההגיון הוא קצת יותר סלקטיבי, אז אנשים משתמשים בהגיון כדי 25:15 לתמוך בטיעון שלהם. אנחנו בדרך כלל משתמשים ברציונליזציה כצורה שלילית של תבונה המשמשת לשכנוע 25:21 אנשים. ההגיון הוא יותר מתמטי בעוד שההגיון הוא יותר לשוני.

25:29 רציונליזם לעומת אמפיריציזם: רציונליזם הוא אסכולה לפילוסופיה המאמינה שהבנת 25:34 העולם מבוססת רק על היכולת שלנו להגיון וחשיבה. זה מציב את בני האדם כיצור מיוחד עם היכולת להכיר את העולם, ולכן יש לו שורש בדתות שמציבות את בני האדם כחריג מממלכת החיות. במילים אחרות, אנחנו מורכבים מראש עם חשיבה ככלי. דוגמה טובה לרציונליסט היא רנה דקארט שאמר "אני חושב, לכן אני קיים"

25:40

with the ability to know the world, so it has its root in religions that places human beings as an exception to the animal kingdom. In other words, we are pre-assembled with

25:50

,reason as a tool. A good example of a rationalist is Rene Descartes who famously said I think

25:56 במילים אחרות, מספיקה היכולת לחשוב בצורה רציונלית כדי לבסס את קיומו. לייבניץ היה רציונליסט מפורסם נוסף. האמפיריציזם, לעומת זאת, מאמין בכך 26:06 שאנחנו מכירים את העולם דרך ניסיון. המחשבות שלנו מגיעות כתוצאה מניסיון. אנו יודעים את תכונת האש כי אנו חווים את החום. לתינוקות אין פחד מאש 26:18 כשהם נולדים. אנו חווים את הכאב, ולכן אנו מקשרים בין אש לכאב. אמפיריות היא 26:24 יותר בריטי בעוד שהרציונליזם הוא יותר יבשת אירופה, בעיקר צרפתי וגרמני. אמפיריציסטים מפורסמים היו ג'ון לוק ודיוויד הום. אמפיריות קרובה גם לפרגמטיזם, בעיקר 26:35 הקשורים לאקלים קר בצפון אירופה, שגורמים לך להיות מעשי יותר. עמנואל קאנט 26:41 שילב רציונליזם עם אמפיריציזם בפילוסופיה שלו, ואמר: הניסיון 26:46 לא מספיק להכיר את העולם. המבנה הנפשי שלנו כופה קטגוריות על העולם. 26:52 במילים אחרות, אנחנו לא פסיביים, רק מקבלים ידע דרך התנסויות, אלא אנחנו באופן אקטיבי 26:57 נותנים לעולם מבנה. הוא אמר שאיננו יכולים להכיר את העולם כפי שהוא, אלא הידע שלנו 27:05 של העולם מוגבל לגבול המבנה הנפשי האנושי. הפילוסופיה של קאנט 27:10 גם הולידה פנומנולוגיה החוקרת אובייקט ביחס לחוויה שלנו, 27:17 לא האובייקט בפני עצמו. קאנט עשה הבחנה בין תופעות, וכך אנו חווים 27:23 העולם והנומנה, שהוא העולם בפני עצמו, שלעולם לא נוכל לדעת. אני אעשה זאת 27:28 לדון בזה מאוחר יותר. אז עבור רציונליסטים, אנו מכירים את העולם כי אנו נולדנו עם הידע ואילו עבור אמפיריציסטים, אנו מכירים את העולם כי אנו חווים דברים.

27:38 פילוסופיה פוליטית לעומת אתיקה: אתיקה היא ענף בפילוסופיה העוסק במוסר, 27:44 המשפט ומערכת המשפט. האתיקה מעשית ופרגמטית יותר בעוד הפילוסופיה הפוליטית 27:49 עוסקת באופן שבו חברות מחליטות מה נכון ומה לא ואיך לחיות בשלום 27:55 בחברה וכיצד אנו מענישים את מי שמפר כללים. ככל שחברה מתפתחת, כך גם המוסר שלה, 28:02 אז האתיקה משתנה. משהו שעשוי להיות מקובל מוסרית לפני כמה מאות שנים, הוא 28:07 לא מקובל היום. זה תלוי גם בתרבות. חלק מהפעולות נכונות מבחינה מוסרית 28:12 תרבות אחת, אבל לא באחרת. פילוסופיה פוליטית היא חקר האתיקה

וכיצד היא משתנה. 28:21 שוויון מול אליטיזם: אחת השאלות הבסיסיות ביותר שהפילוסופיה התמודדה עם במשך מאות שנים היא הרעיון של שוויון מול כישרון. לפילוסופיה השוויונית יש שורשים 28:33 **בדתות כמו הנצרות של כל בני האדם יש כבוד שווה ושווים** 28:39 קדוש. אבל השוויון כפילוסופיה הפך לבולט באירופה בתקופת ההשכלה של המאות ה-18 וה-19. **קרל מרקס הוא אולי השוויוני המפורסם ביותר** 28:49 פילוסוף שהאמין בחברה קומוניסטית שבה כל המשאבים חולקו באופן שווה 28:54 בקרב אנשים. אליטיזם לעומת זאת מאמין שעלינו לנהל את החברה על בסיס מריטוקרטיה, 29:00 **כלומר לא כולם מקבלים גביע.** יש אנשים שמגיעים להם זכויות והרשאות מסוימות בגלל 29:06 **שהם הרוויחו את הדברים האלה.** לאליטיזם שורשים בטבע, מכיוון שממלכת החיות פועלת על היררכיה שהיא חלק מתהליך האבולוציה. הפילוסוף האליטיסטי המפורסם ביותר 29:17 היה פרדריק ניטשה שאגב חי בערך באותו זמן כמו מרקס. **עבור ניטשה, 29:23 אמנים ופילוסופים גדולים אינם זהים לאנשים רגילים, ולכן אין להתייחס אליהם כך.** כיום, הוויכוח הגדול ביותר במערב הוא שתי אסכולות המחשבה הללו, 29:32 שוויון לכולם או זכויות יתר למי שזכו בהן. כך מאמינה הפילוסופיה השוויונית 29:38 בשוויון לכולם בעוד הפילוסופיה האליטיסטית מאמינה ביתרונות.

29:44 הומניזם לעומת תועלתנות: הומניזם נולד באירופה בתקופת הנאורות ב- 29:49 **המאה ה-18, שהחליפה את האל בבני אדם.** במקום הישות האלוהית האחראית על הפלטה הזו, אנו בני האדם הרציונליים קיבלנו את הבעלות על הפלטה הזו. **הומניסטים מאמינים בשוויון 30:01 עולם שבו כל בני האדם שווים, אשר מושרש בדתות, אמונה שבני אדם נוצרו שווים.** אבל **במציאות זה לא נכון. לא כל בני האדם שווים.** חלקם כן 30:11 שווה יותר מאחרים, כפי שאמר ג'ורג' אורוול ב"חווות החיות". אז בפילוסופיה ה- 30:16 **השאלה הגדולה היא זו: מי/מה צריכים לקבוע את הסדר החברתי, הפוליטי והמוסרי שלנו 30:22 ערכים? כאן מגיעה התועלתנות, ענף של הומניזם שמאמין בערכים מוסריים 30:27 שיועיל למספר הגדול ביותר של אנשים.** לא כל בני האדם, אבל הרוב הגדול ביותר של 30:33 בני אנוש. המילה שירות מתמקדת כיצד משהו מועיל למישהו. **עולם טרום הנאורות 30:39 נשלט על ידי מלכים ואריסטוקרטים כך שהרוב עבד חי ומת לטובת המיעוט.** 30:45 עם שורשים בפילוסופיית של מקיאווילי המטרה מצדיקה את האמצעים, התועלתנות 30:50 הפכה את זה על ראשו, במקום המיעוט, היא התמקדה ברוב. **כל הפעולות 30:56 ישפטו על פי התוצאות שלהם שמביאות את האושר הגדול ביותר למספר הגדול ביותר של אנשים.** תועלתנות הייתה הצלחה גדולה באנגליה והמפורסם ביותר היה ג'רמי בנת'ם 31:06 ומאוחר יותר סטיוארט מיל. **הדמוקרטיה של היום היא קצת כמו שלטון רוב תועלתני, 31:12 לפחות על הנייר.** ההומניזם הוליד גם איזמים אחרים, כמו סוציאליזם שמפלג 31:17 העולם המבוסס על מעמד, פמיניזם שמחלק את העולם על סמך מגדר ולאומיות 31:23 שמחלק את העולם על בסיס לאום או אתני או שפה. כך אומר ההומניזם 31:28 בני אדם שאחראים על כדור הארץ והתועלתנות אומר שרוב בני האדם.

31:36 פוסטמודרניזם מול אקזיסטנציאליזם: אקזיסטנציאליזם זכה לפופולריות לאחר שהפילוסופיה של ניטשה טוענת שהכל מתחיל בקיום שלנו, **בני האדם 31:44 לא אלוהים או מהות אלוהית כלשהי. אין ניצוץ אלוהי, אבל אנחנו רק מפתחים חוש 31:50 של עצמי במהלך חיינו, שום דבר לא ניתן לנו לפני הלידה שלנו.** אקזיסטנציאליסט מפורסם 31:56 הפילוסוף היה ז'אן פול סארטר שאמר שמכיוון שאין לנו מהות, אנחנו אחראים 32:01 לעשות משהו מעצמנו. הוא אמר כי אנו נידונים להיות חופשיים. בזמן 32:07 האקזיסטנציאליזם עוסק בפרט, הפוסטמודרניזם הפופולרי בצרפת הוא יותר 32:13 עוסק בקהילות או קבוצות תרבותיות. בדיוק כמו האקזיסטנציאליזם גם הוא שורשי 32:19 בפילוסופיה של ניטשה, במיוחד בביקורת שלו על אמת יחידה בפנים 32:25 המסורת הפילוסופית המערבית. **בעוד שהאקזיסטנציאליזם מתמקד בתנאי הקיום האנושי, הפוסטמודרניזם מתמקד ברעיון האמת ובערכים חברתיים.** 32:35 הפילוסופיה מערבית האמינה באמת הבודדת, כמו הרעיון של אל יחיד. אז הפוסטמודרניזם הטיל ספק במודרנה האירופית כפרויקט לאיחוד כל העולם סביב ערכים אירופיים 32:45 של אינדיבידואליזם, חופש ומטריאליזם. לפי הפוסטמודרניסטים כל התרבויות הן 32:51 תקפות כמו התרבות האירופית, לכן העולם

לא צריך להיות כמו אירופה כדי להיחשב מתורבת. פוסטמודרניזם הוא תגובה למודרניות הכוללת 33:00 ההומניזם של הנאורות מצד אחד, אבל הקולוניאליזם מצד שני. פוסטמודרניסטים 33:05 שם דגש על יחסי כוח, איך החלשים נדחקים בכוח לצד אחד. 33:12 הפוסט-מודרניסט מפורסם, מישל פוקו, ניתח כיצד המדינה המודרנית מפתחת כלים יעילים לשליטה באנשים, באמצעות מערכת הכלא, מעקב, חינוך המוני ועוד. הוא 33:23 טען שאפילו מיניות היא דינמיקה כוחנית, גברים מדכאים נשים, שהייתה לה השפעה עצומה 33:29 על פמיניזם של הגל השלישי שיש הטוענים שהפך לאנטי גברים ולאנטי גבריות. פוקו 33:35 אפילו אמר שכל ידע קשור לכוח, אז אין מדע עצמאי, לכן המדע והטכנולוגיה הם כלים לבעלי עוצמה לשלוט בחלשים.

33:45 אז לסיכום, פילוסופיית הליבה כוללת אונטולוגיה של הקיום, אפיסטמולוגיה של ידע 33:51 וכל השאר הוא ענף של שני אלה. פיזיקה ומטפיזיקה הן חלק מהאונטולוגיה. 33:57 הפיזיקה עוסקת בחומר בעוד המטאפיזיקה עוסקת בתופעות לא חומריות כמו רעיונות ותודעה. התבונה, ההיגיון, הרציונליזם והאמפיריציזם הם חלק מהאפיסטמולוגיה. היגיון ותבונה 34:07 הוא הכלי לשכנע אחרים, ולכן סובייקטיבי יותר, בעוד שהלוגיקה היא מתמטית 34:13 וחסר פניות. רציונליזם אומר שידע מגיע מבפנים ואילו אמפיריזם אומר ידע 34:19 מגיע רק מניסיון או מבחוץ. אז חוץ מאונטולוגיה, האפיסטמולוגיה היא הפילוסופיה של איך לחיות. 34:27 פילוסופיה פוליטית מלמדת מוסר של טוב ורע, שוויון או מריטוקרטיה, רוב המוני או מיעוט 34:33 עלית. זה קשור גם למשמעות החיים. האקזיסטנציאליזם שם דגש על 34:39 אינדיבידואלי בעוד שהפוסטמודרניזם שם דגש על הזהות הקבוצתית.

עכשיו, אסתכל על ההבדלים בין פילוסופיות מזרח ומערב, מדוע המערב 34:47 מתמקד במדעי הפיזיקה, בעוד השני המזרח ברווחה נפשית. למה אנחנו צריכים לתת עדיפות, 34:53 בניית רקטות כדי לכבוש את החלל או לעשות יוגה לנפש שלווה יותר עלי אדמות. מזרח מול מערב [סוחרים נגד חקלאים] [שנה את העולם מול שינוי עצמי] 35:02 בשנות ה-30 התקיימה שיחה מעניינת בין גדול המשוררים ההודיים, הפילוסוף טאגור לבין המדען הגרמני הגדול ביותר, איינשטיין. השיחה התרכזה ב- 35:12 רעיון של מציאות, אמת ויופי. איינשטיין האמין במציאות אובייקטיבית מחוץ ל 35:18 אנושי, בעוד טאגור התעקש על הפרשנות הסובייקטיבית של המציאות. כדי לחדד את זה, 35:24 איינשטיין האמין בתיאוריה הישנה של הפיזיקה, חומר מוצק הקיים עם או בלי בני אדם 35:29 בעוד טאגור רמז לתיאוריה המסתורית של פיזיקת הקוונטים שהתפיסה שלנו 35:34 או התבוננות בחומר לעולם אינה באמת אובייקטיבית. השיחה המחישה את ההבדל 35:40 בדרכי חשיבה מזרחיות ומערביות על המציאות. אחד יותר פרגמטי בעוד השני 35:45 יותר רוחני. עכשיו בואו נסתכל על גיבור טיפוס במזרח ובמערב. 35:50 גיבור מערבי רוצה לשנות את העולם כדי לשפר את עצמו ואת הסובבים אותו בעוד גיבור מזרחי רוצה לשנות את עצמו. גיבור על מערביים נלחמים ברשע 36:00 להחזיר צדק, שלום, ולתקן את השגוי בעוד גיבורים אסייתים מקבלים את גורלם 36:07 או לסגת ליער להתבוננות. ישו, אולי גיבור המערב הגדול ביותר, 36:13 התעמת עם אי צדק ושילם על כך בחייו שלו, הקרבה שאתה יכול לראות בהארי 36:19 גם פוטר. הבודהא, מייסד הבודהיזם לעומת זאת, הלך ליער כדי לשנות את עצמו. לאודזה, מייסד הטאואיזם, נסוג אל ההרים. במילים אחרות פילוסופיה מערבית 36:28 עוסק בשינוי בעוד שהפילוסופיה המזרחית מקבלת יותר את גורלך. דוגמה מצוינת לכך בספרות ניתן לראות ברומנים של זוכת פרס נובל הבריטית היפנית 36:38 מחבר, Kazuo Ishiguro. הדמויות שלו מצייתות לגורלן ולעתים רחוקות מפקפקות בנסיבות המעט לא אוגנות שלהן. עם זאת, גיבור טיפוס במערב ימרוד נגד הנסיבות 36:48 ויבקש לשנות את העולם. לקבל את גורלך או להשלים עם סביבה לא טובה 36:53 נתפס כסימן לחולשה במערב, בעוד שאותן תכונות נתפסות כסימני חוזק במזרח. במזרח, המוקד שלי הוא בעיקר הודו הישנה, סין ויפן. אז 37:04 גיבור מערבי רוצה לשנות את העולם, בעוד גיבור מזרחי רוצה לשנות את עצמו 37:09 להסתגל. בעולם של היום, מזרח ומערב התחברו הרבה, כי אופן הייצור המערבי 37:14 כלומר הקפיטליזם השתלט על העולם. אבל אם מסתכלים מקרוב וקצת יותר לעומק, רואים הבחנה פילוסופית ברורה. ואם חוזרים אחורה בזמן, מופיעה ההבחנה

37:24 יותר ברור. מדוע ההתמקדות העיקרית של הפילוסופיה המזרחית הייתה ברווחה נפשית, באושר 37:30 ורוחניות וקהילה בעוד שהמיקוד העיקרי של הפילוסופיה המערבית היה פיזי 37:35 רווחה, מדע רציונלי, טכנולוגיה, חומרנות ואינדיבידואליזם. כמובן שזו הכללה רחבה, מכיוון שיש כל כך הרבה פילוסופים משני הצדדים שהם יוצאי דופן 37:44 לפי הכלל, אבל באופן כללי ההבחנה העיקרית היא ספיריטואליזם מול חומרנות וקהילה מול אינדיבידואליזם. אז בסרטון הזה אסתכל על כמה מהתשובות אבל 37:54 גם לתת יותר פרטים על ההבדלים בין פילוסופיה מזרחית למערבית.

האם האקלים, השטח והאדמה קשורים לזה? האם הסוחרים מודאגים יותר 38:03 עם חומרנות וחקלאים יותר עם רוחניות? השטח הגיאוגרפי.. לפילוסופיה המערבית כידוע יש שורשים 38:11 ביוון העתיקה ומאוחר יותר ברומא. היוונים והרומאים הושפעו מתרבויות אחרות כמו המצרים והבבלים. אבל יש מעט מאוד או אין רשומות כתובות 38:21 של פילוסופיה מאורגנת לפני היוונים. שורשיה של הפילוסופיה המזרחית בהודית 38:27 הצייויליזציה והצייויליזציה הסינית. אם מסתכלים על הגיאוגרפיה שלהם, יוון עשויה מכמה איים, בין הים התיכון 38:35 והים השחור. גופי מים גדולים כל כך מקיפים את שטחי היבשה הקטנים והמבודדים. אז אם אתה רוצה 38:40 לנוע, כל מה שאתה צריך זה סירה ותוכל לקפוץ מאי לאי. זה מאפשר דרך חלקה הרבה יותר להעביר דברים. יש יותר מים מאשר 38:50 אדמה. היוונים הקדמונים הסתמכו מאוד על מזון מיובא בגלל שהאדמה שלו לא הייתה מאוד 38:55 פורה. כתוצאה מכך, היוונים הסתמכו על מקצועות שהביאו סחורות ממצרים, מסופוטמיה, 39:01 מרכז אירופה ועוד. אבל עם סחר הסחורות הזה, הגיעו גם רעיונות וידע, אז 39:07 האזור היה מרכז של חילופי תרבות, מדעים וטכנולוגיים. זה קידם 39:12 שיח רציונלי יותר שאפשר ליוונים לפתח מדע מתוחכם יותר. 39:17 למשל היסודות של אוקלידס הוא ספר המדע העתיק ביותר, שאני בטוח שהושפע מהמצרים, הבבלים והפיניקים. פיתגורס פיתח את המתמטיקה שלו. אריסטו 39:28 למד כל מיני דברים, כולל בעלי חיים. למעשה הפילוסוף היווני הראשון תאלס 39:34 היה סוחר זיתים בעצמו שביסס את הפילוסופיה שלו על כך שהמים הם הדבר החשוב ביותר בעולם. הוא חזה באופן מפורסם שמזג אוויר טוב, כלומר הרבה גשם מניב 39:43 הרבה זיתים אז הוא התעשר מאוד. אז היוונים הסתמכו על מסחר, מה שאפשר את 39:49 חילופי רעיונות ופרקטיקה למדעים. עם זאת, הצייויליזציות ההודיות והסיניות מתרכזות יותר סביב נהרות והרים. 39:57 במילים אחרות, שונה לגמרי מיוון העתיקה. הודו וסין התברכו בנהרות הרבים שלה שהביאו אדמה מדימה מהרי ההימלאיה כך שהכלכלה החקלאית שלהן 40:07 יכולה לקיים אוכלוסייה עצומה בערים הגדולות, מה שהופך את סין והודו לעצמאיות בעיקר. 40:14 סחר עם עמים אחרים היה יתרון, אך לא חיוני. הנהר הצהוב והיאנגסטי של סין, 40:19 ונהרות האינדוס והגנגס של הודו העתיקה מתחילים כולם בהרים המושלגים של הרי ההימלאיה 40:25 וחוצים אלפי קילומטרים שמביאים את האדמה הפורייה. זה לא מפתיע שגם הודו וגם סין הסתמכו על יבול מבוסס השקיה, אורז. שְׁלֵה 40:35 גם לא מפתיע שלסאדגורו, הגורו ההודי הגדול ביותר בעולם כיום יש דבר פשוט 40:41 הודעה: הצילו את האדמה. כי אדמה וחקלאות נמצאים ממש עמוק בפילוסופיה המזרחית. 40:47 אז השטח הגיאוגרפי של יוון אפשר למסחר לפרוח בין עמים שונים 40:52 ותרבויות. בעוד שסין והודו העתיקה הסתמכו על הנהרות שלהן כדי להביא אדמה טובה 40:57 להם. היוונים נאלצו לחפש מזון ממקום אחר, בעוד שהסינים וההודים חיכו לנהרותיהם כדי להביא להם מזון. כתוצאה מכך, מנקודת מבט הישרדותית, 41:07 עבור היוונים, הסוחרים היו המעמד החשוב ביותר של האנשים, בעוד שבמזרח האיכרים היו המעמד החשוב ביותר של האנשים. מכיוון שסוחרים ניידים בזמן שהחקלאים נטועים במקומם, 41:17 מכיוון שאינך יכול לסחוב את אדמתך, זה אפשר ליוונים להיות פתוחים יותר לרעיונות חדשים, טכנולוגיה חדשה ומדעים חדשים. סוחרים גם פחות קשורים 41:27 לסחורה, לכן עקבו בקלות אחר השוק או הסחורה. היום אתה מוכר אורז, מחר תפוח אדמה. 41:33 לחקלאים, לעומת זאת, קשה יותר להסתגל, ולשנות במהירות. אז פילוסופיה מערבית 41:39 מכון יותר למדעים פרגמטיים בעוד הפילוסופיה המזרחית מכוונת יותר לרוחניות. אם סוחרים לא אוהבים משהו, הם משתנים, אבל אם החקלאים לא מקבלים מספיק 41:48 מים, הם מחכים לעונה הבאה או מקבלים את גורלם. קשה יותר לעזוב את אדמתך ולנדוד. אז הפילוסופיה המערבית מכוונת יותר לשינוי בעוד הפילוסופיה המזרחית 41:58 הוא פטליסטי יותר. במילים אחרות, אתה משנה את עצמך. 42:04 גם

האקלים משחק תפקיד. הודו וסין נוטות להיות חמות יותר לאורך כל השנה, אז הגיוני להיות כאן ועכשיו, 42:09 מה שבדוהיזם מלמד. גם עונות השנה משחקות דפוס צפוי מדי שנה ואנשים חיים מחזוריים יותר, מונסון מגיע כל שנה. נהרות מוצפים בזמן מסוים של 42:19 שְׁנָה. במובן מסוים, זה היה דומה מאוד לאורח החיים המצרי סביב נהר הנילוס. כמובן, כאשר אתה מסתמך על נהר, אתה גם חווה רעב גדול, כיוון שהם מגיעים בכל 42:28 כמה שנים או עשרות שנים. היוונים ניווטו בים שבו אתה נמצא ברוב המקרים בשליטה לאן אתה הולך. בינתיים התרכזו תרבויות מזרחיות 42:38 נהרות. בנהרות, המסלול שלך קבוע, הנהר לוקח אותך לאן שהנהר לוקח אותך. 42:43 כתוצאה מכך, הפילוסופיה המזרחית פטליסטית יותר. גורלם של בני אדם, בעלי חיים וצמחים הוא 42:49 בידי אותם נהרות. זה אומר שהם ראו את כל היצורים החיים כחלק מ 42:54 משפחה גדולה, אז הם לא שמו בני אדם כאאוטסיידרים או מיוחדים או מעל כולם 43:01 אחר. בהינדואיזם, בודהיזם ובטאואיזם, אנחנו לא רק מהטבע, אנחנו הטבע, צודקים 43:06 כמו יצורים חיים אחרים. היוונים, לעומת זאת, חוו חורפים קרים יותר ולכן נאלצו למצוא ולצבור מזון 43:12 לימים קרים יותר. מאחר שהם הסתמכו על סחר, מלחמות תמיד שיבשו את נתיבי הסחר, אשר 43:17 פירוש הדבר שאתה צריך לקבל את האוכל שלך ממקום אחר. סוחרים סמכו על המשך תקופת שלום 43:23 אבל הם גם נהנו ממלחמות שכן סחורות מסוימות היו מבוקשות יותר. זה הפתגם הישן, מלחמה מתדלקת את הכלכלה מכיוון שהכסף מועבר מהר יותר מימי שלום. 43:33 מכיוון שהדברים היו די בלתי צפויים, היוונים היו צריכים לחשוב לטווח ארוך ולהתכונן לא רק לחורף הקר, אלא לעתיד, במקרה של מלחמה. העתיד הפך 43:42 הזמן החשוב ביותר, לא כאן ועכשיו, אלא בחודש הבא, ובשנה הבאה. לא יכולת להרשות לעצמך להיות כאן ועכשיו כמו זן בודהיסט. אז זה תפיסה לטווח ארוך או ליניארי של 43:51 הזמן הפך לדרך ההסתכלות השלטת על העולם בקרב היוונים. דוגמה מפורסמת היא הפילוסופיה הטלאולוגית של אריסטו שלפיה לכל דבר יש מטרה, בדרך כלל אחת 44:01 יעד בעתיד. הפילוסופיה המערבית באמצעות חילופי רעיונות 44:06 עם דתות המזרח התיכון כמו יהדות, נצרות ומאחר יותר האיסלאם, הבינה 44:12 שבני האדם היו נפרדים מממלכת החיות. מעיפים אותנו מגן העדן, נענשים על הטעויות שלנו. כתוצאה מכך, אתה מנסה לפצות על טעויות העבר שלך. 44:21 אתה רוצה לתקן את השגוי. מה לעשות אתה כן? אתה נלחם למען מטרות. אם תסתכל 44:27 בספרות, גיבורים הם לעתים קרובות אנשים שחטאו או עשו טעות איומה. 44:32 לגאול את עצמם, הם נלחמים בעוול. אחת הדרכים להילחם למען הצדק היא לשפר את חייהם של אנשים אחרים. לעתים קרובות מבחינה חומרית. אתה לומד את העולם, אתה ממציא טכנולוגיה חדשה 44:42 להקל על החיים לאחרים. פילוסופים מזרחיים לא חיפשו נוחות חומרית, אלא יותר מנטאלי 44:48 נחמה רוחנית. בודהה ולא דזה עזבו את העיר במסע הרוחני שלהם והלכו אל 44:53 ההרים והיערות. בדידות מאפשרת לך לחפש תשובות בתוכך, לא 44:59 בחוץ. גם היום רוב המקדשים הבודהיסטים בהודו, יפן וסין נמצאים ב 45:04 הרים ויערות, הרחק מהקהל, כך שאנשים יכולים להתרחק מאנשים אחרים. דוקטרינת הליבה של הבודהיזם היא שנוחות חומרית לא גורמת לך להיות מאושר לאורך זמן 45:14 לרוץ. היוונים, לעומת זאת, התכנסו בעיר לדיון ודיאלוג כמו סוקרטס שהיה מסתובב ברחובות אתונה ושאל אנשים שאלות, בעוד שאחרים הקימו 45:24 בתי ספר כמו האקדמיה של אפלטון או הליציאום של אריסטו. הפילוסופיה המערבית הסתמכה על דיאלוג 45:29 ולהחליף כמו שסוחרים עושים כדי לפרוח, ללמוד ולהשתפר. המערב בנה אוניברסיטאות, כנסיות ובתי ספר באמצע העיר והכפרים כדי שכולם יוכלו לבוא, לא כמו 45:38 איזה מקדש נידח שאף אחד לא יכול היה ללכת אליו. בפילוסופיה המזרחית, אתה לא כופה את רצונך על הטבע לשלוט בו או לשנות אותו, אלא 45:45 מנסה לזרום עם הטבע. מכיוון שהתרבות ההודית והסינית התרכזו סביב נהרות, לעתים קרובות זרימת הנהר נתפסת כדרך הטבע, שבה אינך מתנגד או מסיר 45:55 מכשולים בדרך אך נע סביב המכשולים הללו. במילים אחרות, אתה משנה את עצמך, לא את העולם שבחוץ. דוגמה טובה היא שבהודו התנועה נעה סביב מכשול, 46:04 בין אם זו פרה או תאונה. בעוד במערב, תאונה קטנה בכביש מביאה הכל 46:09 לעצור. אז הפילוסופיה המזרחית אומרת לך להיות יותר זורם וגמיש כמו יוגה 46:15 פחות נוקשה. אבל הפילוסופיה המערבית מסתמכת על מניפולציה של הטבע באמצעות מדע וטכנולוגיה כדי להקל על בני האדם. כתוצאה מכך, אנו חיים בתקופה מאוד נוחה בהיסטוריה. מיליונים 46:24 של אנשים לא יכלו

לשרוד עד לבגרות, אבל היום מוסר הילדים הוא בשפל בהיסטוריה. אנשים חיים יותר, בריאים יותר. אבל יש לכך גם השלכות שליליות עבור 46:33 מינים אחרים על פני כדור הארץ ככל שאנו מרגישים יותר נוחים, כך זה נעשה קשה יותר עבור מינים אחרים באזורים מסוימים. 46:40 לכבוש: עולם מול עצמי אסייתים קטנים פיזית בממוצע מאירופים, אולי בגלל מוטציה גנטית או ברירה מינית או אולי בגלל אכילה 46:50 פחות חלבון שכן חקלאים מסתמכים על אורז שהוא תזונה בסיסית ברוב אסיה. איך להתמודד 46:56 עם תזונה לקויה? אומנויות לחימה בסין ויוגה בהודו שימשו לחיזוק ו 47:01 למשמעת את הגוף. הפילוסופיה המזרחית מתרכזת בגוף ככלי להגיע למקום גבוה יותר וזה גם אומר שהפילוסופיה המזרחית היא יותר על הימנעות מקונפליקט 47:10 במקום להתעמת עם אחרים. טאואיזם, בודהיזם והינדואיזם מקדמים אי אלימות. ??? צמחונות, 47:15 למרות אופנתי במערב היום, נהוג במזרח במשך אלפי שנים. ג'יניזם היא דת הודית המקדמת תזונה צמחונית קפדנית וגנדי, פציפיסט 47:26 עצמו, העריץ את הג'יניזם על כך. בניגוד לאסיאתים, היוונים אכלו הרבה לחם, שהוא עשיר פי ארבעה בחלבון 47:33 אורז. מכיוון שמדינות יוון נלחמו כל הזמן זו בזו, כמו גם הפרסים, הם פיתחו את המשחקים האולימפיים שנועדו להכשיר חיילים למלחמות. שלה 47:43 לא מפתיע שהיוונים הם שעשו את כל הדרך להודו דרך אלכסנדר מוקדון. אמנם אין לנו תיעוד של צבאות פולשים מהודו וסין היוצאים לפרס 47:52 או המזרח התיכון. המונגולים הנוודים הם שהגיעו לאירופה, לא המתוחכמים יותר 47:58 ציוויליזציות כמו הסינים וההודים. למעשה הסינים בנו חומות כדי להגן על עצמם מפני המונגולים. והודו נהרסה על ידי סדרה של פלישות של היוונים, 48:07 הפרסים, המוסלמים, המונגולים ואפילו הבריטים. למה? הפילוסופיה המזרחית פחות מתמקדת בכיבוש העולם, אלא בכיבוש עצמך. לדוגמה, 48:17 בודהיזם מתרכז בקונפליקט הפנימי של לחימה או התנגדות לרצונות שלך. אם 48:22 אם אתה מתמקד בקונפליקט הפנימי שלך, יש לך פחות סיכוי לעסוק בקונפליקטים פיזיים חיצוניים כגון שבטי או אידיאולוגי. בהוראת פילוסופית היוגית ההינדית, הנשמה שלך היא האמיתית 48:32 זה "האתה", בזמן שהגוף הפיזי שלך נרכש דרך מזון שאתה מכניס לפה שלך. ולא רק 48:37 כי, אתה גם רוכש את האגו שלך או את תחושת העצמי שלך באמצעות רשמים והתנסויות עם אחרים. אז הנשמה שלך קבועה והגוף והאגו שלך זמניים, חולפים 48:47 ונרכשים. עכשיו השיחה של איינשטיין נגד טאגור על מהות המציאות הגיונית. איינשטיין 48:54 רואה עולם חיצוני בעוד טאגור רואה הכל פנימי. במילים אחרות, פילוסופיית היוגית 48:59 מבוססת על השאיפה להיות אחד עם היקום. לפיזיקה הקוונטית יש תיאוריה דומה שברגע שאתה צופה במשהו אתה משנה אותו. במילים אחרות, אנחנו לא 49:08 בנפרד מהעולם או היקום, אנחנו עם היקום. העולם לא בחוץ 49:14 אנחנו היקום, הוא בתוכנו. אז יוגה היא אחת הדרכים להתחבר או להגיע אליה 49:20 קרוב יותר לנשמה האוניברסלית שלך על ידי אילוף הגוף והאגו והרצונות שלך. הרעיון הוא לתת 49:26 הנשמה שלך שולטת בך, לא הגוף שלך שולטת בנשמה שלך. הפילוסופיה המזרחית מבוססת על שלילת העצמי, בעוד הפילוסופיה המערבית מבוססת 49:34 ומושרשת ברעיון העצמי האישי. כתוצאה מכך, המזרח נוטה להיות יותר 49:39 קהילתי שבו הפרט פחות חשוב מהקהילה או מהיקום בעוד שהמערב נוטה להיות אינדיבידואליסטי יותר. פילוסופיית הליבה של הבודהיזם היא להסיר 49:48 העצמי כדי להקל על הסבל. רצון או רצון נתפס כשליל כי אתה מאכיל 49:54 האגו. ליוונים הייתה יותר מנטליות של סוחר, להגדיל יותר רווח ולהיות עשירים יותר 49:59. סוחרים ממוקדים יותר בהצלחה חומרית ופחות מודאגים מהצד הרוחני של החיים. כתוצאה מכך, היוונים הם שפיתחו יותר גישה רציונלית ומדעית 50:08 להבין את העולם החומרי. שיטה מדעית זו דרשה אובייקטיביות שגרמה לכך שמלומד יוני יכול לא להסכים עם המדריך או המורה שלו. אפילו הוגים כמו אפלטון 50:18 חלקו בגלוי עם המורה שלהם סוקרטס, ואריסטו חקר את אפלטון. במזרח, 50:24 עם זאת, ויכוח גלוי עם המורה שלך הייתה ועודנה סוג של חוסר כבוד. במקום זאת 50:29 של מציאת פגמים במבוגרים ממך, אתה אמור לכבד אותם. זה חשוב במיוחד בקונפוציאניזם. סנסאי הוא מישו שאתה לא מאתגר. 50:38 הפילוסופיה המערבית עושה הבחנה בין טוב ורע כישות כמעט נפרדת ואינדיבידואלים נפרדים או אפילו קבוצות. לעתים קרובות 50:47 במלחמה, האויב נתפס כרע כדי להניע את החיילים שלך למות בהגנה על הטוב. זה 50:52 נכון בשני הצדדים. אז ברגע שאתה מקצה לטוב דרך אחת לראות את העולם, ההפך מזה הוא באופן טבעי רע או אפילו רע. הקרב הזה של הטוב נגד הרע

מאפשר 51:02 התקדמות. המנצחים יכולים לטעון שהם הטוב. במזרח, לעומת זאת, גם טוב וגם רע 51:08 נתפסים כיותר פסיכולוגיים ופחות אידיאולוגיים ולכן טובים ורעים הם צד אחד או שניים של העניין 51:14 אותו מטבע. היג והיאנג בטאואיזם פירושו שלכל אדם יש חושך ואור, טוב ורע בנויים בתוכם, טוב ורע מתקיימים במקביל, אז לא משנה כמה חברה מתקדמת, 51:25 זה לא משנה את ליבת הקיום של יינג-יאנג. **אנחנו כבני אדם** לא טובים ולא רעים, אבל 51:30 **קצת משניהם.** התפקיד שלנו הוא להבין זאת כדי שנשמור על איזון טוב בין שני הכוחות. 51:36 אני חושב שההבדל המהותי ביותר בין פילוסופיה מזרחית למערבית הוא הרעיון של התקדמות ליניארית במערב לעומת רעיון מחזורי במזרח, במיוחד בפילוסופיה **ההודית.** 51:46 היוונים האמינו בקידמה. סוקרטס פיתח את שיטת השאלות שלו להגיע לאמת האובייקטיבית. אפלטון הציג את רעיון השלמות. ואריסטו עלה 51:56 עם טלוס למטרה. אז מגיעים לאמת סוקרטית, לשלמות אפלטונית ולאריסטוטלית 52:02 **טלוס או תכלית הולידו פילוסופיה ומדע מתקדם מערבי. אז במקום להתמקד** 52:08 יותר מדי בצד הרוחני של החיים, המערב התמקד בהפיכת החיים הפיזיים לקלים יותר 52:13 **על ידי פריסת שיטה מדעית כדי להבין את העולם ולהמציא טכנולוגיות שיצרו** 52:19 **חיים קלים יותר.** כתוצאה מכך, כיום רוב האנשים חיים נוחים בזכות המערב 52:24 תרבות. אנשים חיים יותר בזכות הרפואה והטכנולוגיה המערבית. כאשר הישרדות היא כבר לא בעיה, אנשים מחפשים משמעות ומטרה. אז הפילוסופיה המזרחית משחקת 52:34 תפקיד מרכזי בהבאת שלום פנימי למיליוני אנשים במזרח וגם במערב 52:39 שמחפשים משמעות מעבר לנוחות החומרית. אז לסיכום, האקלים, השטח והמזון השפיעו על האופן שבו המזרח והמערב קבעו עדיפות פילוסופית 52:48 הבנת העולם. היוונים הסתמכו על סוחרים ומסחר ולכן העדיפות הלכה 52:54 למדעים מעשיים ולרציונליות. בעוד במזרח אפשר החקלאות לערים הגדולות לפרוח ואנשים חיו זמן רב יותר. כתוצאה מכך, פילוסופים חיפשו אושר לא נוחות פיזית 53:04. תוחלת החיים גדלה גם במזרח, מה שאפשר יותר רצון לחשיבה פילוסופית הגותית בגיל מבוגר. כשצעירים, אנשים מחפשים הצלחה אבל בגיל מבוגר, אנשים מחפשים משמעות. 53:12 עכשיו, אדון בשלישיית סוקרטס, אפלטון ואריסטו היוונים, על ידי התבוננות בדמיון ביניהם 53:18 והבדלים. סוקרטס נגד אפלטון נגד אריסטו [הנתיב הרציונלי]

בשנת 399 לפני הספירה, הדמוקרטיה היוונית גזרה דין מוות את אחד הפילוסופים הגדולים ביותר 53:27 באשמה של הפצת רעיונות רעים בקרב בני הנוער. היום, הוא נחשב לאבי הפילוסופיה המערבית ואולי לאבי הציוויליזציה המערבית. מותו הטרגי עורר פילוסופיה אנושית חדשה 53:38 **שהתבססה על חשיבה רציונלית, לא על דוגמה דתית.** מי היה האיש הזה? זה היה כמובן, 53:43 **מר סוקרטס. ובכן, הוא איבד את חייו, אבל הרציונליות ניצחה.** הוא שילם את המחיר 53:49 בחיים שלו. אין זה מפתיע או מוגזם לומר לך שמקורה של הפילוסופיה המערבית 53:55 יוון, בעיקר בעיר אתונה. בעבר דיברתי על ההבדלים בין המזרח 54:01 ופילוסופיות מערביות בשל שטחים שונים, ייצור מזון, חילופי תרבות וכן הלאה שהולידו את הרוחניות במזרח ואילו הרציונליזם במערב. מזרחי 54:13 הפילוסופיה, שבמרכזה חקלאות ונהרות, הפכה לפטליסטית בעוד היוונים התרכזו 54:18 על המסחר והים, הפך לרציונליסטי. אז **הנה, אדבר על שלושה מהכי הרבה 54:23 אבותיהם המפורסמים של הפילוסופיה הרציונלית המערבית: סוקרטס, אפלטון ואריסטו.**

54:29 **פילוסופיה פרה-סוקרטית** לפני שאדבר על שלושת הגדולים, הרשו לי להזכיר כמה שהגיעו לפני כן. הפילוסוף היווני הידוע הראשון היה תאלס ממילטוס **אשר** 54:37 אמר שהכל עשוי ממים. היום אנחנו יודעים ש-60% מגוף האדם ו-70% 54:43 המוח שלנו עשויים ממים, אז הוא צדק. הוא גם השתמש בהיגיון כדי לחזות איך 54:48 מזג האוויר השפיע על מסיק הזיתים והרוויח הרבה כסף כתוצאה מכך. אנשים ב- 54:54 בתקופה ההיא האמינו שיבול טוב או רע היה בידי אלוהים. אז תאלס הבין 54:59 שזה לא היה קשור לזה, אלא רק מזג אוויר טוב. אז הפילוסופיה המערבית, מהתקופה המוקדמת ביותר, הדגישה את הרציונליות להבין ולתפעל את הטבע כדי להועיל לבני אדם 55:11 הוא היה איש עסקים. **פילוסוף בולט נוסף היה פיתגורס, המפורסם במשפט שלו,** $a^2+b^2=c^2$ 55:19 **הוא טען שהעולם מנוהל על ידי כללים מתמטיים שניתן להבין באמצעות מספרים.** 55:24 **אפילו הרמוניה מוזיקלית נשלטת על ידי חוקים**

גיאומטריים. אז פיתגורס ביסס את רעיונותיו על היגיון מתמטי 55:31 שהוא צעד עמוק ונוקשה יותר מהרציונליות. עוד פילוסוף לוגי 55:36 היה פרמנידס (445-515 לפנה"ס) שהשתמש גם בחשיבה לוגית ובנימוקים כדי להוכיח שחוויות אנושיות נותנות לנו תפיסה כוזבת של העולם ולעיתים קרובות סותרות את הלוגיות. 55:46 חושב. אז הפילוסופים היוונים המוקדמים האלה סללו את הדרך לרציונליות להפוך לשיטת החשיבה. 55:53 סוקרטס: אם אתה צריך למנות אדם אחד כמייסד 55:59 של הפילוסופיה המערבית, שם אחד עומד מעל כולם. זה כמובן **מר סוקרטס**, 56:05 לא אגדת הכדורגל מברזיל אלא בחור יווני עתיק שחי בין 469-399 לפני הספירה. הוא היה האב האמיתי של הפילוסופיה המערבית, כי הוא פיתח 56:17 שיטה פילוסופית רבת עוצמה להבנת משמעות החיים ולחשיפת דוגמות. בניגוד לכולם 56:22 אחרת, הוא לא קיבל דברים כפשוטם. **שיטת החקירה שלו או הדיאלקטיקה שלו** 56:28 הכל **באמצעות סדרה של שאלות כדי להגיע לעומקם של דברים או מציאת האמת הפך לבסיס של השיטה המדעית המודרנית. כדי להבין משהו, יש לך** 56:38 **לשאל שאלות, כמו מה, איפה, מתי, למה ואיך. לאחרי שתעבור על כל השאלות,** 56:45 **התשובה שאתה מקבל נוטה להיות התשובה הטובה ביותר שיש. היום המדע עושה את אותו הדבר.** 56:50 תיאוריות מדעיות נבדקות באמצעות סדרה של ניסויים. **סוקרטס גם הטיל ספק במטרת החיים עצמם. מבחינתו, מטרת חיי האדם** 56:58 **היה להיות בעל מידות טובות. איך אתה יכול להיות בעל סגולה? שוב, אתה צריך לבחון את חייך בביקורתיות.** 57:05 **אתה לא יכול לשבת בכיסא הנוח שלך ולחיות בבורות. אמיתות לא נוחות** 57:10 **טובות יותר משקרים מנחמים. הוא אמר: "החיים שלא נבדקים אינם ראויים לחיות."** 57:16 **במילים אחרות, בורות לא הייתה אושר אלא פשוט טיפשות ולא ראווה.** היה בכך שינוי פסיכולוגי מסיבי באופן שבו אנשים ראו את העולם ואת עצמם. אתה 57:26 **לא יכולת לסמוך רק על אלים או אפילו על הכוהנים, הייתה לך את היכולת להטיל ספק בדברים באופן רציונלי כדי להגיע לאמת בעצמך.** הדמוקרטיה האתונאית ראתה בו איום ב 57:35 בכך ש"המריד" את הנוער, אז הם הכריחו אותו ללגום רעל רש שהרג אותו בשנת 399 57:41 לפני הספירה מה שהופך אותו לקדוש מעונה אמיתי של הפילוסופיה. סוקרטס היה פילוסוף רחוב שהלך 57:47 ברחבי רחובות אתונה כדי לחקור אנשים ולנהל דיאלוג על החיים והפילוסופיה. הוא היה כמו פרובוקטור מודרני או מלשין והרשויות לא אוהבות את זה. 57:57 המורשת הפילוסופית של סוקרטס הייתה להפוך את האמת למטרה החשובה ביותר של הפילוסופיה. הפילוסופיה לא נועדה לספר לך שקרים מנחמים אלא היא הייתה לאתגר אותך לאי נוחות. 58:07 הפילוסופיה המערבית של, סוקרטס, צמצמה את היקפו לאמת אחת, שהיא 58:13 הבסיס של המדע המודרני כיום, **בחיפוש אחר התיאוריה האולטימטיבית שמסבירה הכל.** 58:18 **ציטוט: "יש רק טוב אחד, ידע, ורע אחד, בורות."** 58:24 **זה הפך לאבן הפינה של הפילוסופיה המערבית במשך כמעט 2500 שנה, עד ניטשה הגרמני** 58:31 **שהטיל ספק בכך, וסלל את הדרך לפוסטמודרניזם שהאמין באמיתות מרובות.** 58:36 סוקרטס לא השאיר רישומים כתובים כי הוא היה עסוק ברחובות, מאתגר 58:42 זרים על האמיתות שלהם. **אני תוהה אם הוא היה בסביבה היום,** איך הוא היה מאתגר אנשים לגבי האמת שלי והאמת שלך? ראשית, אנשים יחשבו שהוא משוגע ושנית, 58:50 **הוא ישתגע מכך שלכל אחד יש אמיתות משלו.** 58:57 אפלטון לאחר מותו של סוקרטס, הלפיד הועבר לאחד מתלמידיו, שגם כתב את הרעיונות הפילוסופיים של מוריו. 59:04 אפלטון, שחי בין 427 ל-347 לפני הספירה, לאחר שראה את מורו מוצא להורג על ידי 59:11 המון דמוקרטי. **אפלטון אידיאליסט שטען שלכל אדם יש רעיון מושלם של כל עצם [כיסא לדוגמה],** 59:18 **שלא דומה לדמותו במציאות.** זה קיים רק במוחנו כצורה מושלמת של הדבר הזה. 59:24 יש כיסאות שאנחנו רואים בתוך חדר, אבל אלה רק דגמים של כיסא מושלם 59:30 קיים רק במוחנו. במילים אחרות, הכיסאות שבני אדם מייצרים מעוצבים לפי הדגם 59:35 כיסא מושלם בתוך המוח האנושי. אנו רואים רק צל של מהי המציאות מבחוץ. 59:42 ניסוי המחשבה המפורסם שלו, **"אלגוריית המערה"** ממחיש שאם אתה פונה הרחק ממקור האור ורואה את הצל שלך בתוך מערה, כך אנו תופסים 59:51 המציאות, לא מה שהיא אלא הצל שלה דרך החושים שלנו. אז **עבור אפלטון, בני האדם מגיעים מורכבים מראש** 1:00:00 **עם כל הידע. במילים אחרות, אנחנו לא לומדים דרך חוויות או חושים אבל זה** 1:00:07 **הכל בפנים.** זה מתבטא רק כשאנחנו חווים את זה. ציטוט: **"מה שאנחנו מכנים למידה זה רק** 1:00:14 **תהליך של היזכרות".** זה הופך את הפילוסופיה של אפלטון לאינטואיטיבית משהו. אָנו

1:00:20 חושבים שמה שבחוץ הוא הדבר האמיתי ומה שיש לנו בפנים, במוחנו, הוא רק ייצוג של אותו אובייקט אמיתי. אפלטון חושב הפוך. מה שאנחנו 1:00:30 רואים בחוץ הוא הצל של מה שיש לנו בראש. יש לנו ידע מולד של 1:00:35 העולם מלידה ומה שאנחנו לומדים זה רק לזכור או להיזכר בדברים האלה 1:00:41 שכבר מאוחסנים בתוכנו. זה דומה מאוד לאופן שבו הרציונליסטים ראו ידע, 1:00:46 שעליו אדון בהמשך. הרעיון של אפלטון לגבי ידע שמגיע מתוכנו יכול להתפרש גם במונחים של 1:00:53 תת מודע ותת מודע קולקטיבי יוגיאני, המוטבע בנו עמוק מהעבר האבולוציוני שלנו 1:00:59 למשל, הפחד מנחש אינו בגלל שאנו חווים הכשות נחש ??? 1:01:05 בחיים שלנו, אלא בגלל שאבותינו חוו את זה בסוואנה, בעצים, בג'ונגל 1:01:11 או במערה. למרות שאנחנו חיים בבתיים יפים ובטוחים, עדיין יש לנו את החוויה הפנימית 1:01:17 להיות במערה חשוכה. דוגמה נוספת היא סרטי אימה. הרצון שלנו לראות סרטי אימה 1:01:23 זה פשוט בגלל שאנחנו עדיין רוצים לחוות את הפחד מדי פעם, מכיוון שרגש הפחד הזה 1:01:28 נמצא בתוכנו, וסרטי אימה פשוט מעוררים את הפחד הזה. פרשנות החלומות של זיגמונד פרויד 1:01:34 היא דרך נוספת להבין את אפלטון. במילים אחרות, חלומות הם החלון הקטן שלנו אל 1:01:39 עולם התת מודע בתוכנו. כותבי ספרות, אמנים, מוזיקאים חווים לעתים קרובות טראנס 1:01:46 מצב שבו הם שקועים באמנות שלהם, פותחים חלון אל תת המודע שלהם כדי להוציא החוצה 1:01:51 אמנות שזוכה להערכה של אנשים רבים, כך הם מגיעים לבאר עמוקה יותר פנימה 1:01:57 לשתות מהידע הקולקטיבי התת מודע. למרות היותו הדוד האמנותי, 1:02:02 לאפלטון הייתה גם דעה נחרצת על פוליטיקה. אפלטון היה רפובליקאי וראה את הדמוקרטיה דומה לשלטון האספסוף שכן היא הרגה את מורו, סוקרטס, 1:02:12 אז הוא טען שהפילוסופים מתאימים יותר לשלוט בחברה כרפובליקה. בדיוק כמו 1:02:17 ניטשה, הייתה לו דעה שלילית על ההמון כלא מתאים לשלוט בחברה, בעוד 1:02:23 פילוסופים היו מצוידים יותר לשלוט בחברה. אז הוא הקים את האקדמיה שלו במקום שבו רצה לטפח את מיטב המוחות של דורו, האליטות של החברה. היום 1:02:33 האוניברסיטה מעוצבת מאוד על פי האקדמיה של אפלטון שבה האינטלקטואלים מקיימים ויכוחים 1:02:38 לדון ברעיונות. אחד מאותם אנשים היה אריסטו שסיים את האקדמיה של 1:02:44 אפלטון שהיה פילוסוף אידיאליסט, אולם תלמידו, אריסטו הלך במסלול אחר לעבר ידע מעשי. 1:02:51 אז לסיכום, המורה של אפלטון, מר סוקרטס, שאל שאלות על הדברים כדי למצוא את האמת. אפלטון 1:02:57 אמר שהאמת או השלמות קיימים רק בנשמה, בנפש או בעולם האידיאות 1:03:02 או צורות, ורק הצללים שלהם נתפסים דרך החושים שלנו. אז סוקרטס בנה שיטה פילוסופית 1:03:08 למציאת האמת, בעוד שאפלטון הציע חזון פרפקציוניסטי של האמת, 1:03:14 בתוך המוח.

כעת שני אלה מתכנסים באריסטו כדי לספק בסיס לפילוסופיה המערבית המודרנית, תפיסה מתקדמת פרפקציוניסטית של חיפוש האמת. אמת אחת. 1:03:28 בעוד אפלטון ישב בתוך מערה ואמר: ההיגיון עדיף על התבוננות בעולם האמיתי, אריסטו אמר שכדי למצוא את האמת, 1:03:36 עליך לצאת וללכת את ידיך, לנתח צפרדעים ולהתבונן 1:03:42 בכוכבים כדי להבין את העולם האמיתי. אריסטו שחי בין 384 ל-322 לפני הספירה טען 1:03:50 האמת לא נמצאת בתוכנו, אבל היא בחוץ בעולם האמיתי. אמת 1:03:55 במילים אחרות נמצאות בעולם שסביבנו. השיטה שלו הייתה מחקר מבוסס ראיות, בדומה למודרני 1:04:02 מדע. הוא למעשה הלך לשדות כדי לחקור בעלי חיים ויצורי ים. 1:04:07 הוא הטיל ספק בצורתו האידיאלית של אפלטון, ואמר שאם אדם הוא דגם של צורה אידיאלית, 1:04:12 של מי הדגם האידיאלי? זה אותו טיעון, אם אלוהים ברא אותנו, מי ברא 1:04:17 אלוהים ומי שברא את האל שברא את אלוהים, שהולך עד אינסוף. אריסטו הפעיל את החושים האנושיים וטען שההתבוננות שלנו בדברים היא הטובה ביותר 1:04:26 דרך למצוא את האמת. הוא אמר שכל דבר בעולם יכול להיות מסווג לפי החומר, הכמות, המקום, הזמן שלו וכדומה. כיום המדע המודרני מסווג בעלי חיים למינים, 1:04:36 כדור הארץ לתוך יבשות ואוקיינוסים, סלעים ומינרלים. סיווג זה עוזר לבני אדם 1:04:42 להשיג ידע הרבה יותר מהר ויעילה. הוא אמר כי בני אדם הם חיות רציונליות. 1:04:48 אריסטו אמר גם שלכל דבר יש מטרה או טלוס או מטרה סופית. המטרה 1:04:53 של הסרטון הזה הוא לחנך אנשים לפילוסופיה. כתוצאה מכך, הטלוס של אריסטו הפך 1:04:59 ענף בפילוסופיה שנקרא טלאולוגיה שמתבונן בדברים דרך מטרתם, לא 1:05:04

המהות שלהם. אז כשאנחנו מסתכלים על **כיסא**, אנחנו לא חושבים על עץ ועצים ויערות, 1:05:10 אבל אנחנו חושבים **לשבת עליו**. יש לשבת על כיסא, לא להיחשב כפיסת עץ. אז הטלוס של אריסטו שם את המטרה לפני המהות. **כתוצאה מכך הפילוסופיה המערבית היא** 1:05:20 **דרך חשיבה מונעת תכלית, המדגישה את התועלת או השימוש** של משהו לפני כן 1:05:26 המהות שלו. **כתוצאה מכך תרבויות מערביות מעריכות פתרון לבעיות, יעילות** 1:05:32 **פרגמטיות שעושה דברים טובים יותר**. כיום, המדע המודרני מפתח טכנולוגיה שימושית, ולכן היא מבוססת במידה רבה על כלי עזר. אנחנו אוהבים שימושי 1:05:40 דברים. מטרת המדע היא לפתח טכנולוגיה כדי להקל על החיים. **מהי מטרת הציוויליזציה האנושית? להגיע לשלמות, שהיא מעין טלאולוגיה אריסטוטלית**. 1:05:50 אז הטלוס של אריסטו עלה בקנה אחד עם ההשקפה הנוצרית לפיה אנו הולכים לקראת אפוקליפסה או גן עדן, אוטופיה. פרפקציוניסטית שבה אתה שמח ומאושר. **במדע**, 1:06:00 אנחנו הולכים לקראת הבנה מושלמת של היקום והחיים. אז טלוס מאפשר 1:06:05 לנו לתכנן תוכניות, להגדיר מטרות ולשאוף למשהו. **בלי מטרה סופית זה קשה** 1:06:10 **להניע את עצמנו לעשות דברים**. ממש כמו אפלטון, הוא גם הקים בית ספר, בשם Lyceum, שבו הוא אסף את 1:06:18 המוחות הטובים ביותר בדורו ללמוד. אחד **מתלמידיו המפורסמים היה אדם שלקח את הוראה טלאולוגית שלו [היעוד] לכבוש את העולם**. היה זה, **כמובן, אלכסנדר מוקדון** שעשה את כל הדרך להודו בניסיונו לכבוש את העולם. 1:06:33 **עלי להצביע על פילוסוף יווני חשוב שחי מחוץ לשליטת בית ספר של הרציונליות** 1:06:38. **זה היה אפיקורוס שהפילוסופיה שלו התרכזת באושר, לא ברציונליות או אמת** 1:06:44 **במקום אקדמיה או בית ספר**. הוא הקים גן בסגנון היפי שבו אסף את שלו 1:06:49 חברים לדבר פילוסופיה תוך כדי הנאה מהחיים בשלווה ובשלווה. אפיקורוס הבין 1:06:55 **שהאויב הגדול ביותר של האושר הוא גם הסיבה העיקרית לכך שבני אדם המציאו את הפילוסופיה**. 1:07:01 **הוא הפחד מהמוות**. כל הבסיס של הפילוסופיה האנושית נשען על זה 1:07:07 **מסתורין. לאפיקורוס הייתה תשובה חכמה מאוד**. הוא אמר שהפחד מהמוות הוא לא הגיוני. זה 1:07:12 **לא הגיוני**. למה? **מהסיבה הפשוטה שאנחנו לא יודעים מה זה המוות**. לא רק אנחנו 1:07:19 **לא יכול לדעת מוות**. כי **אף אחד לא חזר מהמוות כדי לספר לנו מה זה**. המוות הוא רק רחוב חד כיווני. עכשיו כשאנחנו יודעים את העובדה שאנחנו לא יודעים ולא יכולים לדעת את המוות, 1:07:27 **למה לפחד מזה** אנחנו מפחדים מאריות כי אנחנו יודעים שהם יכולים לאכול אותנו. אנחנו מפחדים 1:07:33 **של אש כי אנחנו מכירים את הכאב**. אבל אנחנו לא יכולים ולא נדע את המוות, זה לגמרי לא הגיוני 1:07:39 **לפחד מזה**. במקום לדאוג למוות, עלינו להפיק את המרב מהחיים האלה על ידי חיים בתוך והפצת שלום ואושר בין אחרים. מאוחר יותר הותאמה הפילוסופיה שלו 1:07:49 **לתוך תועלתנות כדי למקסם את האושר עבור רוב האנשים**. אבל למרות הפילוסופיה 1:07:55 **של אושר, אפיקורוס נשאר אוטסיידר בפילוסופיה המערבית**. 1:08:00 אז לסיכום, סוקרטס חקר אנשים ברחובות אתונה כדי לבחון בצורה ביקורתית דברים בחיים, אפלטון ישב בתוך מערה, לא ממש, ושאל את עצמו על 1:08:11 **הצורה האידיאלית שאולי הגיעה מאלוהים או מהמוח האנושי**, בעוד אריסטו הלך 1:08:17 **את השדה ולכלך את ידיו כדי להבין את עולם הטבע**. סוקרטס הציב סגולה כמטרה בחיים, 1:08:22 **בידע, ובאמת רציונלית, תוך דחיית תשוקה, רגשות או אמונה כדוגמטיות**. 1:08:29 **זו הייתה הבעיה הגדולה ביותר של ניטשה עם הפילוסופיה המערבית, שאותה האשים בכנות את סוקרטס**. 1:08:34 **יותר מדי רציונליות מתעלמת מתשוקה אנושית ונשענת במידה רבה על התבונה שהיא נוקשה**, 1:08:40 **ולא גמישה שהופך אותנו למכונות**. אולם אפלטון נסוג לעצמו וטען זאת 1:08:46 **השלמות לא קיימת מבחוץ אלא רק מבפנים**, בראש שלנו. העולם הוא מקום נורא, בדיוק בגלל שהוא דגם מוטה של צורה מושלמת שרק 1:08:56 **קיים במוחנו**. רעיונותיו של אפלטון היו קרובים יותר לרעיון דתי של אלוהים, ולכן נוצרים **מאחרים יותר** 1:09:02 **והמוסלמים פירשו את הצורה המושלמת לפי אפלטון כאל**. אלוהים הוא מושלם בעוד בני אדם 1:09:08 **העולם הם דימויים לא מושלמים של אלוהים**. **אריסטו אמר תשכח מהעולם הלא מושלם, פילוסוף** 1:09:14 **צריך ללכת לשדות כדי ללמוד את הטבע המדמם באמצעות תצפית ונתיחה, ולכן השיטה שלו הייתה מדע אמפירי, שהפך לבסיס של המדע האיסלאמי של ימי הביניים** 1:09:24 **ומאוחר יותר המדע האירופי של המאה ה-16**. עכשיו, אדבר על שלושת הסוסים של הפילוסופיה המזרחית, הבודהה, לאו דזה ו 1:09:31 **קונפוציוס**. בודהה נגד לאו דזה נגד קונפוציוס [דרך

הטבע] בעבר דנתי בשלישיית סוקרטס היוונית, 1:09:40 אפלטון ואריסטו שהשפיעו על הפילוסופיה המערבית,

שלושת הפילוסופים המזרחיים המפורסמים ביותר היו לאו דזה, מייסד הטאואיזם, הבודהה, מייסד הבודהיזם, 1:09:50 וקונפוציוס, מייסד הקונפוציאניזם. אתמקד בעיקר בפילוסופיות שלהם 1:09:55 ופחות על המנהגים הדתיים האלה שהם די שונים במדינות שונות. המסורת הפילוסופית המזרחית עשירה ומורכבת מאוד, כך ששלושת הפילוסופים הללו יכולים לעזור לנו לשפוך אור על הרוחניות המזרחית. לאו דזה חי במאה ה-6 לפני הספירה

1:10:05

in China and is said to be the author of Tao Te Ching or Dao de Jing, which is the foundational

1:10:15 בסין, ונאמר שהוא המחבר של דאו דה ג'ינג שהוא טקסט היסוד 1:10:21 של טאואיזם, פילוסופיה המתחקה אחר מקורה לשמאניזם והרמטיות. טאואיזם 1:10:28 מה שנקרא לפעמים גם דאואיזם שפירושה המילולי הדרך או הנתיב המואר או של הטבע 1:10:35 דרך שהיא ספונטנית, נצחית, בלתי ניתנת לשמה ובלתי ניתנת להגדרה 1:10:42 ציטוט: "הטבע לא ממהר, ובכל זאת הכל הושלם." זה פשוט זרימת היקום, כמו כבידה המאפשרת לנהרות לזרום כלפי מטה, ללא כל מאמץ. הרעיון המרכזי של הטאואיזם הוא דוקטרינת ה-wu-wei שניתן לתרגם כאי-התנגדות, או פעולה דרך חוסר פעולה.

. Wei means purposeful and intentional while wu means there is no, or lacking or lacking. So literally it means there is no purposeful act

1:11:05 אז פשוטו כמשמעו זה אומר שאין מעשה מכוון. מטאפורה טובה לבני אדם 1:11:10 לחיות את חייהם כמו נהר, שהתרבויות הסיניות הסתמכו עליו. נהרות 1:11:16 זורמים כלפי מטה, אם סלע מפריע להם, במקום להזיז את הסלע, הם זורמים סביבו. 1:11:22 פירושו שעלינו לחיות את חיינו בהתאמה או בהרמוניה עם הטבע, לא נגד הטבע. 1:11:28 רעיון חשוב נוסף של הטאואיזם הוא יינג ויאנג או טוב ורע, שחיים יחד בתוך כולם כך שלכולנו יש את החושך והאור. אי אפשר להפריד בין השניים. אני חושב 1:11:39 זה שונה מהותית מדת מערבית שבה חושבים שהטוב והרע הם ישויות נפרדות. עם זאת, לפי הטאואיזם, הם שני צדדים של אותו הדבר 1:11:48 מְטָבֶּע. לא הכל שלילי לחלוטין ולא חיובי, אלא גם וגם. במילים אחרות, 1:11:54 לקדוש יש את החטאים שלו ולחוטא יש את התכונות הגואלות שלו. בטאואיזם, בני אדם הם ביטוי אחד 1:12:02 של הטאו או הדרך, אפשר לומר רק מין אחד מבין מיליוני מינים אחרים. 1:12:08 לאו דזה הדגיש לא ללכת לפי הרצון, המטרות או השאיפות של האדם אלא למצוא את הטבעי שלך 1:12:14 זְרִימָה. זירן, שפירושו המילולי הוא טבעי, הוא ערך טאואיסט המדגיש את הטבע 1:12:20 יצירתיות וספונטניות. כתוצאה מכך הטאואיזם נתפס כדת האמנים אשר 1:12:26 לחיות חיים אינטואיטיביים וספונטניים יותר המחקים את זרימת הטבע. אתה יכול אפילו 1:12:31 ליצור קשר עם הפסיכולוגיה של קרל יונג של התת-מודע הקולקטיבי - זיכרונות מוטבעים עמוק 1:12:37 מהמין שלנו, או מהמינים האלה לפני כן - שאמנים מנצלים אותם על ידי גילוי 1:12:43 זרימת הטבע. הזרימה האמנותית הזו משוכללת הרבה יותר בספר אחר ששמו הג'ואנג'י, כביכול 1:12:50 נכתב על ידי דמות חשובה אחרת בטאואיזם, אדם בשם Zhuangzi. בספר יש הרבה הומור 1:12:56 סיפורים, אלגוריות ואנקדוטות, כשהמפורסם שבהם הוא חלום הפרפר, שבו ג'ואנג ג'ואו מתעורר בוקר אחד מחלום שבו הפך לאדם פרפר. עכשיו הוא נבוכ ושואל את השאלה המרעיש הזו: האם הוא חלם את הפרפר או הפרפר חלם אותו? התשובה לא חשובה כאן, אבל השאלה עצמה היא העיקר. אנו בני האדם מחפשים תשובות ברורות או בהירות, אבל 1:13:22 לטבע לא אכפת ישויות נפרדות או הפרדה של מינים שונים. טבע 1:13:27 הוא זרימה אחת גדולה ותמידית. מנקודת המבט של הטבע, אדם ופרפר הם פשוט 1:13:32 שני ביטויים שונים של אותו דבר. אפילו המצב של להיות ער ולחלום 1:13:38 הם הבחנות שווה או דיכוטומיה, כי הם אותו דבר. לדוגמה 1:13:44 אמנים, סופרים, מוזיקאים חולמים או חולמים בהקיץ על

היצירות הטובות ביותר שלהם בגלל שהם 1:13:49 למצוא את הזרימה של תת-המודע הקולקטיבי של הטבע. אומרים שלאוזי חי בתקופת שושלת ג'ואו שבירתה הייתה קרובה לנהר הצהוב 1:13:58 לכן הנהר משמש לעתים קרובות כמטאפורה לטאואיזם. מאוחר יותר בחיים אומרים שלאוזי נסע מערבה שם כתב את דאו דה ג'ינג בכמה הרים נידחים, 1:14:08 ואז נעלם באוויר, גם מטאפורה נהדרת כיצד לזרום בחיים כמו רוח 1:14:14 ונהר. כיום הרעיונות של לאוזי חשובים ביותר אך גם מוטמעים עמוק ב 1:14:19 תרבויות של סין, קוראיה ויפן. כדי לתת לך דוגמה, אנשים ביפן נוטים להיות פחות מתמודדים, נוטים להימנע מקונפליקט שמתאים לרעיון הטאואיסט של אי-התנגדות.???? 1:14:30 אז לסיכום, הפילוסופיה של לאוזי או הטאואיזם מתמקדת ברעיון של לא לצאת נגד הטבעי 1:14:35 לזרום, אבל לזרום איתו. לא להתנגד לדרך הטבע, אלא ללכת איתה.

1:14:43 בודהה סידרטה גאוטמה או הבודהה (563-483 לפנה"ס) חי חיים יוקרתיים במשפחה עשירה בצפון הודו, אבל הוא לא היה מאושר. הוא למד 1:14:55 שהסבל היה אוניברסלי בקרב עניים ועשירים, צעירים ומבוגרים, וגברים ונשים. 1:15:00 אבל למה אנחנו סובלים? הסיבה שאנו סובלים היא בגלל הרצונות שלנו להנאה. ככל שנקבל יותר כך 1:15:06 נרצה יותר. אם יש לנו בית גדול, בפעם הבאה מאווינו לא יתגשמו אם לא נקבל 1:15:12 בית גדול יותר, מכוניות גדולות יותר, יותר שותפים, יותר עושר, חברים, מנויים ועוקבים. 1:15:18 בשום שלב, אנחנו יכולים לומר באופן משביע רצון, זה מספיק. דוגמה טובה היא התמכרות. אם 1:15:24 מינון קטן עושה אותך גבוה היום, אבל אתה צריך מינון גדול יותר כדי לתת לך את אותו גבוה 1:15:29 חודש לאחר מכן או שנה לאחר מכן. במילים אחרות, ככל שאתה חווה יותר, גם הרצונות שלך 1:15:34 לגדול יותר. אז החיים הם רק מחזור אינסופי של תשוקה, הגשמת התשוקה והרצון הזה 1:15:40 יותר רצונות. איך פותרים את הבעיה הזו? כדי להקל על הסבל, על פי הבודהיזם עלינו לקטום את הרצונות שלנו בניצן על ידי ניתוק 1:15:48 עצמנו מהרצונות שלנו לנכסי עולם. אל תרדוף אחר דברים ותהיה מאושר ברגע. 1:15:55 אבל קל יותר לומר מאשר לעשות. כולם אומרים שזה רעיון טוב להסתפק במה שיש לך כרגע. אבל לרסן את הרצונות שלך זו עבודה לא קלה. למה זה כל כך קשה? 1:16:04 הנה כאן הבודהיזם נהיה ממש מעניין ועמוק מאוד. כולנו חושבים, אנחנו 1:16:09 מי שאנחנו. יש לנו תחושה של העצמי שאנו קוראים לי ולך. אנחנו חושבים שזו ישות קצת מוצקה. בדתות מערביות, העצמי הזה נמסר לנו מאלוהים. זה אמיתי. 1:16:20 העצמי האישי הוא אמיתי ולרוב בלתי ניתן לשינוי. על פי הבודהיזם, לעומת זאת, אתה טועה. למה? העצמי או האגו אינם אמיתיים. זו רק אשליה או 1:16:31 תעתוע או מתחזה זמני המחובר לגופנו, אפשר לומר כמו טפיל 1:16:36 שחי עלינו. מה זה עושה בתוכנו? העצמי המתחזה הזה מתדלק את הרצונות, השאיפות שלנו, 1:16:43 ומטרות. במילים אחרות, זה משתמש בנו לצאת לעולם ולהשיג דברים אבל בסופו של יום אנחנו עדיין לא מרגישים סיפוק. במיוחד כשאנחנו משיגים הכל 1:16:52 המוות מכה אותנו, אנחנו מאבדים את הכל כי השקענו כל כך הרבה בעיות לרכוש את העושר שלנו, 1:16:58 תהילה, כוח ועכשיו המוות חוטף את הכל מאיתנו. זו עסקה גרועה. אז מה הפתרון, מר בודהה? 1:17:05 התשובה שלו עלולה לזעזע אותך. לפי בודהה, להיות מואר ומאושר באמת זה 1:17:10 להשיג את שלב הנירוונה, כלומר עלינו להרוג את העצמי המתחזה. הדבר הזה אנחנו 1:17:16 לקרוא את העצמי או האגו הוא המקור של כל הרצונות שלנו. כדי לא לרצות שום דבר, עלינו להסיר את העצמי. לפי הבודהיזם, הנשמה שלנו היא הדבר האמיתי, וגם מאוד 1:17:26 אוניברסלית, בעוד העצמי הוא סוג של תמונה שאנו מכניסים לראש שלנו בכל פעם שאנו נמצאים 1:17:31 נולד בגלגוליו השונים. דרך אחת להבין זאת היא אולי באמצעות מר אפלטון 1:17:37 שאמר גם שרעיון הדברים הוא הצורה המושלמת, והדבר האמיתי מבחוץ הוא רק צל של הדבר האמיתי. בבודהיזם, הנשמה שלך היא אמיתית, נצחית ואוניברסלית 1:17:47 בעוד שהגוף והאגו שלך זמניים וחופים. אנחנו לא נפרדים מהיקום, אלא חלק זעיר ממכלול גדול. כדי להיות מאושר ואחד עם היקום, אתה חייב 1:17:56 לנתק את עצמך מהרצונות שלך, ולהרוג את העצמי, באמצעות מדיטציות, בדידות ומשמעת פיזית ונפשית. 1:18:07 זה דומה מאוד לפילוסופיה של שופנהאואר של הרצון האוניברסלי העיוור שהוא כוח 1:18:12 מעבר לשליטתנו, אך הוא שולט ברוב מה שאנו עושים בחיים. ישנה מחלוקת אם שופנהאואר הגיע לאותה מסקנה ללא תלות בבודהיזם והינדואיזם או שהוא הושפע 1:18:23 לפי הפילוסופיות ההודיות הללו.

אדון בפילוסופיה של שופנהאואר ביתר פירוט בהמשך. אז לפי הבוהיזם להיות מואר באמת זה לא לראות את עצמך כנפרד 1:18:33 עצמי, אבל חלק ממכלול גדול יותר, חלק מיקום מודע. אז שלוה פנימית אמיתית מגיעה לא מבחוץ, למשל על ידי השגת המטרות שלך, אלא מבפנים ברגע שאתה הופך 1:18:43 נאור. תורתו של בוהה באמצעות צורות שונות של בוהיזם חשובות להפליא ברובה 1:18:49 של מזרח אסיה.

הבוהיזם הפך גם לאחת הפילוסופיות המשפיעות ביותר במערב מכיוון שהוא מדגיש מסע פנימי אינדיבידואלי ולא תפילות קולקטיביות. 1:18:58 כנסייה. אז לסיכום, בוהה כנסיך עשיר וחזק אך לא התגשם בחיים והתממש 1:19:04 שכל בני האדם סובלים בגלל הרצונות שלנו. כדי להקל על הסבל, עלינו לנתק את עצמנו 1:19:10 מהרצונות שלנו וכדי להיות מאושרים באמת, עלינו לסלק את העצמי או האגו באמצעות מדיטציה ומשמעת נפשית. 1:19:17 קונפוציוס, -בזמן שגם לא דזה וגם הבוהה ברחו מהחברה 1:19:23 למען קצת בדידות ושלוה פנימית, קונפוציוס (479-551 לפנה"ס) ניסה לפתור 1:19:32 שאלות סוציו-פוליטיות מעשיות כמו איך אנחנו יכולים לחיות ביחד פוליטית וחברתית בשלום ובהרמוניה או איך לארגן את החברה בצורה שלווה. אז הפילוסופיה שלו 1:19:42 היא פחות אינדיבידואליסטית אך מודאגת יותר מהקיום הקולקטיבי, במיוחד בערים ובמדינות גדולות. 1:19:49 כדי למצוא פתרון מצוין לדו-קיום חברתי-פוליטי, קונפוציוס בחן כיצד הטבע 1:19:55 מארגן דברים, במיוחד בממלכת החיות. אחת הבעיות הגדולות, ו 1:20:00 המקור העיקרי למלחמות ולאלימות בחברה אנושית הוא כאשר יש בלבול כמו 1:20:05 מה המעמד שלך. מי מקבל מה? מי הבעלים של מה? מי אחראי למה? הוא הבין 1:20:11 שהשיטה הטובה ביותר הייתה ההיררכיה הטבעית או מערכת חברתית פירמידה. ללא ביסוס 1:20:17 מערכת של ההיררכיה וסמכות, יש כאוס ובלבול. וההיררכיה מאפשרת 1:20:23 כל אחד ידע את מקומו, כך שאין בלבול או עימות לגבי איזה כיסא 1:20:28 שייך למי. הסרת הבלבול החברתי הייתה המשימה העיקרית של קונפוציוס 1:20:35 עכשיו, לא רק שכל אחד יודע את המקום שלו, הם גם מכירים את המקומות של אנשים אחרים. 1:20:40 אז במקום שמשטרה תצפה בכולם או תפטרל בכל החברה, עכשיו כולם 1:20:46 יכולים לצפות אחד בשני. אם מישהו יושב על הכיסא הלא נכון, אנשים אחרים יכולים להגיד לו שזה לא המושב שלו. אז אם כולם יודעים את מקומם, כולם יכולים לצפות בכולם אז אף אחד 1:20:56 מעז לשבש את ההרמוניה החברתית. אז מלכים בראש הפירמידה וכל השאר 1:21:01 תופסים את מקומם על סמך הדרגות והגיל שלהם בדיוק כמו במשחק שחמט, אולי המשחק ההגיוני ביותר שבני אדם המציאו. גם קונפוציוס הבין שהכל מתחיל 1:21:11 במשפחה, כי זה קו ההגנה הראשון מפני כאוס. מבנה משפחתי מוצק 1:21:17 פירושו בסיס איתן לחברה. בתוך המשפחה, הגבר נמצא בראש, ואז האישה, 1:21:23 אחר כך בנים ואחר כך בנות. אחת הביקורות הנפוצות ביותר נגד קונפוציוס היא האפשרות של עריצות. הן 1:21:30 הנמצא בעמדות כוח יכול לנצל אותה לרעה. גם קונפוציוס הדגיש אחריות וחובה. 1:21:36 מי שנמצאים בחלק העליון אחראים להגן על אלה שמתחתם. מלך אחראי לשמור על בטיחות האנשים ואדם במשפחה אחראי להגן ולפרנס את אשתו וילדיו. 1:21:46 אלה למטה, בתמורה, נאמנים ועוקבים אחר הממונים עליהם ועושים כמתבקש. להבין 1:21:53 קונפוציאניזם, אתה צריך להסתכל על הדברים לא רק מנקודת מבט אינדיבידואלית, אלא מנקודת מבט קולקטיבית. לדוגמה, אם חלקי הגוף שלך לא פעלו בהתאמה 1:22:02 עם שאר הגוף שלך, אתה חולה וזקוק לטיפול. החברה זהה. אם אחד או כמה חברים דוחפים דברים לכיוון ההפוך, יש אלימות, שהיא חברתי 1:22:11 מחלה. אולי אתה חושב שזה די מיושן, אבל אתה תופתע שה היררכיה הקונפוציאנית 1:22:16 היא מערכת די יעילה שפועלת בחברות מודרניות, כי אנחנו שומעים את הקלישאה הזו ששום עבודה לא נעשית על ידי ועדה, וזה נכון ברוב המצבים. 1:22:27 רוב המבנה הארגוני עוקב אחר ההיררכיה קפדנית ונוקשה ושרשרת פיקוד. בממלכת החיות, ההיררכיה מושגת לעתים קרובות באמצעות אלימות, אבל קונפוציוס אומר, 1:22:37 מכיוון שזה טבעי נוכל לאמץ את זה כדי להפחית את האלימות. כמובן, בעידן המודרני, מהפיכות הן תופעה שכיחה, ואלה שבתחתית, מורדים בממסד. 1:22:48 לכן קונפוציוס הדגיש את החובה והאחריות. כאשר שליט הופך לרודני, 1:22:54 הוא נכשל בתפקידו. הכל מסתכם בכיבוד התפקיד שלך בחברה. ציטוט: "בלי רגשות 1:23:00 של כבוד, מה יש להבדיל בין בני אדם לבין חיות?" כיום, סין, קוריאה ויפן אימצו את השיטות הקונפוציאניות הללו במיון חברתי 1:23:10 מצבים בהם

הוותק והזוט ממצאם תפקיד מרכזי בבתי ספר, אוניברסיטאות ו 1:23:16 חברות. נאמנות וכבוד הם משמעותיים בקונפוציאניזם, אבל גם מריטוקרטית. כפי ש 1:23:22 כתוצאה מכך, באופן מסורתי לסין הייתה בחינה קפדנית של שירות המדינה במשך מאות שנים 1:23:28 רק המבריקים והחכמים מאוד גויסו לעבודות צבאיות וממשלתיות גבוהות. 1:23:33 אולם במאה ה-20, מאו, הסוציאליסט השווייני, ניסה לפרק את ההיררכיה המעמדית הקונפוציאנית באמצעות מהפכת התרבות שגרמה כאב רב להרבה אנשים. 1:23:44 אבל כמובן, המפלגה הקומוניסטית הסינית החליפה את ההיררכיה הקונפוציאנית הישנה מבוססת המעמדות בהיררכיה פוליטית. כלכלנים רבים מייחסים את ההתפתחות הכלכלית המהירה של סין 1:23:53 למערכת ההיררכית היעילה הזו שכן סין התנהלה כחברה, הנשיא הוא מנכ"ל סין. דברים נעשים מהר, אבל כמובן שזה גם כרוך במחיר של 1:24:03 קולות מדוכאים רבים. באופן מסורתי המפלגה הקומוניסטית הסינית נהגה להתרחק מפילוסופיית קונפוציוס הארכאית, משום שהיא סותרת את הפילוסופיה השוויינית. 1:24:14 של סוציאליזם שבו כולם שווים ואין היררכיה, לפחות על הנייר. אבל במציאות, כל חברה אנושית הייתה היררכית. גם היום, סין לאט לאט 1:24:23 מתקדם לעבר פילוסופיה קונפוציאנית יותר. ככל שסין מתפתחת, לא רק היא מנצלת 1:24:29 את ההיררכיה הקונפוציאנית בשל יעילותה, אך גם בטיפוח תרבות חזקה יותר של מריטוקרטיה וגבריות מסורתית שהיו מרכזיים בפילוסופיה הקונפוציאנית. 1:24:40 מסקנה לסיכום, תורתו של לאו דזה היא לא להתנגד או להרוס, או לצאת נגד הטבע, אלא לזרום עם הטבע. כתוצאה מכך, הוא אומר שכדאי לנו 1:24:48 להיות יותר אינטואיטיבי וספונטני. במילים אחרות, בני אדם הטבע, אז הגיע הזמן 1:24:54 לשכוח את הרצונות האנושיים שלנו ולחיות בזרימת הטבע. הבודהה לימד שהסבל הוא אוניברסלי בגלל המטרות, הרצונות והשאפויות שלנו. 1:25:03 למצוא שלושה אמיתות זה להסתכל פנימה, לא להצלחה חומרית מבחוץ. ולהיות באמת 1:25:08 שמח זה להרוג את האגו שלך או את העצמי שיש לו שאפתנות ורצונות. 1:25:14 קונפוציוס התמודד עם השאלה הפוליטית-חברתית כיצד לחיות דו-קיום בשלום באמצעות מערכת היררכית שבה כל אחד יודע את מקומו ומיקומו בחברה. 1:25:22 בעוד היוונים פקפקו באמת, בסמכות, חוררו חורים בעולם הטבע כדי להבין את תכונותיו 1:25:27 במזרח חיפשו חיים הרמוניים עם הטבע, לא רק עם 1:25:33 בני אדם אחרים אבל עם כל היצורים עלי אדמות. היוונים לא הסכימו זה עם זה, בעוד האסיאתיים ניסו למצוא הסכמה, הסכמה לא רק בין בני אדם, אלא גם בין בני אדם 1:25:44 ועולם הטבע. העובדה ששלושת הדמויות הללו ייסדו דת משלהם, בעוד ששלושת היוונים לא, 1:25:50 מראה הבדל מהותי בין פילוסופיה מזרחית למערבית. במזרח, החברות בדרך כלל ממוקדות יותר בקבוצה ואילו במערב היא ממוקדת יותר לפרט. אבל 1:26:00 אם אתה באמת חושב על זה, הפילוסופיות של שלושת ההוגים המזרחיים האלה היא מאוד אינדיבידואלית. הם שמים את הדגש על הפרט לקחת אחריות על עצמו. אל תעשה 1:26:12 שנה את העולם, שנה את עצמך. אז בעוד שהמרקם החברתי המזרחי הוא שיתופי, ה 1:26:18 פילוסופיות אינדיבידואליסטיות מכיוון שהן תובעות מהפרט לקחת אחריות על שינוי עצמו כדי שיסתגלו לחברה בה הם חיים. אל תשנה אחרים 1:26:28 אלא את עצמך. אל תשנה את הטבע אלא את עצמך. היוונים, לעומת זאת, התמקדו כיצד לשנות 1:26:34 הטבע כמה שיותר מהר, ביעילות. אז במערב, האינדיבידואליות היא סטטית, נתונה מאלוהים או נולדה בעוד שהמרקם החברתי הוא דינמי. ב 1:26:43 במילים אחרות, בפילוסופיה המערבית הפרט הוא מוצק והחברה והטבע ניתנים לגיבוש, 1:26:49 וניתן לשינוי. במזרח, לעומת זאת, הטבע כמו גם המרקמים של החברה הם סטטיים 1:26:54 בעוד שהפרט ניתן לשינוי. במילים אחרות, אל תנסה לשנות אחרים או את הטבע כי קל יותר לשנות את עצמך. אם אינך יכול להשתלב עם אחרים, 1:27:04 תסתכל על עצמך ותמצא מה לא בסדר איתך. אנשים במזרח נוטים פחות להתלונן על העולם, במקום זאת לנסות להסתגל לעולם. לפני שאתה מתלונן שאני 1:27:13 הכללה יותר מדי, שבי והירגע או הסתכל על עצמך במראה. אל תדאג, אני צוחק.

עכשיו, אדון בשתי גישות שונות לפילוסופיה: אנימליזם [חייתיות] שרואה בני אדם 1:27:23 כבעלי חיים ועל כן היו צריכים לארגן בעדרים כדי להביא סדר, והומניזם שרואה את כל בני האדם 1:27:29 כשווים זה לזה. במילים אחרות, אליטיזם מול שוויון או טורף מול אוכלי עשב 1:27:37 פילוסופיות. בעבר דנתי בפילוסופיה המזרחית 1:27:44 לעומת פילוסופיה מערבית, וכיצד אחד השתמש ברציונליות כדי לאלץ את

הטבע ואילו 1:27:49 השני השתמש ברוחניות כדי לאלף את הפרט. היום אסתכל על שתי שיטות פילוסופיות 1:27:56 **הומניזם מול אליטיזם**. הומניזם הוא אמונה שבני אדם הם קצת מיוחדים, 1:28:02 בין אם נוצרו על ידי אלוהים ובין אם לא. לכן המטרה של כל חברה היא להגן על כל בני האדם 1:28:08 באופן שווה. הומניזם נקרא גם פילוסופית השוויון עם כמה צאצאים משלו כמו סוציאליזם, 1:28:16 פמיניזם, ליברליזם ופוסט מודרניזם. אליטיזם, [חייתיות] לעומת זאת היא אמונה שחלק מבני האדם שווים יותר 1:28:24 מאחרים, במיוחד השליטים, המלכים ומעמד העלית של אנשים או האנשים המוכשרים כמו 1:28:30 במריטוקרטיה. הסיבה לכך היא שההיררכיה היא חלק מאוד מממלכת החיות, ה 1:28:36 החזק מנצח במירוץ. אבל ככל שהציוויליזציה האנושית התקדמה והפכנו להיות יעילים יותר 1:28:42 באילוף הטבע, המגמה ההיסטורית נעה לעבר חברה אנושית שוויונית יותר.

1:28:48. אז הנה השאלה החשובה ביותר, האם קרל מרקס צדק שהעמיד הוא קומוניזם? 1:28:54 אבל תחילה הרשו לי להסביר את ההיסטוריה של שתי הגישות הפילוסופיות השונות הללו ו 1:28:59 להציג כמה מהפילוסופים החשובים ביותר מכל צד. **שורשיו של הומניזם בדתות. במערב, הנצרות והיהדות בבסיסה** 1:29:08 **האמין שכל בני האדם שווים בעיני האל.** אוגוסטינוס מהיפו (430-354 לספירה) 1:29:13 האמין שלכל בני האדם יש רצון חופשי לבחור בין טוב לרע. הוא גם אמר את זה 1:29:18 צריך לאהוב את כולם שווה. ציטוט: "מידת האהבה היא לאהוב ללא מידה." 1:29:24 **תומס אקווינס** (74-1225), פילוסוף נוצרי נוסף, טען שאלוהים ברא את העולם וכל בני האדם שווים, במיוחד בנושא חופש. ציטוט: "מטבעם כל בני האדם שווים בחירותם, אבל לא בהקדשות אחרות" [הענקה קדושה של האל]. מחוץ למסורת הדתית, ההומניסט האמיתי הראשון עשוי להיות **מו דזה** שחי במקום הרביעי 1:29:42 המאה לפני הספירה בסין. הוא **דגל בסוג של הומניזם אוניברסלי**. בזמנו קונפוציאניזם 1:29:48 הייתה הפילוסופיה השלטת בסין שבה החברה הייתה מחולקת על סמך דרגות והיררכיות, 1:29:53 אז **מו דזה האמין בהדדיות אוניברסלית**. ציטוט: "אהבה אוניברסלית היא באמת הדרך 1:29:59 של מלכי חכמים. זה מה שנותן שלום לשליטים ופרנסה לעם". 1:30:06 **זוהי צורה מוקדמת של הומניזם**. דמות מוקדמת נוספת הייתה **הפילוסוף הפרסי מהמאה ה-6** 1:30:11 **מזדק שקידם שוויון כלכלי בין כל האנשים**. הוא אפילו הפגין נגד 1:30:16 עשיר שיש לו נשים רבות ואילו לעניים אין אישה. הרעיון שלו הפך לרב השפעה 1:30:22 באימפריה הפרסית, אך עד מהרה התפוגג.

בניגוד להומניזם יש לנו אסכולה לפילוסופיה אליטיסטית שאנו יכולים להגדיר כריאליזם 1:30:30 כמו שזה נקרא בפוליטיקה. **הרעיון הבסיסי של ריאליזם הוא שבני אדם הם בעלי חיים כאוטיים ולא יציבים שצריך לאלף, לשלוט ולשלוט בהם, לא באמצעות כנות או הגינות** 1:30:41 **אלא באמצעות הונאה או כוח גס. אחד הפילוסופים הריאליסטים הראשונים היה סון דזה שחי בסין** בין השנים 496-544 1:30:52 לפני הספירה. **בספרו המפורסם, אמנות המלחמה, משתמש בטקטיקות של הטבע, כגון הסוואה, הונאה** 1:30:59 **ואפילו כניעה כדי לשרוד או להשתלט על אחרים, במיוחד במלחמות.** הפילוסופיה שלו 1:31:04 היה לנצח בכל מחיר, כביכול. עבורו, החיים אינם קשורים בהגינות או בשוויון, אלא בניצחון שהוא בלב הביולוגיה האבולוציונית. אתה רק שורד 1:31:15 או לשגשג אם תנצח בקרבות הטבע ותתגבר על משוכות. חלק מהאסטרטגיות שלו באמנות המלחמה נוגדות את האינטואיציה מבחינה חברתית כמו שהוא אומר לך 1:31:25 **חייב להראות קטן כשאתה גדול ולהופיע גדול כשאתה קטן כדי להונות את האויב שלך**. באמנות המלחמה של Sun Tzu כנות היא המדיניות הגרועה ביותר. ציטוט: "כאשר האויב 1:31:36 רגוע, תגרום להם לעמול. כשהם שבעים, מרעיבים אותם. כשהם מיושבים, תגרום להם לזוז". ב 1:31:42 במילים אחרות, לעמוד גבוה כשאתה קטן ולשבת נמוך כשאתה גבוה. אלו כמה טקטיקות הישרדות בסיסיות בטבע, למשל בקרב בין הטורפים 1:31:51 ואוכלי עשב, צבי קופץ גבוה יותר כדי להראות את בריאותו כדי שהברדלסים לא ירדפו אחריו. חלק מהטקטיקות הן גם להטעות את האויב שלך למשל בעת משא ומתן, לבקש פחות כשאתה רוצה יותר, מה שעדיין נמצא בשימוש בקפיטליזם תאגידי. ה 1:32:07 הכללים הבסיסיים של Art of War הם להכיר את עצמך, את האויב שלך, את הסביבה שלך, לתזמן את ההתקפה שלך 1:32:14 והפסקת האש, ובו בזמן תוודא שהאויב שלך לא יודע שום דבר אמת

עליך. 1:32:19 להיראות טווס כאשר אתה קטן ולהיות עכבר כשגדולים. אז זו הצורה הפוליטית המוקדמת ביותר 1:32:25 של הונאה כדי להאריך את השלטון שלך על אחרים. המנצחים הם אלה שמשקרים 1:32:32 בדרך הטובה ביותר. אז סון דזה שאל את הפילוסופיה שלו מממלכת החיות שבה אין מוסר, 1:32:37 רק זוכים. מקיאולי שחי בין 1469 ל-1527, היה הוגה דעות איטלקי המפורסם בזכות ספרו הנסיך שבו הוא מיעץ לשליטים להשתמש בכל השיטות העומדות לרשותם כדי להשיג 1:32:47 מטרתם למקסם את כוחם ואת השליטה שלהם על בני אדם אחרים. במילים אחרות, 1:33:00 "המטרה מקדשת את האמצעים", מה שנוגד את ההומניסטי והדתי 1:33:05 מוסר ההגנה על החיים. ציטוט: "עדיף לפחד מאשר לאהוב, אם אתה 1:33:11 לא יכול להיות שניהם." הוא טען ששליט חייב להיות כמו אריה פרא כשצריך ו 1:33:16 שועל ערמומי כשצריך. אז יש צורך בכוח גס בשילוב עם הונאה ערמומית 1:33:21 כדי לשלוט בחברה. למה? כי בני אדם הם פראים והם מחכים 1:33:27 לרגע הכי חלש שלך להכות ולקחת את הכוח שלך כמו דודו של המלט אצל שייקספיר 1:33:33 לשחק את המלט. מקיאולי חי כמה מאות שנים לפני תורת האבולוציה של דרווין הברירה הטבעית על סלקציה של הטובים 1:33:38 אבל הוא עדיין הבין את הטבע הפראי של הפוליטיקה האנושית. במילים אחרות, 1:33:44 המוסר מיועד לחלשים, וכוח והונאה היא לחזקים. ציטוט: "מי שרוצה 1:33:49 כדי להישמע צריך לדעת לפקד." כדי למנוע מרד, שליט חייב 1:33:55 להראות אימה ופחד שהנושא שלו יתנהג יפה. לאלו בצמרת החברה יש 1:34:01 לרובם מה להפסיד, כך שהם חייבים להשתמש בכל אמצעי זמין כדי לוודא שהם שומרים על כוחם ועושרם. 1:34:06 הם משתמשים במשטרה, במערכת המשפט ובכל דבר אחר כדי שאף אחד לא יוכל לקחת מהם את הדברים האלה. 1:34:12 אז, בדיוק כמו סון דזה, מקיאולי, ביסס את הפילוסופיה שלו על ממלכת החיות. לא מדובר בשוויון או בהוגנות, אלא בניצחון ובכיבוש. 1:34:22 תומס הובס היה פילוסוף אנגלי שחי בין 1588 ל-1679. בספרו לויטן, הוא טען שבני אדם הם פראים ורק מדינה מתורבתת יכולה להגן על הסדר 1:34:35 ועל אחד מפני השני. במילים אחרות, בני אדם הקימו מדינות כדי לברוח מהאכזריות של הטבע. 1:34:41 לדבריו, בני האדם הם מכונות פיזיות בטבע אבל כשנכנסים לחברה הם מוותרים 1:34:47 על נטיותיהם הפראיות ואת כוחם בכדי לחיות בשלום. ציטוט: "החיים במצב הטבע 1:34:54 הוא בודד, מסכן, מגעיל, אכזרי ונמוך". הפחד מאלימות קיים תמיד. לברוח 1:35:00 מזה, בני אדם כרתו חוזה עם שליטיהם, בתמורה לציאות ולחופש שלהם, המדינה מספקת להם שלום, צדק, הגנה עליהם ועל 1:35:11 רכושם. בדיוק כמו מקיאולי, הובס האמין בשימוש בכוח כדי לאלץ אנשים. ציטוט: 1:35:16 לא להאמין בכוח זה כמו לא להאמין בכוח הכובד. למרות הטעון שלו 1:35:23 עבור מדינה מתורבתת, הוא הבין שבני אדם הם בעצם חיות פרא. אז סאן טסו התבסס על ממלכת החיות ואמר שהטעיה עדיפה על כנות. מקיאולי 1:35:33 הרחיק עוד יותר ואמר כי הונאה בשילוב עם כוח גס מוצדקת לאלף בני אדם. 1:35:39 הובס טען שלמדינה מתורבתת יש את כל הזכות לאלף את בני האדם הסוררים. 1:35:45 עכשיו בואו נסתכל על כמה פילוסופים שהתנגדו לפילוסופיה החייתית הזו המבוססת על עולם הטבע. פילוסופים אלה ראו בחיי אדם קדושים במקצת. 1:35:54 וולטייר שחי בין 1694 ל-1777 היה פילוסוף צרפתי שהאמין בסוג 1:36:03 של חירות אינדיבידואלית אוניברסלית, לא עריצות כפי שהציע מקיאולי. בניגוד לזה של מקיאולי 1:36:08 שלטון ברזל, הוא האמין בספקנות גלויה ובחופש ביטוי לכולם, כך כל אחד 1:36:14 יכול לבקר או אפילו להתמרד נגד המסורות והדוגמות השלטות. ציטוט: "גברים 1:36:20 שווים; לא הלידה אלא המידות הטובות היא שעושה את ההבדל". במילים אחרות, הוא 1:36:25 לא תמך ברעיון שלשליטים ולמלכים יש סמכות מלידה על אמת או חירות. הכנסייה או המדינה לא צריכות להחזיק בכוח מוחלט. במקום כולם, 1:36:37 למרות מעמדם הסוציו-אקונומי, מגיע להם הזכות לקבל השכלה וגישה לידע. כיום, דמוקרטיות ליברליות במערב עוקבות אחר עקרונות חופש הביטוי 1:36:47 ואוטונומיה אינדיבידואלית, רעיונות שקודמו על ידי וולטייר, ולכן הוא נחשב לעתים קרובות ל 1:36:53 אבי האינדיבידואליזם הליברלי, כי הוא האמין שלכולם ללא קשר למצב הסוציו-אקונומי שלו 1:36:59 ראוי להיות חופשי באותה מידה. אז הטבע עובד עם היררכיה אבל וולטייר טען את 1:37:05 שלכל אדם מגיע חופש שווה להביע את עצמו. ז'אן ז'אק רוסו שחי בין השנים 1712-1778 נולד בז'נבה. בניגוד להובס שאמר 1:37:18 האדם נולד פרא אבל מאולץ בחברה, רוסו האמין שבני אדם הם טובים באופן טבעי, אבל

1:37:25 כשהם חיים בחברה הם מזדהמים דבר הגורם להם להתנהג בצורה נוראית. הוא אמר באופן מפורסם: "אדם 1:37:30 נולד חופשי, ובכל זאת הוא נמצא בכל מקום בשלשלאות." זה היה **נכון במיוחד בערים הגדולות שבהן** 1:37:36 **אנשים הפכו לאנוכיים**. הוא האמין שבטבע האנשים היו נחמדים יותר, ידידותיים יותר 1:37:41 והוגנים יותר, אבל ברגע שאנשים היגרו לערים במקום להיות מתורבתים יותר, 1:37:47 באופן אירוני הם הפכו לבעלי חיים אנוכיים. **בניגוד לגישה מלמעלה למטה של הובס, רוסו האמין בגישה מלמעלה למעלה** בטענה זאת 1:37:55 **ההמונים צריכים להיות מסוגלים לנהל את המדינה, לא כמה אנשים נבחרים** כמו מלכים ו 1:38:01 גנרלים. **אומרים שספרו המפורסם, "האמנה החברתית", השפיע על המהפכה הצרפתית** 1:38:06 ב-1789, שבו המהפכנים נגד המלוכה הפילו את המלך וצרפת הפכה לרפובליקה. 1:38:13 כמובן שזה לא נמשך זמן רב במיוחד, אבל **זה זרע את זרע החופש, השוויון ו 1:38:18 אחווה שהביאה לשלוש אידיאולוגיות מרכזיות של סוציאליזם, ליברליזם ולאומיות** 1:38:24 ששלטו בפוליטיקה במשך מאות שנים מאז. אז הגישה השוויונית של רוסו 1:38:30 הייתה השפעה עצומה בהיסטוריה הפוליטית. אז לסיכום, ההומניסטים טוענים שמכיוון שהחיים קצרים מדי, בואו כולנו נהיה שווים יותר, 1:38:40 הוגנים ונחמדים יותר אחד לשני. מו דזה טען לחינוך אוניברסלי שווה, רוסו 1:38:45 עבור השתתפות פוליטית שווה -וולטיר עבור חופש שווה לכולם להביע 1:38:51 עצמם. אנימיסטים או אליטיסטים פוליטיים לעומת זאת, טוענים שמכיוון שהחיים קצרים מדי, הכל עניין של לנצח לכבוש ולשלוט באחרים, אז הם לא נתנו אמון 1:39:01 לבני האדם, קידמו משטר פוליטי חזק יותר שלא אפשר לאנשים להיות חופשיים לאתגר את השליט או את המדינה. סון טסו השתמש בהונאה, מקיאווילי הצדיק 1:39:12 דיכוי והובס קידמו את המדינה ככלי לשלוט בפראים אנושיים. 1:39:17 כמגמה היסטורית, אנו הולכים לקראת עתיד הומניסטי שוויוני, לפחות ב 1:39:23 עקרון. זו גם הייתה התחזית של קרל מרקס שלפיה אט אט אנחנו הולכים לקראת אוטופיה קומוניסטית 1:39:29 אולם במציאות, כל החברות האנושיות הן מאוד לא שוויוניות והיררכיות, וזהו 1:39:35 לא סביר שזה ישתנה בעתיד הנראה לעין. הומניזם שהומצא על ידי בני אדם 1:39:40 ואליטיזם או חייתיות שהומצאו על ידי הטבע והביולוגיה האבולוציונית. כולנו נולדנו לא שווים 1:39:47 ביופי, כישרון, אינטלקט וחוזק פיזי, התורמים להוויה שהחברה 1:39:53 נשלטת על ידי אלה שבורכו באופן טבעי, או בכישרון או ביופי. אבל למרות 1:39:58 הטבע אינו מועיל לייצר אותנו באופן שווה, יש רצון עמוק בקרב בני האדם לשוויון, 1:40:04 הגינות וצדק. אפשר לומר שהסוג האנושי נקרא "סוג של" מסיבה כלשהי. 1:40:10 **ככל שהתרבות האנושית השתפרה, וככל שאילפנו את הטבע הפכנו ליותר** 1:40:16 **בטוחים שאוטופיה הומניסטית אפשרית ולכן במאות האחרונות פילוסופיה שוויונית 1:40:22 הפך להיות דומיננטי יותר, מה שלפני כמה מאות שנים כנראה היה בלתי מתקבל על הדעת. סוציאליסט** 1:40:28 ניסויים הראו את כישלון השוויון ברוסיה, אבל הרעיון עדיין די חזק 1:40:33 בעולם. אז **מי יודע, בעתיד, בני אדם עשויים לייצר תינוקות אנושיים במעבדות** 1:40:39 **שזהים בכל התכונות כדי ליצור אוטופיה שוויונית באמת**. ברגע שאתה מייצר 1:40:45 תינוק מחוץ לתהליך הטבעי, הרבה יותר קל להשיג שוויון. תינוקות זהים 1:40:51 לייצר מבוגרים זהים. עולם חדש אמיץ מסוג של עולם. אבל האם נהיה מאושרים?

1:40:58 עכשיו, **אדון בקרב בין רדיפת ידע לרדיפה אחר אושר**. 1:41:03 במילים אחרות, אלה שרודפים אחר ידע כדי להשיג כוח ואלה שרודפים אחרי אושר ושלווה 1:41:08 לחיות חיים פשוטים יותר. ידע מול אושר: מהי מטרת החיים? [כוח מול שקט ושלווה] 1:41:14 בעבר דנתי בשתי הגישות הפילוסופיות לארגון החברה, הומניזם שוויוני מול אליטיזם היררכי. **כאן, אדון בשאלה עקרונית בנושא** 1:41:23 **משמעות החיים. האם אנחנו כאן כדי להכיר את העולם או להיות מאושרים?** האם אנחנו כאן כדי לחפש ידע 1:41:29 או אושר? אז בקטע הזה, אסתכל על כמה פילוסופים חשובים. **על חיפוש הידע כיעד לחיים** 1:41:34 אסתכל על הפילוסופיה של **פרנסיס בייקון, מרטין היידגר ומישל פוקו. על חיפוש האושר**, אסתכל על הפילוסופיה של **ארכמוס, מישל מונטן** ו 1:41:44 **ברטרנד ראסל**. כפי שדיברתי קודם, הפילוסופיה עוסקת בעיקר בשתי שאלות: האונטולוגיה שואלת מה 1:41:50 נמצא בחוץ **והאפיסטמולוגיה שואלת איך אנחנו יודעים את זה, אז ידע הוא יסוד לפילוסופיה**. 1:41:57 אפשר לומר שאנו, בני האדם, מחוטים לראות, להבין, לנתח ולפרש את 1:42:02 עולם. במילים אחרות, אנחנו יצורים סקרנים ולכן

התפתחות המדע המודרני היא רק תוצר לוואי של הסקרנות הזו והצמא שלנו לידע מניע חדשנות וחברתית 1:42:12 שינוי. אבל אנחנו גם יצורים שמחפשים אושר. בעוד שידע יכול להעצים אותנו, הוא לא 1:42:19 תמיד יכול לשמח אותנו. בעוד שידע יכול לשנות את חייו, הוא לא מבטיח אושר או שקט נפשי. 1:42:26 כפי שדיברתי קודם, הפילוסוף הראשון שחיפש באופן שיטתי את האמת היה סוקרטס 1:42:32 ומאוחר יותר שיפר אותה אריסטו בכך שהעניק לגישה גוון מדעי ואמפירי 1:42:37 אליו. אבל רק מאות שנים מאוחר יותר, הגישה המדעית השתכללה באירופה, בעיקר במאות ה-15 וה-16 באמצעות עבודותיהם של מדענים כמו קופרניקוס, 1:42:47 גלילאו וניוטון. במהלך תקופה זו, הפילוסוף, המדען והפוליטיקאי האנגלי, פרנסיס בייקון אשר 1:42:54 חי בין 1561 ל-1626, הסתכל על ידע מנקודת מבט אמפירית. הוא סיים את לימודיו 1:43:01 מאוניברסיטת קיימברידג', ולעתים קרובות הוא נחשב לאמפיריציסט הראשון, אסכולה לפילוסופיה שפותחה מאוחר יותר על ידי פילוסופים בריטים אחרים כמו ג'ון לוק ודיוויד 1:43:10 הום. בייקון מיקם את מקור הידע בחוויה שלנו דרך החושים שלנו. ב 1:43:16 בתקופה זו, הכנסייה החזיקה בדעה שידע בא מאלוהים, אבל המדע אתגר זאת. הכנסייה הסתמכה על כך שאנשים לא ידעו, ולא יפקפקו בדברים. כשאף אחד לא יודע 1:43:26 הכנסייה יכולה לשלוט במידע ולהפוך למקור הידע. היום, אפשר לומר שלחברות המדיה הגדולות יש את אותו הלך רוח. 1:43:34 אבל בייקון הבין את כוחו של הידע ורצה לחנך את כולם כי הוא האמין שבאמצעות ידע אתה יכול להעצים את העניים כדי שיוכלו לשפר את חייהם. זהו רעיון מוקדם של חינוך ציבורי, שכיום אנו רואים בו כמובן מאליו. בייקון הבין 1:43:49 שבני אדם הם מצד אחד מחפשי ידע, אבל מצד שני, לבני אדם יש גם כמה נקודות עיוורון כמו אמונה דתית, השתייכות שבטית ורצון לאהבת השבת. 1:44:00 שמונעת מאיתנו להגיע לאמת. בעיה נוספת שיש לנו כבני אדם היא שאנו מקרינים 1:44:05 את הניסיון המצומצם שלנו על העולם. בייקון טען ש המדע, לעומת זאת, לא מסתכל 1:44:11 על יחיד אבל מסתכל על הרוב כדי ליצור הכללות. זה דרך הכללה 1:44:17 שתתקרב יותר לאמת. לדוגמה, אם אדם אחד חווה משהו, זה סובייקטיבי ולא אמין, אבל אם יותר אנשים חווים את אותו הדבר, 1:44:29 אז אתה יכול להכליל ולעשות מזה מדע. הבנת כלליות היא דבר עצום 1:44:34 כוח, לפי פרנסיס בייקון. אז ידע לא רק פותח את מוחו של הידע, הוא גם פותח 1:44:39 מעצימה אותם לשנות את חייהם לטובה. כמובן, בייקון חי בתקופה שבה לאנשים היה מעט מאוד, כך שהשכלה וידע יכלו לשנות את חייו של אדם 1:44:51 לאין שיעור. דזידריוס ארסמוס שחי בין 1466 ל-1536 היה פילוסוף הולנדי שכתב 1:44:58 ספר מאוד משפיע בשם Praise of Folly. בניגוד לפרנסיס בייקון, ארסמוס טען 1:45:04 להיות מאושר, נאיביות ובורות חשובים יותר מהידיעה???? מבחינתו המטרה של החיים זה לא לצבור כוח אלא להיות מרוצה. הוא כתב בתקופה שבה אירופה התעוררה לזכות ברנסנס, התעוררות מחודשת במדף מדעי ורציונלי, אשר 1:45:19 יצאה נגד תורתה של הכנסייה להאמין באלוהים. ארסמוס נוצרי בעצמו, 1:45:25 תוך כדי ביקורת על השחיתות בכנסייה הקתולית, טען שכדי להיות מאושר, מעט אמונה ובורות הם חשובים ביותר. הפילוסופיה שלו נלקחה על ידי סופרי ספרות 1:45:35 כמו סרוונטס, מחבר דון קיחוטה ואחר כך הסופר הרוסי, פיוטר דוסטויבסקי. 1:45:40 מטרת החיים היא לא לדעת הכל אלא לנהל חיים פשוטים. ידע או כוח לא עושים אותך מאושר אבל הפשטות והאיוולת כן. זה הפתגם הישן שבורות 1:45:51 הוא אושר, הנוגד לחלוטין את עידן ההארה והרציונליות. 1:45:56 אז ארסמוס אמר שלהיות אידיוט זו הדרך הבטוחה להיות מאושר. 1:46:03 מישל דה מונטן שחי בין 1533 ל-1592 היה פילוסוף צרפתי 1:46:09 ילדות מאוד סקרנית. למרות שנוולד למשפחה עשירה, הוא בילה את שלושת 1:46:14 שנות הילדות הראשונות שלו בביתו של איכר כדי שיוכל ללמוד את חיי העניים. לָהּ 1:46:20 כנראה הייתה השפעה עמוקה עליו בהמשך חייו. אם ארסמוס אמר שאיוולת היא 1:46:25 תרופה טובה לאושר, מונטיין טען שכדי להיות מאושר צריך לחיות בפשטות 1:46:30 חיים. במקום לחפש את חברתם של אנשים רבים, צריך לנסות לחיות בבדידות יותר 1:46:36 החיים, כי החברה יכולה להשחית אותך, מוסרית או אינטלקטואלית. בעולם המדיה החברתית של היום של רדיפת לייקים ותשומת לב ואימות מקוונים, 1:46:46 המסר שלו מהדהד אצל הרבה אנשים. אנחנו תמיד מנסים לחפש את האימות שלנו 1:46:51 בני גילם אוהבים איזה סם ממכר, במידה שאנחנו אף פעם לא מרוצים. מונטן אומר, 1:46:57 כדי לחיות חיים שלווים, אל תרדוף

אחר אישורם של אנשים אחרים או תהילה או תהילה אשר 1:47:02 **מחניפה לנו ומזייפת רוב הזמן.**
הוא טען שמחפשי תשומת לב 1:47:07 **אינם הוגים מקוריים, אלא סובל ממנטליות עדר או שבטיות**
 כאשר ב 1:47:13 אהדת וחיבוק ההמון או הרגע הופכים אותנו לאספסוף, ואנחנו מבצעים פשעים אימיים
 ורק 1:47:19 מאוחר יותר מבינים כמה טיפשי זה היה. כדי למנוע את הפיכתנו לאספסוף, **מונטן טען**
שברגע 1:47:25 **שאתה מתנתק מהקבוצה, מהקהל או מההמון, אתה מפתח בהירות מחשבה או**
שלווה פנימית. זה לא רק טוב לאושר שלך, אלא גם טוב לאינטלקטואל 1:47:36 ושלמות
 מוסרית, **כי הבדידות מאפשרת לך לפתח את עצמך. כדי להיזכר בהיסטוריה** 1:47:42 **סופרים ואמנים**
לא צריכים להסתבך עם הפוליטיקה והשבטיות של היום. רעיון הבדידות של מונטן נתן השראה גם
 לניטשה שהיה **ביקורתי מאוד כלפי** 1:47:54 **המונים או חשיבה שבטית.** אדון בניטשה בהמשך. כמו
 שהמודרניות הפכה את החינוך ההמוני לנורמה, ואת הערים הצפופות לבית גידול עבור הרוב 1:48:04 של
 אנשים, **משמעות החיים הפכה חריפה עוד יותר עבור האדם המודרני. הכרת ה** 1:48:10 **העולם לא**
הספיקה כדי לחיות חיים משמעותיים, היינו צריכים משהו אחר. מרטין היידגר שחי בין 1889 ל-1976,
 היה **פילוסוף גרמני** שהפך 1:48:22 העדשה על עצמו. פרנסיס בייקון, כמו אריסטו, היה מעוניין להכיר את
 החוץ 1:48:28 העולם, אבל **היידגר, כמו דיוגנס מסינופה, רצה להכיר את האדם עצמו.** ב 1:48:34
בספרו המפורסם "הוויה וזמן", במקום לשאול מהו בן אדם, הוא שאל מה 1:48:40 **זה להיות אנושי.**
איך החוויה הזו? למה? התשובה הפשוטה היא שאנחנו 1:48:46 **מדענים שהם במקרה גם נושא**
המחקר המדעי. כשאתה חוקר חיות, אנחנו כן 1:48:52 מבחין, אבל **כשאתה חוקר בני אדם, אנחנו**
מבפנים. היידגר לא רצה לקבל תשובה מופשטת, במקום זאת **הוא רצה לדעת ולקבל** 1:49:00 **תשובה**
קונקרטיה לשאלת ההווה, שהיא אגב שורש המילה 1:49:06 **אונטולוגיה ביוונית.** אז מה התשובה
 שלו? **היידגר מדד את החיים כתופעה סופית,** 1:49:12 **מתחיל בלידה ומסתיים במוות.** רק שורה שיש
 לה התחלה וסוף. עכשיו, 1:49:18 בניגוד לבעלי חיים אחרים, אנו מכירים את המוות. אנחנו אפילו צופים
 את זה. ידיעת המוות עושה 1:49:24 אנו מודאגים ומפחדים ולכן כדי להתמודד אנו נוטים לא לחשוב על זה
 על בסיס יומיומי. שְׁלֶה 1:49:30 או מנגנון התמודדות או שפשוט אין לנו זמן לחשוב על זה כל יום 1:49:35
 כפי שאנו עסוקים בעבודה ובחיים. אז אנחנו הישות שמודעת למוות אבל גם אנחנו 1:49:41 לנסות לא
 לחשוב על זה. זו בדיוק התשובה של היידגר. **בני אדם או יצורים צריכים להיות מודעים למוות.** 1:49:49
במקום לגרום לנו לחרדות או לדיכאון, הוא חושב שזה מעצים אותנו. הידע הזה של 1:49:55 **המוות**
נותן לחיינו אותנטיות ומשמעות. אז אם בייקון אמר ידע על העולם מעצים 1:50:01 לנו לשפר את חיינו
 פיזית, אמר היידגר, הידע על המוות נותן לחיינו 1:50:06 משמעות ומעצימה אותנו לחיות באופן מלא
 ואותנטי. 1:50:12 **ברטרנד ראסל** שחי בין 1872 ל-1970 היה **פילוסוף בריטי** שהיה עמוק 1:50:18 בצד
 ההגייוני והמתמטי של הפילוסופיה, בדיוק כמו **לודוויג ויטגנשטיין** 1:50:23 שעליו הוא השפיע. **הוא**
השתמש בגישה הגיונית ורציונלית, כדי לטעון שכדי להיות מאושר, 1:50:29 **צריך לעבוד פחות.** אפשר
 לומר, הוא מגיב למרקס שטען שעובדים 1:50:34 מנוצלים על ידי העשירים. אבל **הוא גם מגיב למוסר**
העבודה בצפון אירופה, 1:50:39 **הקובע שעבודה היא טוב מוסרי בפני עצמה,** למוסר זה, 1:50:44
 היה אחראי לקפיטליזם המודרני. ראסל, לעומת זאת, טען כי לראות עבודה 1:50:49 כדבר טוב מבחינה
 מוסרית לא היה רק לא הגיוני, אלא גם עשה כמה אנשים עשירים מאוד בזמן 1:50:55 שהרוב היו מאוד לא
 מרוצים. למה? כי לא כל סוגי עבודה זהים. חלקם טובים 1:51:02 וחלקם לא טובים. חלקם משמעותיים
 וחלקם לא. לאגד את כולם כטוב 1:51:07 אינו הגיוני. הוא הגיע למסקנה שלעבוד פחות מגבירה את
 האושר האנושי. אז במקום 1:51:13 לעבוד את עצמך למוות, אתה צריך ליהנות מהחיים יותר. לעשות
 פעילויות אחרות. היום, הרבה 1:51:18 אנשים כל כך עסוקים בעבודה שעות ארוכות שהם מאבדים את
 הכושר לראות את הרווחה והאושר שלהם. זה נכון במיוחד לגברים, כי אנחנו נמשכים יותר למספרים בדיוק
 כמו שברטרנד 1:51:29 ראסל היה. אנחנו צופים בגרפים של צמיחה והופכים אובססיביים ביחס לזה.
 אנחנו עובדים יום אחד ואז 1:51:34 מכפילים את זה לשבוע, חודש ואז שנה. אז אם נעבוד כל כך הרבה
 ימים, נעבוד 1:51:40 יש לך כל כך הרבה כסף וכתוצאה מכך אנחנו מאבדים את העבודה שהחיים נועדו
 לחיות, לא לעבוד עד מוות. אז ראסל טען שכדי להיות מאושר, תעבוד פחות. הוא חי להיות 1:51:49 בן 90.

מישל פוקו שחי בין 1926 ל-1984 היה **פילוסוף צרפתי**. בניגוד לבייקון 1:51:58 והיידגר, הוא **ראה בידע כלי ציני לדיכוי**. **פוקו הסתכל מודרניות 1:52:04 דרך עדשתו של ניטשה, ואמר שהרציונליות המודרנית לא משחררת בני אדם 1:52:10 אלא יוצרת שרשרת חזקה יותר לשלוט בנו**. הוא חקר באופן מפורסם את מערכת הכלא, 1:52:15 באופן שבו בתי הכלא מתוכננים לשלוט בנו, בין אם ישירות דרך מאסר או בעקיפין 1:52:21 דרך הפחד מזה. **הוא טען שאלו שיש להם גישה למדע ולידע משתמשים 1:52:26 בזה כדי להטיל משמעת על כולנו באמצעות מערכת החינוך כמו גם מערכת המשפט**. 1:52:32 **פוקו טען שידע הוא כלי**. המדע הוא כלי. רציונליות היא כלי. אבל **בעיקר עבור האליטה החזקה כי יש להם גישה לכולן**, בעוד 1:52:40 רובנו סובייקטים בלבד. **פוקו קיבל גם השראה מקאנט שהמהפכה האפיסטמולוגית שלו 1:52:47 טענה שהידע שלנו על המציאות אינו אובייקטיבי לחלוטין, אלא אנו רואים 1:52:52 העולם כפי שאנו רואים כי אנו כופים את המבנה המנטלי שלנו על העולם**. **פוקו 1:52:58 אפילו טען שהאדם או האנושות עצמם הם המצאה**. 1:53:04 אז לסיכום, בצד הידע, פרנסיס בייקון הבין שהידע שלנו על העולם יכול להעצים אותנו לשפר את חיינו. היידגר טען שהידע שלנו על המוות 1:53:13 יכול לתת לחיים שלנו יותר משמעות ואוטנטיות. פוקו, לעומת זאת, אמר שהכל מומצא, 1:53:18 אין שום דבר מוצק להבין. ידע הוא רק כלי לכוח לתמרן את הטבע 1:53:24 ובני אדם אחרים. אז לסיכום, בצד האושר, ארסמוס טען ששטויות, בורות או נאיביות הם 1:53:31 דבר טוב שצריך לנהל חיים מאושרים יותר. כולנו רואים ילדים. ככל שאנו מתבגרים, 1:53:37 אנחנו מאבדים את הנאיביות הזו ונהיים קצת יותר אומללים. מונטן טען כי אל תגררו אחרי ההמון, במקום זאת חפשו קצת בדידות כדי לטפח את השלווה הפנימית שלכם. אל תחפש אימות 1:53:48 מאחרים כמו מכור לסמים. ככל שאתה עולה גבוה יותר, אתה מחפש יותר להתנשא ו 1:53:53 גבוה יותר. אין הר גבוה מספיק. אז הקשיבו למונטן כי הוא ירד מההר כדי להתמקם בבקתה. אפילו השם שלו אומר מונטן, אז תעפיל במעלה האגו שלך, ולא תחפש 1:54:05 אימות של אנשים. ברטרנד ראסל טען שעבודה היא לא דבר טוב או רע מבחינה מוסרית, 1:54:10 אז עלינו לתת עדיפות לאושר על פני עבודה. עבודה כדי לחיות או לחיות כדי לעבוד. אני באמת צריך 1:54:16 הקשב לזה. אבל אני רוצה שיהיו לי עוד מנויים. מונטן, עזרה! אז ידע יכול לעשות את החיים החומרים שלך טובים יותר או להפוך אותך למצליח יותר מבחינה כלכלית או 1:54:25 להגביר את המעמד החברתי שלך, אבל זה עשוי להפחית את האושר הכללי שלך. גם לדעת דברים 1:54:31 עושה אותנו בני האדם מאוד ציניים לגבי העולם, בדיוק כמו שפוקו אמר שכל ידע הוא כוח וכל הרשויות רוצות לדכא אותך. נאיביות, לעומת זאת, עשויה לעשות 1:54:40 החיים שלך קשים יותר, מכיוון שלא הכל ברור לך, אבל זה יכול גם להוביל אותך לאושר ארוך טווח יותר כאשר אתה בוטח באנשים אחרים וסומכים עליהם 1:54:49 מה שמביא רמה של כנות בעצמך ובסובבים אותך. אז ידע גורם לך להצליח אבל הוא יכול גם ציני, בעוד שבורות מעכבת את הצלחתך, הוא יכול 1:55:00 להוביל לחיים מאושרים יותר.

מה אתה חושב? **עכשיו, אדון בקרב בין רציונליסטים לאמפיריציסטים המוביל לסיפורו של עמנואל קאנט. 1:55:09 פריצת דרך גדולה בידע פילוסופי**. רציונליסטים נגד אמפיריציסטים נגד קאנט (אין אנחנו יודעים את המציאות) 1:55:15 בעבר דנתי בשאלה האם מטרת חיינו היא לחפש ידע או לחפש אושר. בקטע הזה אסתכל על **אחד הקרבות הגדולים בפילוסופיה ביניהם 1:55:23 הרציונליסטים, בעיקר האירופים שטוענים שידע הוא קצת מולד בתוכנו, והאמפיריציסטים, בעיקר בריטים שטוענים שידע מגיע מניסיון**. 1:55:34 עמנואל קאנט הפגיש את השניים. אם הפילוסופיה המערבית הייתה משפך דו צדדי, קאנט היה החלק הצר, אז כל מה שלפניו נדחס דרכו ואחריו 1:55:44 הגל ושופנהאואר פיצלו את הפילוסופיה לשני כיוונים. **הגל הלך לפילוסופיה ההיסטורית והרציונלית 1:55:50 בעוד שופנהאואר הלך לכיוון הפסיכולוגי ותת מודע**. אדון בשתי הגישות הפילוסופיות הללו בהמשך. 1:55:58 **רציונליזם הוא אסכולה לפילוסופיה המסתמכת על התבונה האנושית כדי להבין את העולם. התבונה עצמה היא רכוש אנושי מולד. במילים אחרות, אנחנו נולדים עם היכולת 1:56:07 לתבונה והרציונליסטים הראשונים ראו בהיגיון מתנה שניתנת לאל**. 1:56:12 **אבי הרציונליזם הוא רנה דקארט** שחי בין 1596 ל-1650. הוא היה **פילוסוף ומדען צרפתי** שעשה את הניסוי המחשבתי שלו. **הוא התיישב על הכורסה שלו ושאל את השאלה הפשוטה, מה אם כל מה שאנחנו יודעים הוא רק חלום**. 1:56:27 **שום**

דבר לא קיים במציאות. במילים אחרות, כדי להוכיח שהוא קיים, הוא עשה את ההיפך, 1:56:32 הוא הטיל ספק בקיומו. ואז הוא אמר ש גם אם הכל היה חלום, החולם 1:56:38 חייב להיות אמיתי, אחרת אין חלום בלי חולם שחולם אותו או ספק בלי 1:56:43 ספק אז הוא אמר את השורה המפורסמת ביותר בפילוסופיה, "אני חושב, לכן אני קיים" 1:56:48 **גם אם אתה מפקפק בקיום שלך, הספק הזה מאשר שאתה אמיתי. לפי דקארט אנו מקבלים ידע או רעיונות בשלוש דרכים שונות: חלקם מגיעים 1:56:57 ההתנסויות שלנו, חלקן נגזרות מהיגיון, וחלקן רעיונות מולדים בתוכנו, ככל הנראה 1:57:03 מאלוהים. אז רציונליסטים כמו רנה דקארט טוענים שיש לנו ידע מולד על העולם וככל שאנחנו גדלים, אנחנו פשוט מגלים את הידע הזה כדי לראות דברים בצורה ברורה יותר. 1:57:13 במובן מסוים רציונליסטים דומים לאפלטון באומרו שהידע שלנו על העולם שבתוכנו והלמידה הם רק היזכרות של הידע המולד הזה. אז הזרע נמצא בתוכנו, 1:57:23 לא בחוץ. הרציונליסט המפורסם הנוסף היה גוטפריד לייבניץ שחי בין 1646 ל-1716. היום 1:57:31 אנחנו מכירים אותו יותר בגלל הוויכוח המפורסם שהיה לו עם אייזיק ניוטון על ההמצאה 1:57:36 של חשבון הדיפרנציאלי. לייבניץ, לעומת זאת, היה גם פילוסוף גדול ש עשה הבחנה בין אמת רציונלית לאמת עובדתית. במילים אחרות, הידע שלנו על העולם מסתמך על 1:57:46 התבונה המולדת שלנו אבל גם על החוויה האנושית. הדברים שאנו חווים מבחוץ בונים 1:57:52 ומגבשים את הידע הפנימי שלנו. עבור לייבניץ, המוח האנושי הוא ייצוג קטן של היקום כולו. במילים אחרות, ה 1:58:01 המוח האנושי מכיל כל דבר ביקום. אם היקום הוא רציונלי, אז 1:58:06 המוח האדם הוא ייצוג של הרציונליות הזו. עם זאת, הוא הודה שהרציונליות האנושית לא תמיד מספקת כדי להבין את העולם ולכן אנו זקוקים לחוויות אנושיות כדי להשלים 1:58:16 היכולות הרציונליות שלנו. אחת הבעיות הגדולות ביותר של לייבניץ הייתה אמונתו באל, 1:58:21 אז הוא ניסה ליישב בין אמפיריציזם מדעי לרעיון של אלוהים שיודע הכל. ב 1:58:27 בכך, לייבניץ טען לשתי צורות שונות של אמיתות. האמיתות האמפיריות שאנו צוברים דרך התנסויות מוסיפות לאמיתות הרציונליות שלנו שיש לנו מלידה או שניתנו לאל. 1:58:38 אז לסיכום, רציונליסטים טוענים שבני אדם מצוידים באופן טבעי להשתמש בהיגיון כדי להבין את העולם, עם או בלי צורך בהתבוננות או בחושים של בעלי חיים. 1:58:48 במילים אחרות, אנחנו לא צריכים חוויות כדי להכיר את העולם. אנחנו פשוט יודעים את זה, כי לרוב אלוהים העניק לנו ידע מולד או יכולת חשיבה. 1:58:57 האמפיריציסטים, לעומת זאת, לא הסכימו, ואמרו שאנו מבינים את העולם, לא באופן מולד, אלא באמצעות ניסיון ונתונים אמפיריים שאנו אוספים מהעולם דרך החושים האנושיים שלנו. המוח שלנו 1:59:07 הוא לוח ריק ללא ניסיון. ג'ון לוק שחי בין 1632 ל-1704, בערך באותו זמן עם לייבניץ, היה חלוץ 1:59:18 של האמפיריציזם שאמר שכל מה שאנחנו יודעים על העולם הגיע אלינו מהניסיון שלנו. הוא נתן דוגמה של תינוקות שזה עתה נולדו כדי להראות שאין לנו, בני האדם, אף אחד 1:59:28 רעיון מלידה. אנחנו פשוט לומדים על ידי התבוננות והתנסות בדברים. ציטוט: "אם נהיה קשובים 1:59:35 לתינוקות שזה עתה נולדו, תהיה לנו סיבה מועטה לחשוב שהם מביאים איתם רעיונות רבים לעולם." לוק הבין שאמנם אין לנו רעיונות מולדים 1:59:45 מלידה, יש לנו את היכולת ללמוד שפה שעשויה להיות מולדת. זה פותח מאוחר יותר 1:59:51 מאת נועם חומסקי בתורת הדקדוק האוניברסלית המפורסמת שלו ש בני אדם מתוכננים ללמוד 1:59:56 שפה והמבנה שלה. אז ג'ון לוק הגיע למסקנה שכל הידע שאנו צוברים, אנו צוברים דרך ניסיון. 2:00:06 דייוויד הום שחי בין 1711 ל-76 בנה על רעיון החוויה האמפירית של ג'ון לוק 2:00:13 כמקור ידע ועוד טען כי לא רק אנו מבינים את העולם באמצעות התבוננות והתנסויות, אלא אנו גם מסוגלים לסווג דברים כמקובל. 2:00:23 הרגל שמנחה אותנו בחיים. הום טוען שאם אתה רואה עץ, ועוד עץ ואז 2:00:29 עץ אחר, בשלב מסוים אתה רואה דפוס או קטגוריה. לזה אתה קורא עצים. יש לנו 2:00:34 אין מושג של עצים מלידה. אנחנו כמו לוחות ריקים כתינוקות ורק דרך מפגשים 2:00:40 עם העולם החיצון, אנו מתחילים ליצור ידע על העולם החיצון. אותו דבר במחזור הלילה והיום. כשאתה רואה את זה חוזר על עצמו, אתה מתחיל לצפות לו כסוג של מנהג 2:00:50 שהלילה הופך ליום ויום הופך ללילה והמחזור הופך לידע מקובל. 2:00:56 זה הופך עם הזמן לרעיונות ואמונות. עם הזמן הם הופכים למה שהרציונליסטים מכנים ידע מולד. הום אומר שהם אינם אלא רשמים ותפיסות ישנות 2:01:06 במהלך השנים. ככל שהידע מועבר מדור לדור, הוא עשוי להיראות**

מולד. 2:01:11 שאינו אלא ניסיון של מישוהו, אז דיוויד הום, הוסיף מנהגים כסוג של חוזר 2:01:17 ניסיון או ידע משותף וטען שאנחנו לומדים דברים מניסיון וזה לא מולד. 2:01:23 אז הרציונליסטים האמינו שאנחנו בני האדם מצוידים בקצת ידע מולד על העולם בלידה, בעוד שהאמפיריציסטים טענו שאנחנו לוחות ריקים ורק דרך 2:01:31 את החוויות שלנו אנו צוברים ידע על העולם. במילים אחרות, רציונליסטים רואים את הידע זורם מבפנים החוצה כמו לפיד השופך אור מבחוץ, בעוד שהאמפיריציסטים 2:01:42 רואים ידע זורם מבחוץ כמו חלון שמאיר חדר.

2:01:47 הנה מגיע הענק הגרמני, עמנואל קאנט שחי בין 1724 ל-1804. קאנט לקח 2:01:53 להתמודד עם האתגר של ליישב בין שתי אסכולות הפילוסופיה השונות הללו. כדי לפתור את הבעיה בין הרציונליסטים והאמפיריציסטים, הגה קאנט תיאוריה חדשה 2:02:03 הוא חילק את העולם לשניים: תופעות ונומנה. תופעות זה עולם החוויות, כיצד אנו מבינים את העולם באמצעות החושים הגופניים שלנו. דברים שאנו רואים, שומעים, נוגעים ומריחים 2:02:14 ולהתבונן וללמוד. נומנה, לעומת זאת, היא העולם בפני עצמו, שלעולם לא נוכל להכיר אותו באמת. למשל אנחנו יכולים לגעת וללמוד בסלע, אבל אנחנו לא באמת יכולים להבין 2:02:24 מה זה מרגיש להיות סלע, כתוצאה מכך הידע שלנו על הסלע אינו שלם, הוא מוגבל וחלקי. 2:02:31 לעומת זאת וכאן החידוש, קאנט טען שכאשר אנו מקבלים מידע באמצעות חוויה, איננו קולטים פסיביים, אלא אנו בני האדם גם כופים את המבנים שלנו על העולם. אנחנו מחלקים לקטגוריות 2:02:41 דברים לסלעים, עצים, חיות ומה לא. העולם שאנו רואים הוא השתקפות של הנפש 2:02:47 מבנה שאנו מביאים לעולם. לסלעים ועצים אולי אין מושג שהם כאלה, 2:02:53 אבל בני אדם כפו עליהם קטגוריות כאלה. במילים אחרות, אנחנו לא מקבלי ידע פסיביים 2:02:58 אבל כופים באופן פעיל את המבנה שלנו על מה שאנחנו חווים. 2:03:03 עכשיו קאנט מפגיש בין הרציונליסטים והאמפיריציסטים. הרציונליסטים טוענים שהכל נמצא בתוכנו, בעוד האמפיריציסטים אומרים שהכל נמצא מחוץ לנו, וקאנט אומר שאנחנו סוג של 2:03:13 על סף החוץ והפנים. כמו מעין זכוכית חלון, באמצע הפנים והחוץ. המבנה הנפשי הפנימי שלנו מעצב את האופן שבו אנו חווים את העולם. לדוגמה, 2:03:25 אנלוגיה טובה תהיה דיג. כדי לתפוס דיג, דייג זורק רשת. אם החורים ברשת שלך גדולים מדי, הדגים בורחים, ואם ברשת אין חור, היא תופסת יותר 2:03:37 מים מאשר דגים. אז הדג הוא העולם החיצון בעוד שהרשת שאנו זורקים היא הנפשית שלנו 2:03:43 מבנה שהוצאנו כדי ללכוד את החוויה כידע. אנו בני האדם בודקים את העולם באמצעות המבנה הנפשי המולד שלנו אשר תופס את החוץ 2:03:51 ידע מבוסס ניסיון. אז עבור קאנט השכל והניסיון הולכים יד ביד בהבנה 2:03:56 העולם. בלי הרשת, אתה לא יכול לתפוס. אתה צריך גם סיבה וגם ניסיון כדי להבין 2:04:02 העולם. לזה הוא כינה את המהפכה הקופרניקאית שלו. למה? כי בימי הביניים אנשים האמינו 2:04:08 השמש הקיפה את כדור הארץ, וקופרניקוס אמר שכדור הארץ מקיף את השמש. קאנט עשה זאת 2:04:15 אותו הדבר. אמפיריציסטים אומרים שידע מגיע מבחוץ, וקאנט אומר שכן, אבל לא רק שאנחנו מחפשים באופן פעיל את הידע החיצוני, אלא שהוא גם עובר דרכנו כך שהמבנה הנפשי שלנו 2:04:25 קובע את המציאות מבחוץ. במילים אחרות, השיטה האנושית שלנו מציבה מבנה ל 2:04:31 העולם שלא היה קיים ללא בני אדם. והמבנה הזה מקל עלינו 2:04:37 להבין ולתפעל את העולם. תאר לעצמך שאנחנו לא בני אדם, יכול להיות שיש לנו משהו שונה מאוד 2:04:42 הבנת העולם. אז לסיכום, הרציונליסטים חושבים שהתבונה חשובה יותר מהניסיון במרדף שלנו 2:04:49 של ידע. הסיבה שלנו היא כמו לפיד שמאפשר לנו לראות דברים. האמפיריציסטים, עם זאת, טענה נגדית שהניסיון הוא ראשוני וההיגיון הוא משני. החושים שלנו 2:05:00 להתנהג כמו חלון שמכניס אור כדי שנבין דברים. קאנט אומר שאנחנו בני האדם 2:05:06 גם לפיד וגם חלון כי המבנה הנפשי שלנו מאפשר לנו לחוות ולהבין 2:05:11 העולם טוב יותר, מהיר יותר ויעיל יותר. בלי שיטה טובה או כלי יעיל 2:05:16 ומבנה, החוויות שלנו נמצאות בכל מקום.

הוויכוח עדיין לא הסתיים. למרות שקאנט איחד את שתי הגישות האפיסטמולוגיות 2:05:25 בפילוסופיה, עדיין יש אנשים שחושבים בצורה כזו או אחרת. המדע המודרני שלנו נוטה יותר למחנה האמפיריציסטים בעוד שרוב הפסיכולוגים נוטים יותר לא למחנה 2:05:36 הרציונליסטי, אבל תת המודע הלא רציונלי או

ללא מודע בקביעת איך אנחנו מבינים 2:05:41 העולם. אז הדיון עבר מהיגיון לתשוקה ובמקרים מסוימים לאינטואיציה. 2:05:47 זו לא רציונליות אלא אינטואיציה שמאפשרת לנו להבין את העולם ????

עכשיו, אדון במה המניע לפעולה אנושית על ידי התבוננות בשניים ממשיכיו המפורסמים של קאנט 2:05:57 שהלכו לכיוונים שונים מאוד. **שופנהאואר הלך פסיכולוגית לקראת 2:06:02 הפילוסופיה המזרחית ואילו הגל בנה את הפילוסופיה שלו על ההיסטוריה. מצד אחד יש לנו את הגל, 2:06:08 מרקס, סארטר ואחרים שהסבירו את המוטיבציה האנושית דרך ההיסטוריה והרציונליות, 2:06:13 ואילו מצד שני, שופנהאואר, קירקגור וניטשה הסתמכו על הנפש האישית והתשוקה האנושית כדי להסביר את המוטיבציה האנושית**

. 2:06:20 **פילוסופיה סוציולוגית:** הגל נגד מרקס נגד סארטר נגד ז'יזק [הסיבה מניעה אותנו] בעבר דנתי כיצד עמנואל קאנט גישר בין שתי הגישות הפילוסופיות לאפיסטמולוגיה, 2:06:30 רציונליזם ואמפיריזם. אז **בפילוסופיה המערבית קאנט הוא כמו משפך. הוא השפיע על שני ענפי פילוסופיה נוספים שבאו אחריו, שניסו לענות על כמה שאלות יסודיות 2:06:40 כמו, מה הופך אותנו למי שאנחנו? מה מניע את הפעולות שלנו? תשובתו של הגל 2:06:45 היה היסטוריה ורציונליות בעוד שתשובתו של יריבו המושבע שופנהאואר הייתה תת המודע 2:06:51 רצון. הפילוסופיה של הגל הלכה במסלול הסוציולוגי, וביסס את הפעולה האנושית על היסטוריה ורציונליות ואילו הפילוסופיה של שופנהאואר הלכה במסלול הפסיכולוגי, ביססה את האדם 2:07:00 מוטיבציה על תת המודע רצון עיוור או תשוקה אנושית. בקטע זה, אסתכל על סוציולוגיה ורציונליות על ידי דיון בפילוסופים, 2:07:09 כולל הגל, מרקס, סארטר וז'יזק שטוענים שאנחנו תוצר של ההיסטוריה. אבל הם לא עצרו שם. מכיוון שההיסטוריה הופכת אותנו למי שאנחנו, זה גם התפקיד שלנו לעשות 2:07:19 לעשות היסטוריה. אז אנחנו לא רק מעוצבים אבל גם מעצבים את העידן ההיסטורי שבו אנו חיים 2:07:25 דרך בחירות החיים שלנו. אז הפילוסופיה החברתית בנויה על הפילוסופיה 2:07:30 של שוויון פרוגרסיבי הקובע שאנו הולכים לקראת אוטופיה פרפקציוניסטית 2:07:35 מצד אחד, ומטריאליזם הקובע שההיבט החשוב ביותר בחיי האדם הוא ההצלחה החומרית, מצד שני. כמובן, לא כולם הסכימו על זה. 2:07:45 חשוב לציין שהפילוסופים שבאו אחרי קאנט הגיבו במובן מסוים לקאנט, כי פריצת הדרך שלו בקירוב בין הרציונליסטים והאמפיריציסטים. 2:07:54 היה רגע ענק בפילוסופיה. גם גאורג הגל שחי בין 1770 ל-1831, הגיב לקאנט. להגל היו שתי בעיות 2:08:05 עם קאנט. ראשית, קאנט טען שאנחנו, בני האדם, מבינים רק את התופעות, אבל 2:08:11 אין לנו גישה לנומנה או לדבר בפני עצמו. אנחנו יכולים לגעת בסלע אבל אנחנו לא יכולים להבין עד הסוף 2:08:17 זה. מה זה עבור הגל עולם הנומנה הזה, שלעולם לא נוכל להכיר אותו במלואו, נראה כמו ריק, 2:08:22 הפשטה, ספקולציה טהורה המבוססת על ההנחה של קאנט עצמו. במילים אחרות, הוא פשוט 2:08:27 טוען שדבר כזה לא קיים מלכתחילה. הבעיה השנייה של הגל עם קאנט הייתה שהוא טען שהמבנים המולדים שלנו 2:08:37 שעל פיו אנו מפרשים שהעולם קבועה. במילים אחרות, אנו משתמשים ברשת דייגים, 2:08:42 שבאמצעותו אנו תופסים דג או חוויה, אבל הרשת או המסגרת תמיד קבועה 2:08:47 אף אחד לא יכול לשנות את זה. לחובב ההיסטוריה הגל הכל, כולל התודעה האנושית, 2:08:53 היה נתון לשינויים לאורך זמן. ההיסטוריה הראתה לנו שבני אדם מתפתחים, כך גם שלנו 2:08:58 כלים כולל רשת הדגים או היכולת שלנו להגיב. במילים אחרות, לכל דבר יש 2:09:04 היסטוריה. אפילו לסלע יש היסטוריה. זה משתנה עם הזמן. ובני אדם הם מאוד 2:09:09 תוצר של העידן ההיסטורי. איך נשתנה? הגל אומר: באמצעות תהליכים דיאלקטיים. כששני הפכים מתנגשים זה יוצר 2:09:17 דבר שלישי שיש בו קצת מהדברים המקוריים אבל גם דמויות קצת שונות. 2:09:24 הגל אומר ש כל תופעה או רעיון או תזה כפי שהוא כינה אותה מכילה סתירה פנימית 2:09:30 שהוא כינה אנטיזה, והקונפליקט הזה שנפתר בסניתזה, או 2:09:36 רעיון חדש יותר שהוא שיפור או שונה מהתזה והאנטיזה. 2:09:41 כמו שלילד יש מאפיינים של שני ההורים אבל גם שונים משניהם. תהליך היסטורי זה ממשיך ביצירת תזה ואנטי-תזה חדשות המובילות לסינתזה נוספת 2:09:51 וההיסטוריה**

נמשכת. אז לפי הגל, קאנט טעה כשאמר שהמבנה הנפשי של האדם או התבונה אינם משתנים. אצל הגל הכל נתון לשינוי. 2:10:00 חשוב לציין שקאנט היה הרבה יותר תקיף באמונתו הדתית מאשר הגל, מה שמסביר שקאנט רואה בהיגיון סטטי בעוד שהגל רואה אותה כניתנת לגיבוש ושינוי. 2:10:09 לאורך זמן. סיבה נוספת היא כמובן, המהפכה הצרפתית וכן עלייתו של נפוליאון, שלאשונה בהיסטוריה האנושית, אנשים רגילים לקחו את השלטון. 2:10:18 מהמלך, וכל אחד יכול להפוך לנפוליאון. אז שום דבר לא תוקן. קאנט, בהיותו אדם מבוגר בהרבה 2:10:25, היה נגד כל סוג של מהפכה שעלולה לערער את הסטטוס קוו. עבור הגל לעולם יש היסטוריה ואנחנו ברובם תוצר של תקופה היסטורית 2:10:35 במילים אחרות, המציאות היא תהליך היסטורי, לא קבוע. עם זאת, מאחר ואנחנו 2:10:40 תוצר ההיסטוריה, אנחנו יכולים גם להשפיע על המסלול של ההיסטוריה באמצעות רעיונות הלוכדים את רוח התקופה. לדוגמה, נפוליאון הצליח להשפיע על ההיסטוריה כשכבש 2:10:50 ברוח אירופה של המאה ה-19, אנשים לא האמינו בכוח המוחלט של מלכים ולכן דרשו שינוי. אפשר לאפיין את הגל כרציונליסט פרפקציוניסטי, מאמין 2:11:00 שההיסטוריה הולכת לקראת שלמות. כעת, הגל רק פירש את ההיסטוריה, תלמידו 2:11:06 רצה לשנות את ההיסטוריה. קרל מרקס שחי בין 1818 ל-83 למד הרבה מהגל. הוא הגיע למסקנה 2:11:16 שאם אנחנו תוצר ההיסטוריה, ההיסטוריה שלנו חייבת להיות תוצר של אלה שבאו לפנינו. למרקס הייתה בעיה. הגל היה טוב בפירוש ההיסטוריה, אפילו בזיהוי 2:11:27 האנשים שהיו מסוגלים לשנות, אבל מרקס היה מודאג יותר משינוי דברים לטובה, במיוחד עבור הרוב המקופחים שהיו הכוח האמיתי מאחורי הכלכלה 2:11:38 והיצור. מרקס אמר שההיסטוריה של קיומנו אינה אלא מאבק מעמדי מתמשך 2:11:44 בין אלה שיש להם וחסרי הכל, החזקים וחסרי הכוח, כשהחזקים נהנים 2:11:50 מהכל וחסרי הכוח מתקשים לשרוד. אז מרקס פיתח פילוסופיה של 2:11:56 חומרות רציונליסטית, בטענה שאי-שוויון חומרי הוא שורש כל הרעות. הוא טען זאת 2:12:02 בני אדם מונעים ביסודו על ידי אובייקטים חומריים, ולכן אנו רציונליים כי אנו רוצים דברים חומריים. כדי לפתור את אי השוויון הזה, הוא אימץ את השוויון. עבור מרקס הפרפקציוניסט 2:12:13 אוטופיה עתידית הייתה חברה שוויונית שבה עבדת רק בשעות שסיפקו לך מספיק קיום ובשאר הזמן יכולת להירגע על החוף. 2:12:23 אפשר לראות גם עקבות של נצרות במרקסיזם, המאבק בין טוב לרע מגיע לשיאו 2:12:28 בחלשים המפילים את החזקים והופכים את העולם לגן עדן קומוניסטי אוטופי שבו כולם חיים בשווה ובאוויר עד עצם היום הזה. אבל מרקס לא היה דתי כך 2:12:39 שהוא ביסס את הפילוסופיה שלו על חומרות רציונלית שבה כל העובדים מתאחדים כדי להפיל את 2:12:44 מעמד נצלי וכולם חיים בהרמוניה ובשלום ואף אחד לא גווע ברעב. עבור מרקס, לא 2:12:50 רק קומוניזם היה רצוי, זה היה גם בלתי נמנע מבחינה היסטורית כי מבחינתו ההיסטוריה 2:12:56 הולכת לקראת שלמות, דרך שיפור מצטבר או שינוי דיאלקטי כמו שהגל 2:13:03 אמר. למשל הפיאודליזם היה שיפור בחברות ציידים-לקטים, הקפיטליזם היה 2:13:08 שיפור בפאודליזם, סוציאליזם שיפור בקפיטליזם, ולבסוף קומוניזם 2:13:14 שיפור בסוציאליזם. ועבור מרקס, הקומוניזם היה השלב האחרון בהיסטוריה האנושית. 2:13:19 לא יכולת לעשות את זה טוב יותר. בדיקו כמו גן עדן, אתה לא יכול ליצור גן עדן שהוא טוב יותר מגן עדן אחר, או אולי אתה יכול, אבל בדרך כלל שמים נוטים להיות שלמות. אם 2:13:29 הם קיימים כמובן. לניתוח המעמדי של מרקס היו שורשים חברתיים עמוקים או מבוססי קבוצות, כתוצאה מכך הוא נכשל 2:13:37 באירופה מאוד אינדיבידואלית, למרות ניסיונות רבים. למשל בפר"ז של שנות ה-70 2:13:43 הייתה מהפכה סוציאליסטית אבל היא לא שרדה. המרקסיזם מצא אדמה פורייה במדינות 2:13:49 עם קשר חברתי חזק, כמו רוסיה וסין, כך שהמאה ה-20 הייתה עדה למהפכות מרקסיסטיות רבות שנועדו להניע את ההיסטוריה בכיוון הנכון. ניסיונות אלו היו חלקיים 2:13:59 הצלחה, אך בסופו של דבר לא הצליח ליצור אוטופיה קומוניסטית. אז הגל דיבר על היסטוריה בתנועה, מרקס דיבר על איך לזרז את ההיסטוריה הזאת 2:14:08 באמצעות תנועה. גם הגל וגם מרקס ראו דברים מנקודת מבט של חברה.

עכשיו אני אדון 2:14:13 כיצד פילוסופיה זו מבוססת היסטוריה חלה על ההיסטוריה האינדיבידואלית של האדם עצמו, מ 2:14:18 לידה למות. אם לחברה יש היסטוריה, גם לפרט יש. ז'אן פול סארטר שחי בין 1905 ל-1980 היה פילוסוף אקזיסטנציאליסטי צרפתי. 2:14:29 הוא לא היה מרקסיסט אבל הושפע

מאוד ממרקס וממרקסיסטים אחרים, **במיוחד מהתנועה המאואיסטית בצרפת**. הגל ומרקס הסכימו שניהם שבני אדם הם לא רק המוצרים 2:14:39 של ההיסטוריה, אבל אנחנו, בני האדם, משרתים גם את מטרת ההיסטוריה. הגל הסביר את המציאות באמצעות 2:14:45 רוח או רעיון דמוי אל, ומרקס הסביר באמצעות חומרות היסטורית ומאבק מעמדי. 2:14:51 במילים אחרות, **שניהם [מארקס והגל] טענו שאנחנו הפרטים כאן כדי לשרת משימה או מטרה גדולה יותר**, 2:14:56 **בין אם זה אלוהים או היסטוריה או מאבק מעמדי או חברה כללית. אבל מהי המטרה של חיי אדם בודדים? הפילוסופיה האקזיסטנציאליסטית של סארטר** 2:15:06 **טענה שלחיים אנושיים אין תכלית כי אנחנו לא נוצרו על ידי אלוהים, ולא על ידי הכוח העיוור של ההיסטוריה כפי שמרקס והגל תיארו, במקום זאת אנו נעשים על ידי ההיסטוריה שלנו, הבחירות שלנו**. 2:15:16 אנחנו יוצרים בחיים שלנו. **במילים אחרות, אין לנו מהות או מטרה מלידה, אנחנו פשוט רוכשים אותה בחיינו, לעתים קרובות דרך הבחירות והפעולות החופשיות שלנו**. מאז 2:15:27 שאין שום מטרה שנקבעה לנו מראש על ידי כוח אחר כמו אלוהים או חברה, אנחנו 2:15:32 חופשיים לעשות טעויות כדי למצוא את המטרה שלנו. **סארטר מרחיק עוד יותר באומרו שאנו נידונים להיות חופשיים ונידונים** 2:15:40 **לעשות טעויות אבל החופש הזה מגיע עם...** ניחשתם נכון כמו שדוד בן אמר, זה בא 2:15:46 **עם אחריות**. במילים אחרות, אנחנו היוצרים של עצמנו, אנחנו יוצרים את הזהות העצמית שלנו, 2:15:53 **לכן עלינו לחיות עם מה שאנו עושים מעצמנו**. בניגוד להגל ומרקס, סארטר 2:15:59 משחרר את הפרטים מהאילוץ של האל, ההיסטוריה, המסורות, המעמד ואפילו הטבע האנושי. אז היום, מגמה חדשה בקרב ההומו סאפינס היא טרנסג'נדרזם, הרעיון הזה 2:16:09 אתה יכול להגדיר את הזהות המגדרית שלך על סמך הרגשות שלך. אנשים מרגישים שהם כאלה 2:16:15 בגוף הלא נכון והם משנים את מינם בניסיון לתקן את השגוי. זה אולי היה קשה בעידן הפרה-אקזיסטנציאליסטי, אבל עכשיו זה מקובל ברובו 2:16:25 של העולם המפותח שאתה יכול להחליט מהי הזהות שלך. במקום הביולוגיה שלך, 2:16:31 ההיסטוריה, המסורת או הנורמות של החברה שמגדירים אותך, יש לך את השליטה המלאה ליצור את עצמך 2:16:36 ולמצוא את מטרת החיים שלך. כפי שאמרתי, עם החופש הזה, באה אחריות. אם 2:16:42 אתה עושה טעויות, אתה צריך להיות הבעלים של הטעויות האלה. אל תאשים אחרים. במילים אחרות, אם אתה 2:16:47 בונה גשר והוא קורס, אתה אחראי. באותו אופן, **אתה בונה את הזהות שלך ואם משהו משתבש, אתה לא יכול להאשים אחרים בכך**. אז 2:16:57 הפילוסופיה האקזיסטנציאליסטית של ז'אן פול סארטר נתנה לפרט את האוטונומיה המלאה לעשות משהו מעצמו. מבחינתו זו לא ההיסטוריה חברתית, אלא ההיסטוריה האישית שלך 2:17:07 שעושה אותך. יש לך בחירות חופשיות... **סלבי ז'יז'ק** נולד בסלובניה בשנת 1949. כיום, הוא הדמות החשובה ביותר 2:17:17 בפילוסופיה מבוססת היסטוריה. **הוא מזהה את עצמו כהגלי המתווכח** 2:17:22 **שהמרקסיזם נכשל כישלון חרוץ כי גם רוב המרקסיסטים היום חיים בעבר** 2:17:28 **מחוברים להיסטוריה. המרקסיסטים של היום מאשימים את ההיסטוריה בכישלון שלהם. במילים אחרות, הוא אומר שהמרקסיסטים איבדו היום קשר עם המציאות וחיים בעבר כמו זקן שנכשל בפרויקטים של חייו**. הכישלון הזה בולט ביותר בסגנון שלו 2:17:44 כשהוא משתמש בקומדיה כדי להתמודד עם הכישלון הזה. **הפילוסופיה שלו מבוססת על פילוסופיה** 2:17:49 **של אירוניה**. מרקסיסטים מאמינים בהיסטוריה ובמאבק היסטורי אז עצם העובדה שהפילוסופיה הזו 2:17:54 על בסיס רעיונותיהם נכשלה ליצור חברה סוציאליסטית באמת. כלומר נכשלה מסורת פילוסופית שביססה את פילוסופיית הליבה שלה על היסטוריה. עכשיו זה 2:18:05 אירוני. וכן הלאה וכן הלאה. אתה מבין את הנקודה. אז לסיכום, הגל אמר שאנחנו תוצר ההיסטוריה שממשיכה להתקדם ומרקס 2:18:15 אמר בוא לא נלמד היסטוריה אבל בוא נזרז אותה כדי להגיע ליעד הסופי שלנו: 2:18:20 אוטופיה קומוניסטית. סארטר טוען, תשכחו מההיסטוריה המעמדית, אנחנו תוצר של 2:18:26 היסטוריה אינדיבידואלית שבה אנו מוצאים גם את המטרה שלנו, ולבסוף אומר ז'יז'ק, ההיסטוריה 2:18:32 הכשילה את כולנו. לא התקדמנו אלא חזרנו. אז ההיסטוריה שלנו אינה אלא 2:18:37 היסטוריה של אינטליגנציה או רציונליות כושלת.

עכשיו, **אדון במסלול השני של הפילוסופיה שיצא מקאנט דרך שופנהאואר**, 2:18:44 **קירקגור, וניטשה שמדגיש לא רציונליות או היסטוריה או חברה, אלא** 2:18:50 **תשוקה, או רצון או נפש האדם, העולם**

התת-מודע המסתורי של הפילוסופיה הפסיכולוגית. 2:18:55 פילוסופיה פסיכולוגית: שופנהאואר נגד קירקגור נגד ניטשה נגד פיטרסון [התשוקה מניע אותנו] בעבר דנתי בענף הפילוסופיה 2:19:02 ששמה דגש על שינוי היסטורי וחברתי כגורמים המניעים העיקריים עבור 2:19:07 פעולות אנושיות. למשל פילוסופים כמו הגל, מרקס וסארטר טענו שאנחנו כן 2:19:13 תוצר ההיסטוריה, או ההיסטוריה של החברה או ההיסטוריה האישית שלנו. בזה 2:19:18 בקטע, אתמקד בענף השני של הפילוסופיה המבוסס על הנפש האנושית האינדיבידואלית או הרצון העיוור שמניע את פעולות האדם. **במילים אחרות, זה לא היסטוריה** 2:19:28 **או החברה אלא כמה כוחות מסתוריים אחרים בתוכנו, כמו תשוקה ותת המודע העיוור** 2:19:34 **רצון. הפילוסוף הגרמני, ארתור שופנהאואר** שחי בין 1788 ל-1860 היה נחרץ 2:19:40 נגד הפילוסופיה של הגל. **שופנהאואר לקח את ההבחנה של קאנט בין הניתנים לדעת** 2:19:46 **עולם התופעות והעולם הבלתי ידוע של נומנה לפתח את תיאוריית הרצון שלו** 2:19:51 **ויוצג. שופנהאואר טען שאין הבחנה בין שני העולמות, הם אותו דבר או שני צדדים של אותו מטבע. הוא אמר שיש עולם אחד,** 2:20:01 **שהוא קרא לזה רצון.** אבל הרצון הזה מסתורי וקשה להבנה. נִשְׁלָה 2:20:07 מובנה בתוכנו. במילים אחרות, **כל היצורים החיים ואפילו היצורים שאינם חיים מגיעים מורכבים מראש** 2:20:13 **או מותקן מראש עם רצון עיוור זה.** מכיון שהוא מובנה בתוך כל ישות, איננו יכולים 2:20:19 להכיר אותו לגמרי. אנו יכולים לדעת רק כיצד הוא מיוצג או בא לידי ביטוי בפנינו, אך לא את הרצון עצמו. 2:20:25 **הרצון עצמו נסתר מאיתנו, כל מה שאנו רואים הוא עצם הייצוג שלו.** 2:20:30 **עבור שופנהאואר, הרצון הוא הכוח המניע העיוור ביקום והייצוג הוא התפיסה שלנו לגבי אותו רצון עיוור.** במילים אחרות, הרצון הוא מהות היקום 2:20:40 ואנחנו רק רואים או מבינים את הביטוי שלו בנו. **הוא קרא לזה רצון לחיים. או תשוקה** 2:20:46 **לחיים שאנו חולקים עם כל היצורים החיים, כולל בעלי חיים וצמחים.** לכולנו יש 2:20:53 רצון מולד להמשיך לחיות. מכיון שהרצון הוא עיוור ואוניברסלי, כל אחד מאיתנו נעשה 2:20:59 העין שדרכה הוא צופה אל העולם. וויל הוא כמו קרחון ענק בזמן 2:21:05 האינטלקט האנושי שלנו או התפיסה האנושית לגביו הם רק קצה הקרחון הזה. אז שופנהאואר 2:21:11 באמת הלך פסיכולוגי עמוק על המוטיבציה האנושית. **שופנהאואר אמר שאי אפשר לדעת את הרצון, כי ברגע שאתה מקיים אותו,** 2:21:18 **זה הופך לייצוג של הרצון הזה. אם אתה לא מקיים את זה, אז זה הרצון. זה כמו במכניקת הקוונטים, התצפית שלך בחלקיק משנה את מיקומו של** 2:21:29 **החלקיק.** במילים אחרות, אם אתה לא מסתכל, זה שם, אבל ברגע שאתה מסתכל, זה משתנה 2:21:34 עמדה. אז זה סוג של מלכוד 22. להבין את רעיון הרצון של שופנהאואר 2:21:40 זה לדמיין שכל דבר ביקום הוא דבר אחד, נניח אטומים שמתנדנדים 2:21:45 בין כל מה שקיים. זה נראה לנו כמשהו שהוא לא אמיתי 2:21:50 דבר, אלא רק ייצוג. **כדי להבין היטב את רצונו של שופנהאואר, חשוב להזכיר את הרעיון הבודהיסטי** 2:21:57 **של העצמי כאשליה או תעתוע. עבור הבודהיסטים הנשמה היא אוניברסלית אבל העצמי** 2:22:03 **הוא רק תעתוע שאנו רוכשים במהלך חיינו.** במילים אחרות המהות שלנו היא לא העצמי 2:22:09 אנחנו קוראים לי או אני. גם שופנהאואר מציב את הרצון העיוור במקום הרבה יותר עמוק מאשר 2:22:14 אנחנו יכולים להבין ואנחנו מקבלים רק ייצוג של זה. הוא גם אמר שהרצון הזה הוא הגורם לסבל האנושי שלנו, ולכן שופנהאואר 2:22:23 נחשב לרוב לאבי הפסימיות. בדיוק כמו בבודהיזם האגו שלנו רוצה דברים 2:22:30 והרצונות האלה גורמים לנו לסבול, כי לעולם לא נוכל לספק את הרצונות שלנו במלואם. שופנהאואר 2:22:36 אומר מכיון שיש לנו גוף, יש לנו רצון שאיכשהו שולט בנו ושגורם לסבל, 2:22:43 אז כולנו נתונים לחסדיו של הרצון העיוור הזה שדוחף בנו לעשות דברים. **הדרך היחידה לעשות זאת** 2:22:48 **ההתמודדות עם הסבל הזה היא באמצעות אינטלקט ואמנות המאפשרים לנו לעבור למצב של אי קיום כמו הנירוונה הבודהיסטית.** אמנים תוך כדי יצירת אמנות כמונו תוך כדי 2:23:00 נהנים מהאמנות הזו, כולנו חווים רגע של אי-הוויה תוך יראת כבוד מהיופי שלה. מתי 2:23:07 **אמנות עוצרת לנו את הנשימה, אנחנו באמת חווים אי-קיום, סוג של רגע מבורך.** 2:23:13 שופנהאואר השפיע על המלחין הגרמני ריכרד וגנר שהמוזיקה שלו מייצגת את זו של שופנהאואר 2:23:19 פילוסופיה. עבור שופנהאואר, המוזיקה לא ייצגה את העולם הפנומנלי, לפיכך 2:23:24 הוא היה משוחרר מהרצון והדחפים, במקום זאת הוא טיפח חמלה. **לשופנהאואר הייתה** 2:23:30 **השפעה עצומה על סופרים ומוזיקאים של המאה ה-19. הוא גם**

השפיע על פסיכואנליטיקאים, 2:23:36 במיוחד זיגמונד פרויד וקרל יונג. שופנהאואר גם דחה את רעיון האל והחליף את 2:23:43 האלוהים עם הרצון העיוור ולכך הייתה השפעה על הפילוסוף הבא שלנו. הפילוסוף הדני סורן קירקגור חי בין השנים 1813 ו-1855. הוא טען כי 2:23:56 החרדה שלנו נובעת מהבחירות שלנו, או במילים אחרות מהאמונה שלנו בחופש מוחלט לעשות 2:24:01 בחירות כאלה. בעולם שבו כולם מאמינים באלוהים, שבו הכל נגרם על ידי אלוהים, 2:24:07 אנשים מקבלים את זה כי אין ברירה אחרת. במילים אחרות, אלוהים אומר לך מה לעשות ומה לא לעשות. אין לך ברירה משלך. 2:24:14 אבל אנחנו חיים בעולם שבו אנחנו כבר לא מאמינים באלוהים, אז יש לנו את החופש לבחור. אבל לחופש הזה יש מחיר פסיכולוגי עצום. זה גורם לנו לחרדות 2:24:24 הבחירות שלנו וההשלכות של הבחירות הללו. כשאנחנו ילדים, אנחנו חיים ללא דאגות 2:24:30 החיים כי ההורים שלנו דואגים להכל. באותו אופן, גם חברה יראת אלוהים 2:24:35 חי בסוג של בורות מאושר. מכיוון שאלוהים מת, או כשהורים מתים, אנחנו אחראים 2:24:42 לעשות את הבחירות שלנו. המחיר הפסיכולוגי של קבלת בחירות הוא עצום עלינו. ל 2:24:48 לדוגמה, המלט מתייסר על השאלה "להיות או לא להיות" אצל שייקספיר 2:24:54 לשחק. אגב גם המלט היה דני כמו קירקגור. במאה ה-19, ההיסטוריה הייתה נפוצה מאוד, במיוחד בקרב נשים. היום, חרדה היא 2:25:03 נפוץ יותר, בקרב גברים ונשים כאחד. אז חופש מוחלט גורם לנו לחרדות. קירקגור 2:25:09 עצמו מעולם לא איבד את האמונה באל, אבל הוא ראה בחופש טוב ורע. בזמן שזה עושה אותנו 2:25:14 חרדים ומסוחררים, זה גם מאפשר לנו לעשות בחירות מוסריות טובות. הבעיה שלו עם הגל 2:25:20 התיאוריה של ההיסטוריה הייתה שהיא נותנת מעט מקום לחופש אינדיבידואלי מכיוון שאנו כבולים לכוח ההיסטורי. למעשה אנחנו סובלים, לא בגלל הכוחות הגדולים יותר בפנים 2:25:30 החברה, אבל אנחנו סובלים מהפעולות שלנו או הבחירות שלנו שאנחנו עושים כאינדיבידואלים. 2:25:36 אז שופנהאואר אמר שהרצון העיוור מניע אותנו תוך שהוא משאיר אותנו עם מינימום חופש של 2:25:41 שלנו וקירקגור אמר שחופש מועט מעורר בנו חרדה. עכשיו שני הפילוסופים האלה 2:25:48 מתאחדים בפילוסוף הבא שלנו. הפילוסוף הגרמני, פרידריך ניטשה חי בין 1844 ל-1900. הוא היה 2:25:59 מעריץ גדול של שופנהאואר. הוא קיבל את רעיון הרצון של שופנהאואר, אבל הייתה לו בעיה גדולה 2:26:05 עם כמה פסיבי היה הרצון הזה לחיים. ניטשה טען שהרצון הזה, למרות היותו עיוור 2:26:11 יכול להירתם ולהיות מנוצל למטרות גדולות, גאונות אמנותית ופריחה פילוסופית. 2:26:17 הוא שינה את ה"רצון לחיים" הפסיבי ל"רצון לכוח" פרואקטיבי. 2:26:22 במילים אחרות, אנחנו לא כאן רק כדי לחיות, אלא אנחנו כאן כדי לגדול, לכבוש ולשלוט. טבע 2:26:28 מבוסס על תחרות לא מצב של אושר או הישרדות בלבד. 2:26:34 ניטשה ראה בדתות, במיוחד במוסר שלהן, את המכשול הגדול ביותר עבור יחידים לפרוץ גבולות כדי להגיע לגדולה. המוסר קובע מה טוב ומה 2:26:43 רע, ולכן החברה מקדמת ערכים מסוימים ומגבילה אחרים. ניטשה במוסריות הדתית 2:26:48 כמקדמת אורח חיים חלש אופקים מנטליות חלשה של עבד. הוא במקום זאת הציע 2:26:53 גישה יותר מבוססת טבע, שבה שום מוסר לא יכול להגביל חדשנות, גישושים, 2:26:59 יצירתיות אמנותית ורעיונות פילוסופיים. הטבע רוצה לגדול, לשלוט, בעוד הדתות 2:27:05 לדכא ולאלף אנשים. ניטשה הציע את הרעיון של אוברמנש, ישות שהתעלתה על האנושות למשהו 2:27:12 אחר, אמן רוח חופשית או גאון פילוסופי. הוא כבר לא כבול לערכים חברתיים 2:27:19 ונורמות כי הוא השיל את תכונותיו האנושיות של חולשה, מנטליות עבדים ודתיות 2:27:25 חמלה. הוא משתחרר מכל זה למצב של אנרגיה יצירתית עצומה והתרפקות 2:27:30 לנצח. ניטשה ראה את הפילוסופיה המערבית דוגלת ברציונליות על חשבון תשוקה ו 2:27:36 רגשות. עבורו התשוקה הייתה חשובה לא פחות מההיגיון. התבונה היא רק כלי, היא מספקת 2:27:42 לנו עם טכנולוגיה שהופכת את החיים לקלים ונוחים יותר. אבל התבונה לא יכולה להניע 2:27:47 אותנו לעשות דברים נועזים ואמיצים. במקום זאת רציונליות גורמת לנו לשנוא סיכונים. 2:27:54 ביישנות זו מובילה אותנו להדוניזם שבו אנו רק מחפשים הנאה ונמנעים מכאב. זה 2:28:00 הוא סוג של פינוק עצמי ניהיליסטי שעושה אותך עצלן ומרוכז בעצמך. 2:28:05 התשוקה האנושית, לעומת זאת, מניעה אותנו לעשות דברים, לכבוש את העולם ולהפיל הרים. אז הפילוסופיה של ניטשה התבססה על תשוקה אנושית או על הרצון לכוח להתעלות על בני האדם הנוכחיים וליצור גאונים. ניטשה לא האמין בשוויון 2:28:20 כי רק קומץ

אנשים יכולים להפוך לאמנים גדולים ופילוסופים גאונים. 2:28:25 לא לכולם יש רעיונות מקוריים. אז שופנהאואר הניח את המוטיבציה האנושית על הרצון המולד העיוור, בעוד קירקגור אמר 2:28:34 החרדה שלנו נובעת ממעט החופש שאנו חווים וניטשה טען שאנו מונעים מרצון לכוח או תשוקה לדחוף את החברה קדימה ולחדש.

2:28:44 **כיום, סוציולוגיה ופסיכולוגיה החליפו את הפילוסופיה בכל הנוגע למוטיבציה אנושית.**
2:28:50 אחד הקולות המובילים בפסיכולוגיה הוא **ג'ורדן פיטרסון**, נולד ב-1962 ואימץ 2:28:57 את יוטיוב כפלטפורמה שלו. קול עכשווי נוסף הוא **היוג'ה הוודי סדגורו**. פיטרסון 2:29:03 מאמין בתשוקה ובאמונה אנושית שאומרת לצעירים לקחת אחריות אישית. 2:29:09 בניגוד לז'יז'ק, פיטרסון לא רואה את העולם דרך זהות קבוצתית כמו מעמד או מגדר 2:29:14 אלא דרך העדשה של הפרט. רעיון התפיסה שלו דומה במקצת לרצונו והייצוג של שופנהאואר. 2:29:21 **היוג'ה הוודי סדגורו** לעומת זאת, טוען שהעולם של היום מעוצב 2:29:26 על ידי חומרות ואנשים מבלבלים בין הרצון ליותר לבין האושר. המטרה שלנו היא 2:29:32 לא עוד אושר, אלא לקבל יותר. הוא טוען שהגיע הזמן שנגיע לרמה גבוהה יותר 2:29:37 של אינטליגנציה, כך שנהיה אחראים על הגוף שלנו, לא שהרצונות הגופניים שלנו 2:29:43 ישלטו על מוחנו. **הוא טוען שהחברה המודרנית, אפילו המדע, הפכה להיות עבד לדחפים של גוף האדם** 2:29:48 **ורוצה לעשות לנו חיים יותר נוחים. כתוצאה מכך הוא עיוור אותנו מאפשרויות אחרות** 2:29:54 **של אינטליגנציה אנושית או תודעה אנושית להגיע למקומות גבוהים יותר.** 2:30:00 אז לסיכום, שופנהאואר אמר שאנחנו מונעים על ידי w אוניברסלי חולה או תשוקה שאין לנו שליטה עליהם וזה גורם לנו לסבול, ואמנות היא התרופה הטובה ביותר שלנו לסבל. קירקגור 2:30:11 טען שהחרדה או הסבל שלנו נגרמים גם מחופש הבחירות שלנו בחיים, מה שמבטל את הרצון העיוור של שופנהאואר. ניטשה אמר, התשוקה האנושית הזו 2:30:21 גורם לנו לסבל אבל הוא גם כלי נהדר לעשות משהו, ליצור משהו ולהיות 2:30:27 גדולים מעצמנו. פיטרסון אומר שלהקל על הסבל זה לקחת אחריות ולעשות 2:30:32 משהו מהחיים האישיים שלך במקום להאשים אחרים. סדגורו מבקש לחדש 2:30:38 צורה של תודעה אנושית החורגת מהעולם החומרי.

2:30:44 אז לסיכום, הפילוסופיה האנושית ב-2500 השנים האחרונות ניסתה לענות על שאלות רבות ושונות 2:30:49. היוונים המוקדמים ניסו ידע אמפירי להסביר את העולם בעוד פילוסופים מזרחיים מוקדמים 2:30:55 ניסו להתמודד פסיכולוגית עם בעיית הקיום. אחר כך ניסו פילוסופים מאוחרים יותר 2:31:01 להסביר את מטרת החיים, כשההומניסטים מתמקדים בשוויון בין בני האדם, בזמן ש 2:31:06 האליטיסטים או הריאליסטים הפוליטיים הדגישו תחרות כדי לדחוף את החברה קדימה. לאחר מכן 2:31:12 קאנט הפגיש את הרציונליזם והאמפיריציזם והדורות הבאים של הגרמנים לקחו אותו לשני כיוונים נפרדים, הגל אמר שאנחנו נוצרים על ידי ההיסטוריה בעוד שופנהאואר 2:31:23 נכנס עמוק יותר לתוך נפש האדם ואמר שאנחנו נוצרים על ידי רצון עיוור. אולי היום אנחנו הולכים לקראת פילוסופיה חדשה שאינה מבוססת על התבונה אלא על אינטואיציה אנושית. 2:31:32 בחלק 1, דיברתי 2:31:38 כיצד הידע של האדם על המוות ועליית החשיבה הרציונלית הולידו את הפילוסופיה האנושית 2:31:43 בניסיון לענות על כמה משאלות היסוד של החיים כמו משמעות החיים, הטבע 2:31:48 של המציאות ותפקוד המוח האנושי. ואז עם הזמן כל אחד מהנושאים האלה הפך 2:31:54 דיסציפלינה משלה והפילוסופיה הולידה פיזיקה, ביולוגיה ופסיכולוגיה. 2:31:59 פיזיקה התמקדה במציאות. ביולוגיה על החיים. ופסיכולוגיה על המוח האנושי. מאוחר יותר אני 2:32:04 מסתכל על ענפי הפילוסופיה השונים כגון אונטולוגיה, אפיסטמולוגיה, רציונליזם, אמפיריציזם, הומניזם, תועלתנות, אקזיסטנציאליזם, פוסטמודרניזם ועוד. 2:32:14 בחלק 2, דנתי כיצד הפילוסופיה המזרחית התבססה סביב נהרות וחקלאות, לכן, 2:32:19 רוחניות ופטליזם הפכו לרעיונות הפילוסופיים השולטים. פילוסופיה מערבית, 2:32:25 מצד שני, התבססה על אוקיינוסים ומסחר שהתמקדו יותר בחשיבה רציונלית. ההבדל המהותי הוא שהפילוסופיה המזרחית מדגישה לשנות את עצמך בעוד המערבית 2:32:35 רוצה לשנות את העולם. דנתי כיצד הענקים היוונים של סוקרטס, אפלטון ו 2:32:40 אריסטו הטילו ספק בדוגמה וקידמו חשיבה רציונלית. בעוד השלישייה המזרחית של הבודהה, לאו דזה

וקונפוזיציוס הראו איך לא לשנות את הטבע, אלא להיות אחד עם הטבע על ידי שינוי 2:32:51 עֲצֵמָה. בחלק 3 דנתי במטרת הציוויליזציה האנושית וחיי האדם. אליטיזם רואה 2:32:56 החברה כמגרש תחרות בעוד ששוויון מקדמת שוויון. פילוסופים כמו 2:33:03 סאן טסו, מקיאווילי, תומס הובס ראו בבני אדם חיות ולכן הם הציעו מערכת חברתית היררכית כדי לחקות את הטבע, שבו המיומנים ביותר שורדים. פילוסופים כמו ז'אן ז'אק רוסו, 2.33.14 וולטר קידמו שוויון. בשאלת הידע או האושר, ארסמוס, מונטן וברטרנד ראסל טענו שצריך לתת עדיפות לאושר, בעוד פילוסופים 2:33:25 כמו פרנסיס בייקון, היידגר ופוקו העדיפו ידע לשיפור החיים 2:33:30 ולהבין את טבעה של החברה. בחלק 4, התמודדתי עם שאלת הידע על ידי דיון ברציונליזם ובאמפיריציזם. 2:33:38 רציונליסטים רואים בידע מולד בתוכנו ואילו אמפיריציסטים רואים שידע מגיע רק מניסיון מבחוץ. קאנט סיפק דרך המשלבת בין השניים שאמרה שיש לנו מבנים נפשיים מולדים 2:33:49 שדרכם אנו מעניקים הבנה מובנית יותר של העולם. במילים אחרות, אנחנו לא קולטים פסיביים אלא מארגנים אקטיביים של העולם. אני גם 2:33:59 דנתי במה מעצב אותנו ומניע לפעולתנו. הפילוסופיה המבוססת על ההיסטוריה של הגל ומרקס 2:34:04 טענה שאנחנו תוצר של היסטוריה, וז'אן פול סארטר שאמר שאנחנו תוצר של ההיסטוריה האינדיבידואלית שלנו. בצד הפסיכולוגי ראינו את שופנהאואר שהציב את המוטיבציה של האדם 2:34:14 בתת מודע ורצון עיוור. קירקגור התמקד באופן שבו חופש יוצר 2:34:19 החרדה שלה. ניטשה אמר שאנו יכולים לתעל את הרצון העיוור ולהשתמש בחרדה זו כדי ליצור 2:34:24 אומנות. אם הגעתם לנקודה הזו, כל הכבוד לכם. אז השאלה שלי אליך. איזה 2:34:32 הפילוסופיה או הפילוסוף הדהדו הכי הרבה בך? או שאלה מעניינת יותר היא, 2:34:38 לאן אתה רואה את דרכה של הפילוסופיה? כמו תמיד, אני מעריך אותך על כך שאתה מלווה אותי במסע הארוך הזה.